T.C. BALIKESİR ÜNİVERSİTESİ FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ İNŞAAT MÜHENDİSLİĞİ ANABİLİM DALI

TİPİK BİR ÇELİK ENDÜSTRİ YAPISINDA ÇAPRAZLI PERDE TİPİNİN DEPREM PERFORMANSINA ETKİSİNİN İNCELENMESİ

YÜKSEK LİSANS TEZİ

İBRAHİM LEKESİZ

BALIKESİR, HAZİRAN - 2016

T.C. BALIKESİR ÜNİVERSİTESİ FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ İNŞAAT MÜHENDİSLİĞİ ANABİLİM DALI

TİPİK BİR ÇELİK ENDÜSTRİ YAPISINDA ÇAPRAZLI PERDE TİPİNİN DEPREM PERFORMANSINA ETKİSİNİN İNCELENMESİ

YÜKSEK LİSANS TEZİ

İBRAHİM LEKESİZ

Jüri Üyeleri : Yrd. Doç. Dr. Kaan TÜRKER (Tez Danışmanı) Doç. Dr. Baki ÖZTÜRK Yrd. Doç. Dr. Altuğ YAVAŞ

BALIKESİR, HAZİRAN - 2016

KABUL VE ONAY SAYFASI

İbrahim LEKESİZ tarafından hazırlanan "TİPİK BİR ÇELİK ENDÜSTRİ YAPISINDA ÇAPRAZLI PERDE TİPİNİN DEPREM PERFORMANSINA ETKİSİNİN İNCELENMESİ" adlı tez çalışmasının savunma sınavı 21.06.2016 tarihinde yapılmış olup aşağıda verilen jüri tarafından oy birliği / ~~oy çokluğu~~ ile Balıkesir Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü İnşaat Mühendisliği Anabilim Dalı Yüksek Lisans Tezi olarak kabul edilmiştir.

Jüri Üyeleri

İmza

Yrd. Doç. Dr. Kaan TÜRKER

Doç. Dr. Baki ÖZTÜRK

Yrd. Doç. Dr. Altuğ YAVAŞ

Jüri üyeleri tarafından kabul edilmiş olan bu tez Balıkesir Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü Yönetim Kurulunca onanmıştır.

Fen Bilimleri Enstitüsü Müdürü

Doç. Dr. Necati ÖZDEMİR

TİPİK BİR ÇELİK ENDÜSTRİ YAPISINDA ÇAPRAZLI PERDE TİPİNİN DEPREM PERFORMANSINA ETKİSİNİN İNCELENMESİ YÜKSEK LİSANS TEZİ İBRAHİM LEKESİZ BALIKESİR ÜNİVERSİTESİ FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ İNŞAAT MÜHENDİSLİĞİ ANABİLİM DALI (TEZ DANIŞMANI : YRD. DOÇ. DR. KAAN TÜRKER) BALIKESİR, 2016

Çalışmada, Türk Deprem Yönetmeliği 2007'ye göre tasarlanan çelik endüstri yapılarında farklı çaprazlı perde alternatiflerinin deprem performanslarının değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Ayrıca yapıların deprem sonrası hemen kullanımını sağlayacak performans seviyesine yükseltilmesi için gerekli çapraz takviyeleri belirlenmiştir.

İncelemeler iki katlı tipik endüstri yapıları üzeride yapılmıştır. Yapıları bir doğrultuda çerçeve sistemlerden, diğer doğrultuda ise merkezi çaprazlı perde sistemlerden oluşturulmuştur. Çalışmada 4 farklı merkezi çaprazlı perde tipi incelenmiştir. Bunlar *diyagonal* tipi, *ters-V* tipi, *X* tipi, ve *iki katta-X* tipi çaprazlı perdelerdir. Herbir çaprazlı perde tipi süneklik düzeyi normal ve yüksek olarak ayrı ayrı tasarlanmıştır. Ayrıca yüksek narinlikli elemanların kullanıldığı sadece çekmeye çalışan *X* tipi çaprazlı perde de incelenmiştir. Performans değerlendirmelerinde ASCE/SEI 41-13'de verilen modelleme parametreleri ve performans kriterleri esas alınmıştır. Çalışmada Doğrusal Olmayan Statik Yöntem kullanılmıştır.

Diyagonal tip, 2 katta X tipi ve sadece çekmeye çalışan X tipi sistemlerde daha iyi deprem performansları elde edilmiştir. En düşük performans seviyesi ise ters-V tipi çaprazlı sistemde elde edilmiştir. Süneklik düzeyi normal olan tüm çapraz tiplerinde Can Güvenliği performans seviyesi sağlanmıştır. Ancak süneklik düzeyi yüksek ters-V tipi çaprazlı sistemde ise bu performans seviyesinin sağlanamadığı belirlenmiştir. Hemen Kullanım performans seviyesine yükseltilmiş yapılarda, kullanılan çapraz miktarı bakımından en uygun çapraz tipinin diyagonal çapraz olduğu belirlenmiştir.

ANAHTAR KELİMELER : Çelik endüstri yapısı, deprem performansı, merkezi çaprazlı perde sistem, doğrusal olmayan statik yöntem.

ABSTRACT

THE EFFECTS OF BRACING TYPE ON SEISMIC PERFORMANCE OF A TYPICAL INDUSTRIAL STEEL STRUCTURE M. Sc. THESIS İBRAHİM LEKESİZ BALIKESIR UNIVERSITY INSTITUTE of SCIENCE DEPARTMENT of CIVIL ENGINEERING (SUPERVISOR : ASSIST. PROF. DR. KAAN TÜRKER) BALIKESİR, 2016

The purpose of the study is to evaluate the seismic performance of bracing alternatives in steel industrial structures designed 2007 Turkish Earthquake Code. Moreover, additional bracing quantities to increase structural performances for the level of immediate occupancy after earthquake were determined.

Investigations were carried out on typical two-story industrial structures. The structures were composed of portal frame systems in one direction and concentric bracing systems in other direction. Four types of concentric bracing systems were evaluated in the study. These were *diagonal* bracing, *inverted-V* bracing, *X* bracing and *two-story X* bracing. Each bracing system was designed for normal and high ductility levels. *Tension-only X* bracing including very slender elements were also investigated. Modelling parameters and performance criterias stipulated in ASCE/SEI 41-13 were used in the evaluations. Non-linear Static Analysis Procedure was used in the study.

Better seismic performance levels were obtained with *diagonal* bracing, *two-story X* bracing and *tension-only X* bracing systems. Least performance level was obtained from *inverted-V* bracing system. It was determined that Life Safety Performance Level was ensured for all bracing systems with normal ductility level. Hovewer, this level was not ensured for *inverted-V* bracing system with high ductility level. The results showed that optimal bracing type in terms of used brace quantities was *diagonal* bracing for the structures increased to Immediate Occupancy Performance Level.

KEY WORDS : Steel industrial structure, seismic performance, concentric bracing system, non-linear static analysis

İÇİNDEKİLER

<u>Sayfa</u>

ÖZET	i
ABSTRACT	ii
İÇİNDEKİLER	iii
ŞEKİL LİSTESİ	iv
TABLO LISTESI	viii
SEMBOL LİSTESİ	X
ÖNSÖZ	XV
1. GİRİŞ	1
1.1 Literatür İncelemesi	4
1.2 Çalışmanın Amacı ve Kapsamı	9
2. ASCE/SEI 41-13 'e GÖRE BİNALARIN DEPREM	
PERFORMANSININ DEĞERLENDİRİLMESİ TANIMLAR-	
TEMEL KAVRAMLAR	10
2.1 Performans Seviyeleri	10
2.2 Analiz Yöntemleri	16
2.3 Modelleme Parametreleri ve Performans Kriterleri	22
3. YAPI ÖRNEKLERİ ÜZERİNDE SAYISAL İNCELEMELER	27
3.1 Yapıların Tasarımı	32
3.1.1 Yapı-1 'in Tasarımı	33
3.1.2 Yapı-2 - Yapı-9 'un Tasarım Sonuçları	50
3.2 Yapıların Deprem Performanslarının Belirlenmesi	64
3.2.1 Yapı-1 'in Deprem Performansının Belirlenmesi	66
3.2.1 Yapı-2 - Yapı-9 'un Performans Değerlendirmeleri	81
3.3 Yapıların Uzun Doğrultu Deprem Performanslarının Hemen Kullar	um
Seviyesine Yükseltilmesi	104
3.4 Sonuçların Karşılaştırılması ve Değerlendirilmesi	113
4. SONUÇLAR	120
5. KAYNAKLAR	122

ŞEKİL LİSTESİ

<u>Sayfa</u>

Şekil	1.1 : Arakatlı endüstri yapılarına ait taşıyıcı sistemler	1
Şekil	1.2 : Yaygın kullanılan merkezi çelik çaprazlı perde sistem örnekleri	2
Śekil	2.1 : Sistem kapasite eğrisi üzerinde performans seviveleri	
ү •	ve hölgeleri	12
Sekil	22 · Vanı performans hedefleri / düzevleri	15
Şekil	2.2 • Doğrusal olmayan statik analiz ile belirlenen tinik kanasite	.15
ŞUKII	2.5 Dogrusal official statik analiz ne bennenen upik kapasite	10
Q . I1	$24 - K_{\rm empirical states}$	10
Şekil	2.4 : Kapasite egrisi idealleştirilmesi ve karakteristik degerler	18
Şekil	2.5 : Hedef yerdeğiştirme kapasıte eğrisinde dayanım azalımları oluşan	• •
~ • • •	bölgede çıkması durumunda	21
Şekil	2.6 : Şekil değiştirme ve kuvvet kontrollü davranışlar	22
Şekil	2.7 : Eğilme etkisindeki ve eksenel kuvvet etksindeki elemanların	
	modelleme parametreleri	23
Şekil	2.8 : Performans seviyelerinin iç kuvvet-şekil değiştirme bağıntısı üzerinde	9
	gösterimi	24
Şekil	3.1 : İncelenen yapıların perspektif görünüşü	27
Şekil	3.2 : İncelenen yapıların kısa ve uzun doğrultudaki tipik taşıyıcı	
,	sistemleri	28
Sekil	3.3 : Yanıların tipik catı planı	29
Şekil	3.4 : Yapıların tipik arakat planı	30
Şekil	35 · Yanı-1'e ait kışa doğrultudaki tinik taşıvıcı sistem	33
Şekil	36 • Vani-1'e ait uzun doğrultudaki tinik taşıyıcı sistem	34
Şekil	$37 \cdot \text{Van}$ l'e ait lusa ve uzun doğrultu kütle idealleştirmeşi	37
Şekil	3.9 • Vani 1'a ait kisa doğrultu sistema atkiyon sahit ya	54
ŞEKII	bareketli väklor	25
C al-il	20 None 1/de large de Xentre de la la la conservación e avital encosi el tando	55
Şekii	5.9 : Yapi-i de kisa dogrulludaki bir çerçeve için g yuklemesi altında	20
6 1 9	Kesit tesir diyagramlari.	36
Şekil	3.10 : Yapı-I'de kısa doğrultudakı bir çerçeve için q yüklemesi altında	~ -
~ • ••	kesit tesir diyagramlari	37
Şekil	3.11 : Yapı-1'de sisteme etkiyen deprem yükleri	38
Şekil	3.12 : Yapı-1'de kısa doğrultudaki bir çerçeve için kesit tesir	
	diyagramları	39
Şekil	3.13 : Yapı -1'de uzun doğrultudaki taşıyıcı sistemde normal kuvvet	
	diyagramı (kN)	40
Şekil	3.14 : Kısa doğrultudaki bir çerçeveye etkiyen rüzgar yükleri	40
Şekil	3.15 : Kısa doğrultudaki bir çerçevede rüzgar yükü altında moment	
2	diyagramı	41
Şekil	3.16 : Tasarımı yapılan çerçeve kirişi	41
Śekil	3.17 : Tasarımı yapılan cerceve kolonu	44
, Sekil	3.18 : Tasarımı vapılan merkezi capraz elemanı	46
Sekil	3.19 : Yapı -1'de taşarımı yapılan caprazlı perde kirisi	47
Sekil	3.20 : Yanı-2 kışa doğrultudaki tinik taşıvıcı sistem	50
Şekil	3 21 · Yani- 2 uzun doğrutudaki tinik taşıyıcı sistem	50
Şekli Sabil	3 22 · Vani 3 uzun doğrutudaki tipik taşıyıcı sistem	50 57
ŞCKII	3.22 • 1 apr-3 uzun uogrutuuaki upik taşiyici sistemi	52

~		
Şekil	3.23 : Yapı-4 uzun doğrultudakı tıpık taşıyıcı sistem	54
Şekil	3.24 : Yapı- 5 uzun doğrultudakı tıpık taşıyıcı sistem	55
Şekil	3.25 : Yapı- 6 uzun doğrultudaki tipik taşıyıcı sistem	56
Şekil	3.26 : Yapı-7 uzun doğrultudaki tipik taşıyıcı sistem	57
Şekil	3.27 : Yapı-8 uzun doğrultudaki tipik taşıyıcı sistem	59
Şekil	3.28 : Yapı-9 uzun doğrultudaki tipik taşıyıcı sistem	61
Şekil	3.29 : Performans değerlendirmelerinde göz önüne alınan	
	ivme spektrumu	65
Şekil	3.30 : Çerçeve kirişi için moment-dönme bağıntısı	67
Şekil	3.31 : Çerçeve alt kat kolonu için moment-dönme bağıntısı	69
Şekil	3.32 : Çapraz sistemi kirişi için normal kuvvet - boy değişimi	
	bağıntısı (yapı-1)	70
Şekil	3.33 : Kolon etkileşim diyagramı	71
Şekil	3.34 : Çapraz sistemi kolonu için normal kuvvet - boy değişimi	
	bağıntısı (yapı-1)	72
Şekil	3.35 : Çapraz elemanı için normal kuvvet - boy değişimi	
	bağıntısı(yapı-1)	73
Şekil	3.36 : Yapı -1 kısa doğrultu kapasite eğrisi	74
Şekil	3.37 : Yapı -1 uzun doğrultu kapasite eğrisi	74
Şekil	3.38 : Yapı -1 kısa doğrultu hedef yerdeğiştirmesinin kapasite	
	eğrisinde gösterimi	76
Şekil	3.39 : Yapı -1 uzun doğrultu hedef yerdeğiştirmesinin kapasite	
	eğrisinde gösterimi	76
Şekil	3.40 : Yapı-1 μ_{max} hesabı için kapasite eğrisinde etkin negatif rijitliğin	
	belirlenmesi	77
Şekil	3.41 : Yapı -1 kısa doğrultu performans seviyeleri	80
Şekil	3.42 : Yapı -1 uzun doğrultu performans seviyeleri ve yerdeğiştirme	
	talebi	80
Şekil	3.43 : Yapı -2 uzun doğrultu kapasite eğrisi ve hedef yerdeğiştirme	81
Şekil	3.44 : Yapı -2 uzun doğrultu performans seviyeleri	83
Şekil	3.45 : Yapı -3 uzun doğrultu kapasite eğrisi	83
Şekil	3.46 : μ_{max} hesabı için etkin negatif rijitliğin belirlenmesi (yapı-3)	84
Şekil	3.47 : Yapı -3 uzun doğrultu performans seviyeleri	86
Şekil	3.48 : Yapı -4 uzun doğrultu kapasite eğrisi	86
Şekil	3.49 : μ_{max} hesabı için kapasite eğrisinde etkin negatif rijitliğin	
	belirlenmesi	87
Şekil	3.50 : Yapı -4 uzun doğrultu performans seviyeleri	89
Şekil	3.51 : Yapı -5 uzun doğrultu kapasite eğrisi ve hedef yerdeğiştirme	89
Şekil	3.52 : Yapı -5 μ_{max} hesabı için kapasite eğrisinde etkin negatif rijitliğin	
	belirlenmesi	90
Şekil	3.53 : Yapı -5 uzun doğrultu performans seviyeleri	92
Şekil	3.54 : Yapı -6 uzun doğrultu kapasite eğrisi ve hedef yerdeğiştirme	92
Şekil	3.55 : Yapı -6 μ_{max} hesabı için kapasite eğrisinde etkin negatif rijitliğin	
	belirlenmesi	93
Şekil	3.56 : Yapı -6 uzun doğrultu performans seviyeleri	95
Şekil	3.57 : Yapı -7 uzun doğrultu kapasite eğrisi ve hedef yerdeğiştirme	95
Şekil	3.58 : Yapı -7 μ_{max} hesabı için kapasite eğrisinde etkin negatif rijitliğin	
	belirlenmesi	96
Şekil	3.59 : Yapı -7 uzun doğrultu performans seviyeleri	98
Şekil	3.60 : Yapı -8 uzun doğrultu kapasite eğrisi ve hedef yerdeğiştirme	98

Şekil	3.61	: Yapı -8 µmax hesabı için kapasite eğrisinde etkin negatif
0 1 9	2 (2	rijitiigin belirienmesi
Şekil	3.62	• Yapi -8 uzun dogrultu performans seviyeleri101
Şekil	3.03	: Yapi -9 uzun dogrultu kapasite egrisi ve hedet yerdegiştirme101
Şekil	3.64	: Yapi -9 uzun dogrultu performans seviyeleri103
Şekil	3.65	: Hemen kullanım yapısal pert. seviyesine yükseltilmiş taşıyıcı sistem
a 1 a		(yapı -1)104
Şekil	3.60	: Mevcut ve takviye edilmiş sistemlerin kapasıte egrilerinin
0.1.9	2 (7	karşılaştırılması (yapı-1)104
Şekii	3.0/	: Hemen kullanım yapısal peri. seviyesine yükseltilmiş taşıyıcı sistem
G .1-31	2 (0	(yapı -2)105
Şekii	3.08	: Mevcut ve takviye edilmiş sistemlerin kapasıte egrilerinin
G .1-31	2 (0	Karşılaştırılması (yapı-2)105
Şekii	3.09	(result 2)
S al si	2 70	(yapı - 3)106
Şekii	5.70	korealosterilmost (von 2)
Salvil	2 71	Karşılaştırılındası (yapı-3)
Şekii	3.71	(von 4)
Salvil	3 7 7	(yapı -4)107
ŞEKII	3.14	karsılastırılması (van 4)
Sabil	3 73	• Hemen kullenim venisel perf. sevivesine väkseltilmis tasivici sistem
ŞUKII	5.15	(van 5) (van 5)
Sekil	3 74	• Meyout ve takvive edilmis sistemlerin kanasite eðrilerinin
ŞUKII	5.74	karsılastırılması (vanı-5) 108
Sekil	3 75	• Hemen kullanım vanışal perf. Seviyesine yükseltilmiş taşıyıcı sistem
şenn	0110	(vani -6) (Vani -6)
Sekil	3.76	: Meycut ve takvive edilmis sistemlerin kanasite eğrilerinin
şenn	2110	karsılastırılması (vapı-6)
Sekil	3.77	: Hemen kullanım vapısal perf. Sevivesine vükseltilmis tasıvıcı sistem
·3		(vapi -7)
Sekil	3.78	: Mevcut ve takviye edilmis sistemlerin kapasite eğrilerinin
3		karsılastırılması (yapı-7)110
Şekil	3.79	: Hemen kullanım yapısal perf. Seviyesine yükseltilmiş taşıyıcı sistem
,		(yapı -8)111
Şekil	3.80	: Mevcut ve takviye edilmiş sistemlerin kapasite eğrilerinin
-		karşılaştırılması (yapı-8)111
Şekil	3.81	: Hemen kullanım yapısal perf. Seviyesine yükseltilmiş taşıyıcı sistem
		(yapı -9)112
Şekil	3.82	: Mevcut ve takviye edilmiş sistemlerin kapasite eğrilerinin
		karşılaştırılması (yapı-9)112
Şekil	3.83	: Yapı-1'de kısa ve uzun doğrultu kapasite eğrilerinin
		karşılaştırılması113
Şekil	3.84	: Yapıların kapasite eğrilerinin karşılaştırılması114
Şekil	3.85	: Yapıların performans seviyelerinin karşılaştırılması115
Şekil	3.86	: Yapıların tepe yerdeğiştirmelerinin karşılaştırılması116
şekil	3.87	: Yapıların 1. Kat göreli öteleme oranlarının karşılaştırılması116
Şekil	3.88	: Yapıların 2. Kat göreli öteleme oranlarının karşılaştırılması117
Şekil	3.89	: İncelenen yapı sistemlerindeki çapraz ağırlıkları

Şekil	3.90	: Hemen kullanım performans seviyesine sahip yapılardaki çapraz	
		ağırlıkları	.118
Şekil	3.91	: Yapıları hemen kullanım p.s 'ne getirmek için takviye edilen çapraz	
		ağırlıkları	119

TABLO LÍSTESÍ

<u>Sayfa</u>

Tablo	2.1	: Tasıyıcı elemanların performans seviyeleri ve bölgeleri	11
Tablo	2.2	: Celik tasıyıcı sistemlerde performans seviyelerine karsılık gelen hasar	
		durumlari	
Tablo	2.3	: Taşıyıcı olmayan elemanların performans seviyeleri	13
Tablo	2.4	: C ₀ katsayıları	.19
Tablo	2.5	: C _m katsavıları	20
Tablo	2.6	: Celik tasıvıcı sistemlerde eleman davranıs türleri	23
Tablo	2.7	: Doğrusal olmayan analiz icin modelleme parametreleri ve	-
		performans kriterleri (eğilme elemanları)	25
Tablo	2.8	: Doğrusal olmayan analiz için modelleme parametreleri ve	
		performans kriterleri (eksenel kuvvet elemanları)	.26
Tablo	3.1	: Çalışmada incelen çaprazlı perde tipleri	31
Tablo	3.2	: Tasarımda esas alınan karakteristikler	32
Tablo	3.3	: Yapı-1'in deprem yükü hesabında esas alınan parametreler	38
Tablo	3.4	: Çerçeve kirişine ait enkesit özellikleri	42
Tablo	3.5	: Yapı -1'de çerçeve kirişine ait tasarım parametreleri	.42
Tablo	3.6	: Çerçeve kolonuna ait enkesit özellikleri	44
Tablo	3.7	: Yapı-1' de çerçeve kolonuna ait tasarım parametreleri	.45
Tablo	3.8	: Yapı -1'de alt çapraz elemanına ait enkesit özellikleri	46
Tablo	3.9	: Yapı-1'de çapraz elemanı tasarım parametreleri	.47
Tablo	3.10	: Yapı-1 'de çapraz sistemi kirişine ait enkesit özellikleri	.48
Tablo	3.11	: Yapı-1 'de çapraz sistemi kirişi için tasarım parametreleri	.48
Tablo	3.12	: Aşık, döşeme kirişi ve arakat kirişi tasarım sonuçları	49
Tablo	3.13	: Arakat kolonu tasarım sonuçları	49
Tablo	3.14	: Yapı -1'e ait tasarım sonuçları özeti	.49
Tablo	3.15	: Yapı-2 'nin deprem yükleri ve ilgili parametreler	.50
Tablo	3.16	: Yapı-2 'de alt çapraz elemanına ait enkesit özellikleri	51
Tablo	3.17	: Yapı-2 çapraz eleman tasarım parametreleri	51
Tablo	3.18	: Yapı -2 'ye ait tasarım sonuçları özeti	.51
Tablo	3.19	: Yapi-3 'ün deprem yükleri ve ilgili parametreler	.52
Tablo	3.20	: Yapi-3 ust çapraz elemanına ait ekesit özellikleri	52
Tablo	3.21	: Yapi-3 ust çapraz elemani için tasarım parametreleri	
Table	3.22	Yapi- 3 alt çapraz elemanina alt enkesit özellikleri	
Table Table	3.43	• Yapi yapi-5 ali çapraz elemani için tasarım parametreleri	
Table	3.24	• Yapi - 5 e alt tasarım sonuçları özeti	.55
	3.23	: Yapı 4 'da alt caprez alamanına ait akaşit özallikləri	.34 54
	3.20	• Vani 4 'de alt capraz elemanin tasarim parametreleri	.54
	3.21	• Yanı <i>A</i> 'e ait taşarım sonuçları özeti	.55
Table	3 20	• Yanı-5 'in deprem yükleri ve ilgili parametreler	.55 56
Tablo	3 30	• Yanı -5'e ait taşarım sonucları özeti	.50 56
Tablo	3.31	: Yapı-6 'nın deprem vükleri ve ilgili parametreler	.50
Tablo	3.32	: Yapı - 6 'va ait tasarım sonucları özeti	.57
Tablo	3.33	: Yapı-7'in deprem yükleri ve ilgili narametreler	.58
Tablo	3.34	: Yapı-7 'de üst capraz elemanına ait enkesit özellikleri	.58
		1)1	-

Tablo	3.35	: Yapı-7 üst çapraz eleman tasarım parametreleri	58
Tablo	3.36	: Yapı- 7 'de alt çapraz elemanına ait enkesit özellikleri	58
Tablo	3.37	: Yapı-7 alt çapraz eleman tasarım parametreleri	59
Tablo	3.38	Yapı -7 'ye ait tasarım sonuçları özeti	
Tablo	3.39	: Yapı-8 'in deprem yükleri ve ilgili parametreler	60
Tablo	3.40	: Yapı -8'de alt çapraz elemana ait enkesit özellikleri	60
Tablo	3.41	: Yapı -8 alt çapraz eleman tasarım parametreleri	60
Tablo	3.42	: Yapı -8 'e ait tasarım sonuçları özeti	61
Tablo	3.43	: Yapı-9 'a deprem yükleri ve ilgili parametreler	61
Tablo	3.44	: Yapı- 9 üst çapraz elemana ait enkesit özellikleri	62
Tablo	3.45	: Yapı- 9 üst çapraz eleman tasarım parametreleri	62
Tablo	3.46	: Yapı- 9 alt çapraz elemana ait enkesit özellikleri	62
Tablo	3.47	: Normal gerilme oranlarının hesabında kullanılan parametreler	62
Tablo	3.48	: Yapı -9 'a ait tasarım sonuçları özeti	63
Tablo	3.49	: Kısa doğrultu hedef yerdeğiştirme için gerekli parametreler	
		(Yapı-1)	75
Tablo	3.50	: Uzun doğrultu hedef yerdeğiştirme için gerekli parametreler	
		(Yapı-1)	75
Tablo	3.51	: Yapı-1 uzun doğrultu μ_{max} hesabında kullanılan parametreler	77
Tablo	3.52	: Yapı -1 kısa doğrultu için elemanların performans	
		seviyeleri/bölgeleri	78
Tablo	3.53	: Yapı -1 uzun doğrultu için elemanların performans	
		seviyeleri/bölgeleri	78
Tablo	3.54	: Yapı - 2 hedef yerdeğiştirme ve bunun için gerekli parametreler	82
Tablo	3.55	: Yapı -2 uzun doğrultu için elemanların performans	
		seviyeleri/bölgeleri	82
Tablo	3.56	: Hedef yerdeğiştirme ve bunun için gerekli parametreler	84
Tablo	3.57	: Yapı-3 uzun doğrultu μ_{max} hesabında kullanılan parametreler	84
Tablo	3.58	: Yapı -3 uzun doğrultu için elemanların performans	~ ~
		seviyeleri/bölgeleri	85
Tablo	3.59	: Hedef yerdeğiştirme ve bunun için gerekli parametreler	87
Tablo	3.60	: Yapı-4 uzun doğrultu μ_{max} hesabında kullanılan parametreler	
Tablo	3.61	: Yapı -4 uzun dogrultu için elemanların performans	00
T .11.	2 (2	seviyeleri/bolgeleri.	88
Table Table	3.04	Yapı - 5 nedel yerdeğiştirme ve bunun için gerekli parametreler	90
Table	3.03	: Yapi- 5 uzun doğrultu için alamanların narfarmana	90
1 abio	3.04	: Tapi - 5 uzun dogrunu Tçin elemanarın performans	01
Tabla	3 65	• Vanu 6 hadaf vardağiştirme ve hunun için gorakli norometreler	91
	3.05	• Yapı - O nedel yerdeğiştirine ve bunun için gerekin parametreler	93
	3.00	• Yanı 6 uzun doğrultu için ələmənlərin	93
1 abio	3.07	nerformans sev /bölgeleri	0/
Tabla	3 68	• Van - 7 hedef verdeğiştirme ve bunun için gerekli parametreler	+ر ۵6
Table	3.00	• Yanı- 7 jizin doğrultu u — hesahında kullanılan parametralar	0و ۵۵
	3.09	• Van -7 uzun doğrultu için elemenlerin	90
1 aviv	5.70	nerformans sev /bölgeleri	07
Tahlo	3 71	• Yanı - 8 hedef verdeğiştirme ve hunun için gerekli narametreler	<i>91</i> 00
Tablo	377	• Yanı - 8 uzun doğrultu u - heşahında kullanılan parametralar	ور ۵۵
Tabla	3.72	• Yanı - 8 μzun doğrultu için elemanların	)9
1 aviv	5.15	nerformans sev /bölgeleri	100
		Perioritation be the conference of the second secon	

Tablo	3.74	: Yapı - 9 hedef yerdeğiştirme ve bunun için gerekli parametreler102
Tablo	3.75	: Yapı - 9 uzun doğrultu için elemanların
		performans sev./bölgeleri102
Tablo	3.76	: Yapılarda kullanılan birincil elemanlar ve eleman ağırlıkları117

SEMBOL LISTESI

٨	Ethin var ivmaai hataavaa
$\mathbf{A}_{0}$	: Etkin yer ivmesi katsayisi
a L	Enhasitheshir sanisliči
D _f	: Enkesit başlık genişingi
C_0	: Eşdeger tek serbestlik dereceli sistemin spektral yerdeğitirmesini,
	çok serbestik derecen bil sistemin tepe yerdegiştirmesi ne
C	Doğrucal electik dayranış için heşanlanmış yerdeğiştirme ile
$\mathbf{c}_1$	beklenen maksimum elastik olmayan verdeğistirmeleri ilişkilendiren
	katsavı
C ₂	: Tekrarlı yükler altında histeretik yerdeğiştirme dayranışı üzerinde
02	rijitlik azalması ve davanım kavbı etkisini temsil eden değişiklik
	katsayı
C _b	: Elemanlardaki eğilme momenti diyagramına bağlı olarak belirlenen
	bir katsayı
C _m	: Etkin kütle çarpanı
C _{mx}	: Birleşik eğilmeye maruz elemanlarda eğilme burkulması ile yanal
	burkulmayı ilişkilendiren katsayı
D	: Enkesit dış çapı
d _i , d _{i-1}	: Binanın ardışık iki katında, herhangi bir kolonun uçlarında azaltılmış
	deprem yüklerinden meydana gelen en büyük yerdeğiştirmeler
$\mathbf{E}_{\mathbf{x}}, \mathbf{E}_{\mathbf{y}}$	: Asal doğrultulardaki deprem yükü
E	: Çeliğin elastisite modülü
E	: Enkesit alani
г _ь Б	: Profil başlık alanı
F _{cr}	: Egilme burkulmasına alt gerilme
Г _е Б	: Kritik elastik burkulma gerilmesi
F C	: Sellill
G	· Sabit yuk
g ц	: Telçekilli ivillesi • Vanının tamal üst kotundan ölcülen yüksekliği
11 h	• Profil onkosit vüksekliği
11 h.	• Kanasite eğrisinde negatif rijitliğin belirlenmesinde kullanılan katsayı
п _к Т	• Vani önem katsavisi
I. I.	• Kesitin asal atalet momenti
i. i.	: Kesitin atalet varican
K	: Burkulma boyu katsayısı
K	: Sistemin vanal etkin rijitliği
K:	: Sistemin vanal baslangic rijitliği
K.	: Sistemin akma sonrası rijitliği
L	: Eleman boyu
 lb	: Yanal mesnetlenme mesafesi
Ň	: Eğilme momenti
M _p	: Kesitin plastik moment taşıma kapasitesi
M _v	: Kesitin akma momenti
m _i	: i nolu kütle
N	: Normal kuvvet

N _{CL}	: Kesitin doğrusal elastik olarak taşıyabileceği en büyük basınç			
N	Kasitin doğrusal alastik olarak tasıyabilasaği an büyük sekme			
™ye	normal kuvvoti			
n	• Hareketli viik katılım katsavısı			
	• Hareketli viik			
Q	• Nominal rüzgar başıncı			
Ч R	• Tasiyasi sistem davranış katsayısı			
	• Flastik davanımın akma davanımına oranı			
µstrengnt	• Kanasite eğrisinin negatif rijitliğinin belirlenmesinde kullanılan sınır			
pemax	davanim orani			
$\mathbf{R}_{\mathbf{a}}(\mathbf{T}_{1})$	: T ₁ perivot değerindeki deprem yükü azaltma katsayısı			
$\mathbf{S}_{a}$	: Elastik spektral ivme			
$S(T_1)$	: T ₁ perivot değerindeki elastik tasarım ivme spektrum değeri			
S.	: Eleman burkulma boyu			
~к S., . S.,	• Kesitin asal eksenine göre alan momenti			
S	: Eğilme elemanlarında b aşınc başlığının yanal burkulmaya karşı			
	mesnetlendiği noktalar arasındaki uzaklık			
Т	: Kesme kuvveti			
T ₁	: Yapının birinci doğal titreşim periyodu			
T_A , T_B	: Zemin karakteristik periyotları			
T.	: Yapının yanal etkin rijitliği ile belirlenen perivot			
T _i	: Yapının yanal başlangıç rijitliğine karşı gelen periyot			
t _e	: Profil baslık kalınlığı			
t	: Profil gövde kalınlığı			
u	: Tene verdeğistirmesi			
UT	: Yapının hedef tepe verdeğistirmesi			
u.,	: İki doğru parcası ile ideallestirilen kapasite eğrisinin akma			
y	verdeğistirmesi			
V_{Tx} , V_{Ty}	: Yapının taban kesme kuvveti			
V _v	: İki doğru parcası ile ideallestirilen kapasite eğrisinin akma			
y	dayanımı			
W	: Yapının deprem hesabına esas olan ağırlığı			
W_{e}	: Kesitin elastik mukavemet momenti			
W _n	: Kesitin plastik mukavemet momenti			
W _x ,W _y	: Rüzgar yükü			
W,	: Binanın i 'inci katının ağırlığı			
Z	: Zemin sınıfı			
α	: Çatı kirişinin yatayla yaptığı açı			
α _e	: Kapasite eğrisinde etkin negatif eğim katsayısı			
$\alpha_{P-\Delta}$	: Sistemde II. mertebe etkilerin sebep olduğu negatif rijitlik katsayısı			
α_2	: Kapasite eğrisinde negatif rijitliğin belirlenmesinde kullanılan katsayı			
Δ	: Boy değişimi			
$\Delta_{\mathbf{c}}$	: Elastik boy kısalma kapasitesi			
$\Delta_{\mathbf{i}}$	: Azaltılmış göreli kat ötelemesi			
Δ_{T}	: Elastik boy uzama kapasitesi			
δ_i	: Çerçevenin etkin göreli kat ötelemesi			
λ	: Eleman narinliği			

$\lambda_{\mathbf{k}}$	: Kapasite eğrisinde negatif rijitliğin belirlenmesinde kullanılan yakın
	fay etkisi katsayısı
σ_{a}	: Akma gerilmesi
σ_{B}	: Yanal burkulma emniyet gerilmesi
$\sigma_{\rm b}$	: Yalnız eğilme altında hesaplanan normal gerilme
σ_{bem}	: Basınç emniyet gerilmesi (normal gerilme)
σ_{eb}	: Yalnız basınç kuvveti altında hesaplanan normal gerilme
σ _{em}	: Normal gerilme için emniyet gerilmesi
θ_i	: İkinci mertebe gösterge değeri
θ _p	: Plastik dönme açısı
θ _v	: Kesitin akma gerilmesine karşılık gelen dönme açısı
τ	: Kayma gerilmesi
$ au_{em}$	: Kayma emniyet gerilmesi

ÖNSÖZ

Yüksek lisans tezi olarak sunulan bu çalışmada, Tipik bir çelik endüstri yapısında çaprazlı perde tipinin deprem performansına etkisinin incelenmesi amaçlanmıştır.

Lisans, yüksek lisans öğrenimim ve tez çalışmam boyunca çok değerli bilgi ve tecrübelerini benimle paylaşan, özellikle tez çalışmalarım boyunca göstermiş olduğu sabır, hoşgörü ve ilgiden dolayı değerli tez danışmanım Yrd. Doç. Dr. Kaan TÜRKER 'e teşekkürü bir borç bilir, sonsuz saygılarımı sunarım.

Eğitimimde çok büyük emekleri olan sevgili aileme, lisans ve yüksek lisans yolunda beraber çalıştığım kardeşlerim Uğur KARAKAŞ ve Burak KILIÇ 'a ve bu uzun süreç boyunca en büyük destekçim ve yardımcım olan sevgili eşim Selin LEKESİZ 'e en içten teşekkürlerimi sunarım.

Balıkesir, 2016

İbrahim LEKESİZ

1. GİRİŞ

Dayanım ve elastisite modülünün diğer malzemelere göre çok yüksek olması, inşa süresinin hızlı olması v.b. sebeplerle yapı malzemesi olarak çeliğin inşaat sektöründeki kullanımı hızla yaygınlaşmaktadır. Bir çok yapı türünde kullanılmakla beraber ülkemizdeki çelik yapıların yaklaşık % 60' ını endüstriyel çelik yapılar oluşturmaktadır. Endüstriyel yapıların da büyük bir kısmını atölye ve fabrika amacıyla kullanılan tek katlı veya birkaç katlı yapılar oluşturmaktadır [1].

Bu tip yapıların taşıyıcı sistemleri, genellikle kısa doğrultuda eğik çatılı portal çerçeve sistemlerden veya ankastre kolonlara oturan kafes kirişli sistemlerden, uzun doğrultuda ise çaprazlı perde sistemlerden teşkil edilmektedir. Ayrıca çatı düzleminde aşıklar ve stabilite bağlantıları teşkil edilerek sistemin bütünlüğü sağlanmaktadır (Şekil 1.1).

Şekil 1.1: Arakatlı endüstri yapılarına ait taşıyıcı sistemler.

Endüstri yapılarının çatı eğimi genellikle 4° ile 17° arasında seçilmektedir. Kolon yükseklikleri 6-15 m, çerçeve açıklıkları 15-40 m olarak teşkil edilmektedir. Kafes kirişli yapılarda çerçece açıklıkları çok daha büyük değerlere ulaşabilmektedir. Çerçeve aralıkları ise 6-7.5 m arasında değişmektedir. Bu tür yapıların projelendirilmesinde, ekonomik çözümler verdiği için yaygın olarak hadde ürünü I tipi profiller kullanılmaktadır [2-3].

Endüstri yapılarının uzun doğrultularındaki çaprazlı perde taşıyıcılar için yaygın olarak diyagonal tipi, X tipi, ters V tipi veya 2 katta X tipi merkezi çaprazlar kullanılmaktadır (Şekil 1.2).

Şekil 1.2: Yaygın kullanılan merkezi çelik çaprazlı perde sistem örnekleri.

Endüstri yapıları, Deprem Yönetmeliklerinde genellikle önem katsayısı en düşük yapılar arasında yer almaktadır. Bu nedenle tasarımda öngörülen deprem etkisinde yapılarda önemli hasarlar oluşmaktadır. Bazı durumlarda depremde meydana gelen hasarlar, endüstri yapısında bulunan ekipmanlara verdiği zararlar ve/veya hasarların sebep olduğu üretim aksamaları nedeniyle yapı sisteminin maliyetini büyük ölçüde aşan kayıplara yol açabilmektedir. Bu bağlamda deprem performansı esaslı değerlendirme ve tasarım yaklaşımı bu tür yapılarda önem kazanmaktadır. Bu yaklaşımda yapıların belirli bir deprem tehlike seviyesi için hasar dağılımına bağlı olarak güvenliği belirlenebilmekte veya istenilen deprem tehlike seviyesi için istenilen hasar düzeyine sahip yapılar tasarlanabilmektedir.

Ülkemizde 2007 yılında yürürlüğe giren Deprem Yönetmeliğinde betonarme yapılar için performans esaslı değerlendirme yaklaşımına yer verilmiştir [4]. Ancak çelik yapılar ile ilgili performans değerlendirme esasları bu yönetmelikte yer almamaktadır. 2008 yılında performans esaslı tasarım amacıyla İstanbul 'daki yüksek binalar için "İstanbul Yüksek Binalar Deprem Yönetmeliği" [5] hazırlanmış ve kullanıma başlanmıştır. Bu yönetmelikte betonarme binalar için şekildeğiştirme esaslı tasarım yaklaşımına yer verilmiş, çelik yapılar için ise ASCE/SEI 41-06 'ya atıf yapılmıştır[6]. ABD 'de "Binaların Sismik Performansının Değerlendirilmesi ve Güçlendirilmesi" amacıyla hazırlanan bu yönetmelik 2013 yılında geliştirilerek ASCE/SEI 41-13 [7] adıyla yayınlanmıştır. Ayrıca Eurocode- 8 [8] de çelik yapıların performans esaslı değerlendirmesine yer verilmiştir. Ancak bu şartnamenin kapsamı ASCE 41-13'e göre çokkısıtlıdır.

Yönetmeliklerde geniş yer bulmaya başlayan performans esaslı yaklaşımlar yaygın olarak mevcut betonarme yapıların deprem güvenliklerinin belirlenmesi ve güçlendirme tasarımında kullanılmaktadır. Çelik yapılar üzerindeki uygulamalar çok kısıtlıdır. Özellikle ülkemizde yaygın olarak kullanım alanı bulan endüstri tipi çelik yapılarda performans esaslı yaklaşımların avantajlarının ortaya konması önem arz etmektedir.

Bu çalışmada az katlı tipik endüstri yapılarında kullanılan çaprazlı perde taşıyıcı sistemlerinde çapraz tipinin deprem performansına etkileri araştırılmış ve aynı yapıları tasarım depremi sonrası hemen kullanılır duruma getirebilmek için yapılması gereken takviye miktarları değerlendirilmiştir.

1.1 Literatür İncelemesi

Yapıların Deprem Performansı Esaslı Değerlendirilmesi İle İlgili Proje, Standart ve Yönetmelikler:

- VISION 2000 (1995)'de, 1994 Northridge depreminden sonra, geçmiş depremlerden edinilen tecrübelerden de yararlanarak performansa dayalı tasarımın ilk adımları atılarak yapılar için performans hedefleri, performans seviyeleri, deprem tehlike seviyelerinin tanımlamaları yapılmıştır. Projede ayrıca performansa dayalı tasarım için doğrusal olmayan analiz yöntemlerine, bu yöntemlerin avantaj ve dezavantajlarına yer verilerek performansa dayalı tasarımın genel çerçevesi çizilmiştir [9].
- ATC 40 (1996)'da, betonarme yapıların deprem yükleri altındaki performansının değerlendirilmesi, onarımı ve güçlendirilmesi ile ilgili konulara yer verilmiştir. Aynı zamanda doğrusal olmayan statik analiz yöntemleri, yapıların performansa dayalı tasarım ve değerlendirilmesi için performans hedefleri, yapılarda karşılaşılan yapısal eksikliklere ve bunların giderilmesi için onarım ve güçlendirme teknikleri de açıklanmıştır. Ayrıca yapıların performansa dayalı tasarımı ve değerlendirilmesi için modelleme parametreleri ve bu parametrelere ait sınırlar da verilmiştir [10].
- FEMA 273 (1997)'de, betonarme, çelik, ahşap ve hafif metal yapıların deprem yükleri altındaki performansının belirlenmesi, onarımı ve güçlendirilmesi hakkında tanımlamalara, doğrusal ve doğrusal olmayan statik analiz yöntemlerine yer verilmiştir. Aynı zamanda deprem tehlike seviyeleri, performans hedefleri bina performans seviyeleri vb. tanımlamalar yapılmıştır. Ayrıca, taşıyıcı sistem elemanları için modelleme parametreleri ve performans kriterleri önerilmiştir [11].
- Blue Book (1999)'da, betonarme, çelik, ahşap, yığma ve alüminyum yapılar için depreme dayanıklı tasarım ilkeleri, analiz yöntemleri ile ilgili olarak ABD deprem yönetmeliği UBC'de yapılması gereken değişiklik önerileri yer almaktadır. Ayrıca bu dokümanda performansa dayalı sismik tasarımın genel çerçevesi tanımlanmış ve bu konuda deneme niteliğinde bir kılavuza yer verilmiştir [12].
- FEMA 350 (2000)'de, moment aktaran çerçevelerden oluşan çelik binaların, deprem etkilerine karşı tasarımında dikkat edilmesi gereken kriterler önerilmiştir. Birleşim bölgelerinin tasarımı detaylı bir şekilde anlatılmış ve birleşim bölgelerinin

yapı performansına etkisinin önemli olduğunun altı çizilmiştir[13].

- FEMA 356 (2000)'de, FEMA 273 projesinin 2000 yılında düzenlenmesi ile ön standart olarak ortaya çıkan bu projede, betonarme, çelik, ahşap, hafif metal ve yığma yapıların performans esaslı tasarım ve değerlendirmede yeni yaklaşım ve önerilere yer verilmiştir. Deprem yükleri altındaki yapıların performanslarının belirlenmesi, onarımı ve güçlendirilmesi ile ilgili yöntem ve yaklaşımlar sunulmuştur. Ayrıca, betonarme ve çelik elemanlara ait yapısal davranış kriterleri revize edilmiştir [14].
- FEMA 440 (2004)'de ATC 40'da açıklanan Kapasite Spektrum Yöntemi (KSY) ve FEMA 356'da yer alan Yerdeğiştirme Katsayıları Yöntemi (YKY), parametrik olarak değerlendirilmiştir. ATC 55 kapsamında ortaya çıkan bu raporda, yöntemlerde belirlenen eksiklikleri gidermek ve daha güvenilir doğrusal olmayan statik analiz vöntemleri geliştirmek amacıyla yöntemlerin değerlendirilmesi ve bu yöntemlerin geliştirilmesi (güncellenmesi) ile ilgili calısmalar yer almıştır. Ayrıca ATC 40'daki etkin sönümün hesaplanması, doğrusallaştırma ve FEMA 356'daki hedef yerdeğiştirmenin eşdeğer belirlenmesinde kullanılan katsayılar (C1, C2, C3) üzerine yapılan çalışmalar sunulmuştur [15].
- ASCE/SEI 41-06 (2007)'de daha önceki yıllarda yapılan proje ve ön standartlar, ana standart haline getirilmiştir. Bu standartta doğrusal ve doğrusal olmayan analiz yöntemlerine yer verilmiştir. Standartta betonarme, çelik, hafif metal ve ahşap yapılar için performans esaslı tasarım değerlendirme kapsamında modelleme parametreleri ve performans kriterleri verilmiştir. Ayrıca taşıyıcı olmayan elemanların performans kriterlerine ve binaların sismik izolasyonu konusuna da yer verilmiştir [6].
- ASCE/SEI 41-13 2013 'de ASCE 41-06 standardı yeni gelişmeleri içerecek şekilde geliştirilmiş ve ASCE 31-03 [16] standardı ile birleştirilerek tek bir standart oluşturulmuştur. Böylece bu iki standart arasındaki uyumsuzluklar giderilmiştir. ASCE 41-06 'ya göre performans seviyelerinde, şekildeğiştirme kriterlerinde, performans hedeflerinde bazı değşiklikler yapılmıştır. Doğrusal olmayan dinamik analizin ve doğrusal statik prosedürün kapsamı genişletilmiş, diğer analiz prosedürlerinde değişiklik yapılmamıştır [7].

- Eurocode 8 Bölüm 3 'de Betonarme, çelik ve yığma yapıların onarım ve güçlendirme esasları verilmiştir. Standartta söz konuu yapılara ait performans kriterleri, hedefleri ve kullanılacak yöntemler tanımlanmıştır. Döküman doğrusal statik / dinamik ve doğrusal olmayan statik / dinamik yöntemlere yer vermiştir. Çelik yapılarda performans değerlendirmeleri için şekildeğiştirme esaslı bir prosedür bulunmamakta, kapasite tasarım ilkeleri çerçevesinde değerlendirme ve güçlendirme yaklaşımları kullanılmaktadır [8].
- İstanbul Yüksek Binalar Deprem Yönetmeliği (2008)'de İstanbul Büyükşehir Belediyesi sınırları içinde yapılacak olan yüksek binaların tasarımı amacıyla performansa dayalı tasarım ilkeleri anlatılmıştır. Betonarme binalar için tasarım kriterleri yönetmelikte ayrıntılı olarak tanımlanmış, çelik binaların tasarım kriterleri için ise ASCE/SEI 41-06'ya atıf yapılmıştır [5].

Yapıların Deprem Performansları ile İlgili Çalışmalar:

- Dinçer, T. (2003)'te, birleşim rijitliğinin ve çaprazların yanal rijitliğine etkisini incelemek amacıyla, yaygın olarak kullanılan birleşimlerle ve çaprazlar ile tasarlanmış çelik endüstri yapıları doğrusal olmayan statik analiz yöntemi ile çözümlenmiştir. Yapıların performansları FEMA 356 çerçevesinde değerlendirilmiştir [17].
- Apaydın, Y. (2005)'te, endüstriyel çelik yapı sistemlerini temsil etmek üzere seçilen taşıyıcı sistem modelleri, yürürlükte olan yönetmeliklere göre boyutlandırılarak, doğrusal olmayan teori çerçevesinde elastoplastik davranışları incelenmiş, performans noktaları, göçme güvenlikleri ve süneklik oranları belirlenmiştir. Ayrıca zemin sınıflarının yapı performansına etkisi de araştırılmıştır [18].
- Dizdar, O (2009)' da TDY 2007 ve ASCE-7 'ye göre tasarlanan Merkezi Çelik Çaprazlı Çerçevelerin deprem performanları incelenmiştir. Doğrusal olmayan zaman geçmişi analizi kullanılarak 3 ve 9 katlı iki yapı 5 adet şiddetli deprem kaydı altında incelenmiş ve TDY 2007 'deki arttırılmış deprem yüklemesi kriteri (G+Q+2E) değerlendirilmiştir [19].

- Aşçı, A (2012) 'de, Türk Deprem Yönetmeliği 2007 (TDY)'ye göre boyutlandırılmış tek katlı çelik endüstri binalarının deprem performanslarının ve deprem performanslarını etkileyen stabilite problemlerinin incelenmesi amaçlanmıştır. Bu amaçla taşıyıcı sistem tipi, süneklik düzevi ve sistem ağırlığı bakımından farklı özelliklerde altı adet bina üzerinde sayısal incelemeler yapılmıştır. Binaların taşıyıcı sistemleri bir doğrultuda eğik kirişli veya kafes kirişli çerçeve sistemlerden, diğer doğrultuda merkezi çelik çaprazlı perde sistemlerden olusturulmustur. Binaların performans değerlendirmelerinde ASCE/SEI 41-06'da önerilen performans kriterleri ve modelleme parametreleri kullanılmıştır. Calışmada doğrusal olmayan statik yöntem kullanılmıştır. İncelenen hemen hemen tüm bina taşıyıcı sistemlerinde tasarım depremi altında TDY'de öngörülen Can Güvenliği performans seviyesi sağlanmıştır. Ancak kısa doğrultudaki bazı taşıyıcı sistemlerde deprem etkisi altında stabilite problemlerinin (yanal burkulma) oluşabildiği belirlenmiştir. Çalışmada stabilite problemlerini önlemek için alınması gereken önlemlere de yer verilmiştir [20].
- Bulut, Y (2013) Bu çalışmada, merkezi çaprazlı çelik çerçevelerdeki (MÇÇÇ) farklı çapraz düzenlemelerinin çerçevenin deprem performansına etkisi, doğrusal olmayan dinamik zaman geçmişi analiziyle ayrıntılı bir şekilde incelenmiştir. Doğrusal olmayan dinamik zaman geçmişi analizlerinde kullanılmak üzere farklı şiddetli deprem yer hareketi kayıtları seçilmiştir. Seçilen bu kayıtlar Türk Deprem Yönetmeliği'ne (TDY, 2007) ve Amerikan Deprem Yönetmeliği'ne (ASCE-7, 2005) uygun olarak tasarlanan 3 ve 10 katlı merkezi çaprazlı çelik çerçevelere etkitilmiştir. Çalışmada X ve ters V çapraz düzenli çerçeveler incelenmiştir. Gerek X çaprazlı, gerekse ters V çaprazlı MÇÇÇ'lerin deprem performansları birbirine oldukça yakın elde edilmiştir. Ters V çaprazlı MÇÇÇ'lerin tasarımında çaprazın bulunduğu açıklıkta daha rijit ve kapasiteli kiriş kullanılması gerektiği ve çaprazlı açıklıktaki kirişlerin kolon gibi tasarlanması gerektiği vurgulanmıştır [21].
- Kaygusuz, A (2015) 'de, farklı bağ kirişi teşkilleri ile düzenlenen dışmerkez çaprazlı çelik çerçeve sistemlerin doğrusal olmayan davranışları araştırılmış ve elde edilen sonuçlar karşılaştırılmalı olarak incelenmiştir. Bu amaçla tipik 10 katlı bir çelik binanın deprem kuvveti, taşıyıcı sistemini oluşturan 5 tip dışmerkez çaprazlı çelik çerçeve farklı bağ kirişi teşkilleri için tasarlanmıştır. 3 boyutlu modellemesi SAP2000 bilgisayar programında yapılan sistemlerin ASCE 7-10,

AISC 360-10 ve AISC 341-10'a göre analiz ve tasarımları gerçekleştirilmiştir. Daha sonrasında ise OpenSEES programı ile doğrusal olmayan statik itme (pushover) analizi yapılmıştır. Tüm sistemler için taban kesme kuvveti ve tepe noktasının göreli kat ötelemesi grafikleri ile sistem elemanları için istem/kapasite oranları elde edilmiştir. Kapasite, yerdeğiştirme, bağ kirişi plastik dönme açıları belirlenip yönetmelik koşulları irdelenmiştir[22].

1.2 Çalışmanın Amacı ve Kapsamı

Çalışmada, Türk Deprem Yönetmeliği 2007'ye göre tasarlanan çelik endüstri yapılarında farklı çaprazlı perde alternatiflerinin deprem performanslarının değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Ayrıca yapıların deprem sonrası hemen kullanımını sağlayacak deprem performans seviyesine yükseltilmesi için gerekli çapraz takviyeleri belirlenmiştir.

İncelemeler iki katlı tipik endüstri yapıları üzeride yapılmıştır. Yapıları bir doğrultuda çerçeve sistemlerden, diğer doğrultuda ise merkezi çaprazlı perde sistemlerden oluşturulmuştur. Yapıların ikinci katında bir döşeme sistemi oluşturulmuş ve bu sistemin taşıyıcıları mafsallı yapılarak sadece düşey yük etkisinde olmaları sağlanmıştır. Çatı düzleminde aşıklar ve stabilite bağlantıları ile taşıyıcı sistemler birbirine bağlanmıştır.

Çalışmada 4 farklı merkezi çaprazlı perde tipi incelenmiştir. Bunlar Diyagonal tipi, Ters V tipi, X tipi, ve İki katta bir X tipi (alt katta ters v üst katta v tipi) çaprazlı perdelerdir. Herbir çaprazlı perde tipi süneklik düzeyi normal ve yüksek olarak tasarlanmış ve ayrı ayrı incelenmiştir. X tipi çaprazlı perdede ayrıca yüksek narinlikli elemanların kullanıldığı sadece çekmeye çalışan alternatif de incelenmiştir.

Çelik binaların deprem performanslarının değerlendirmelerinde ASCE/SEI 41-13'de [7] verilen modelleme parametreleri ve performans kriterleri esas alınmıştır. Çalışmada Doğrusal Olmayan Statik Yöntem kullanılmıştır.

2. ASCE/SEI 41-13'E GÖRE BİNALARIN DEPREM PERFORMANSININ DEĞERLENDİRİLMESİ TANIMLAR - TEMEL KAVRAMLAR

Bu bölümde, ASCE/SEI 41-13 [7] standartı çerçevesinde binaların deprem performanslarının değerlendirilmesi ile ilgili temel kavramlar, analiz yöntemleri, modelleme parametreleri ve performans kriterleri anlatılmıştır.

2.1 Performans Seviyeleri

Performans seviyeleri bir yapı için, belirli bir deprem etkisi altında öngörülen hasar durumunu ifade etmektedir. Bu seviyeler, binadaki taşıyıcı ve taşıyıcı olmayan elemanlardaki hasarın miktarına, bu hasarın can güvenliği bakımından bir tehlike oluşturup oluşturmamasına, deprem sonrasında binanın kullanılıp kullanılamamasına ve hasarın neden olduğu ekonomik kayıplara bağlı olarak belirlenir. Yapısal performans seviyesi, taşıyıcı ve taşıyıcı olmayan elemanların performans seviyelerinin birleşiminden oluşmaktadır. Dolayısıyla her yapısal performans seviyesi, taşıyıcı ve taşıyıcı olmayan elemanların seviyelerinin bir kombinasyonu olarak belirlenir [7].

Taşıyıcı Elemanlar İçin Performans Seviyeleri ve Bölgeleri; Düşey ve yatay yüklerin taşınmasında kullanılan kolonlar, kirişler, perdeler (çaprazlar) ve benzeri elemanlar taşıyıcı eleman olarak tanımlanmaktadır. Taşıyıcı elemanlar birincil ve ikincil elemanlar olarak ikiye ayrılmaktadır. Hedeflenen performans seviyesini elde etmek için deprem etkilerini taşımada kullanılan elemanlar birincil elemanlar olarak tanımlanmaktadır. Deprem etkilerini taşımada gerekli olmayan elemanlar ikincil elemanlar olarak tanımlanmaktadır. Taşıyıcı elemanlar için öngörülen performans seviyelerinin ve bölgelerinin adları Tablo 2.1'de verilmiş ve her bir performans seviyesinde yapıda beklenen hedefler açıklanmıştır [7].

Performans Seviyesi	Kod	Performans Bölgesi
Hemen Kullanım V P S (Immediate Occupancy Structural Perf. Level)	S-1	
riemen Rumannin T.T.S (miniculate Occupancy Structural Ferr. Ecver)	51	Arttırılmış Güvenlik Y.P.B
Hasar Kontrol Y.P.S (Damage Control Structural Perfromance Level)	S-2	(Enhanced Safety Structural Performance
Can Güvenliği Y.P.S (Life Safety Structural Performance Level)	S-3	Range)
		Azaltılmış Güvanlik V D D
Sınırlı Güvenlik Y.P.S (Limited Safety Structural Performance Level)	S-4	(Reduced Safety Structural Performance
Gäama Önlama V. P. S. (Callance Provention Structural Parf. Level)	S 5	Range)
obține Onieme 1.1.5 (Conapse 1 revenuori Structurar 1 en. Lever)		
Yapısal Perf. Dikkate Alınmadığı Sev. (Structural Perf. Not Considered)	S-6	

 Tablo 2.1 : Taşıyıcı elemanların performans seviyeleri ve bölgeleri [7].

Hemen Kullanım (HK) Yapısal Performans Seviyesi (S-1) : Deprem sonrasında oluşan taşıyıcı sistem hasarı çok azdır. Mevcut yapının deprem öncesindeki dayanım, rijitlik ve sünekliği deprem sonrasında da aynen korunmaktadır. Yapısal hasarlardan kaynaklanan bir yaralanma beklenmemektedir. Yapı deprem sonrasında sınırsız olarak kullanıma açıktır.

Hasar Kontrol Yapısal Performans Seviyesi (S-2): Bu performans seviyesi Can güvenliği ve Hemen kullanım seviyelerinin orta noktasını ifade etmektedir. Hasar düzeyi bakımından Hemen Kullanım seviyesini sağlamayan ancak Can Güvenliği seviyesi hasarlarından da oldukça düşük bir hasar düzeyini tanımlamak için kullanılır.

Arttırılmış Güvenlik Yapısal Performans Bölgesi: Deprem sonrasında yapıda oluşan hasarın, hemen kullanım (S-1) ile can güvenliği (S-3) performans seviyeleri arasında bulunduğu performans bölgesidir. Hasarın belirli ölçüde sınırlandırılması yanında, can güvenliğinini sağlandığı bir bölgeyi tanımlar.

Can Güvenliği (CG) Yapısal Performans Seviyesi (S-3) : Deprem sonrasında taşıyıcı sistemde önemli hasar oluşabilir. Buna karşılık, bölgesel veya toptan göçme söz konusu değildir. Yapının toptan göçmeye karşı hala belirli bir miktar kapasitesi bulunmaktadır. Deprem sırasında yaralanmalar olabilir. Ancak, bu yaralanmalar yapısal hasarlar ile ilgili değildir. Yapısal hasar kaynaklı ölüm riski çok düşüktür.

Sınırlı Güvenlik Yapısal Performans Seviyesi (S-4) : Bu performans seviyesi Can Güvenliği ve Göçmenin önlenmesi seviyelerinin orta noktasını ifade etmektedir. Hasar düzeyi bakımından Can güvenliği şartlarını tam olrak sağlamayan ancak göçmeye karşı direncin de göçme önlenmesi seviyesine göre oldukça iyi olduğu bir hasar düzeyini tanımlamak amacıyla kullanılır.

Azaltılmış Güvenlik Yapısal Performans Bölgesi : Bu bölgede taşıyıcı elemanların performansları tamamen Can Güvenliği (S-3) koşullarını sağlamayabilir, ancak performans seviyesi göçmenin önlenmesinden daha yüksektir.

Göçmenin Önlenmesi (GÖ) Yapısal Performans Seviyesi (S-5) : Bu seviye, taşıyıcı sistemin güç tükenmesi sınırında olduğunu gösterir, yapıyı bölgesel veya toptan göçme sınırına getiren ağır hasar durumunu temsil eder. Taşıyıcı elemanlarda büyük hasar oluşmuş, dayanım ve rijitliklerde önemli azalmalar meydana gelmiştir. Bununla beraber yapının taşıma kapasitesi düşey yükleri taşımaya devam etmek için yeterlidir. Yapı stabilitesini korumakla birlikte, önemli oranda can güvenliği riski bulunmaktadır. Artçı deprem şokları ile birlikte, güç tükenmesi sınırındaki yapı toptan göçme tehlikesi ile karşı karşıya kalabilir.

Yapısal Performansın Dikkate Alınmadığı Seviye (*S-6*) : Bu seviyede, bazı bina sahipleri rehabilitasyon programında yapının kendi performansını değil de yapısal olmayan zayıflıkları göstermek isteyebilir. (Örneğin parapetler veya tehlikeli madde konteynırlarını sabitlemek gibi). Bu tür rehabilitasyon programları bazen etkili olur. Çünkü bir sismik tehlikeyi önlemek maliyette önemli bir düşüş sağlar.

Yukarıda tanımlanan performans seviyeleri ve aralıkları, *kapasite eğrisi* olarak isimlendirilen toplam yatay kuvvet-tepe noktası yatay yerdeğiştirmesi (V_t-u_{τ}) diyagramı üzerinde şematik olarak işaretlenmiştir (Şekil 2.1).

Şekil 2.1: Sistem kapasite eğrisi üzerinde performans seviyeleri ve bölgeleri.

Çelik taşıyıcı sistemlerde üç temel performans seviyesi (HK, CG, GÖ) için öngörülen deprem sonrası hasarlar Tablo 2.2'de verilmiştir [7].

Таşıyıcı	Hemen Kullanım	Can Güvenliği	Göçme Önleme
Sistem Tipi	Performans Seviyesi (HK)	Performans Seviyesi (CG)	Performans Seviyesi (GÖ)
Moment Aktaran Çelik Çerçeve Sistemler	 Birkaç yerde küçük lokal akmalar oluşabilir. Bazı lokal burkulmalar veya gözle görülür kalıcı çarpılmalar olabilir. % 0.7 geçici ve ihmal edilebilir kalıcı ötelemeler olabilir. 	 Mafsal durumudur. Bazı kirişlerde burkulmalar olabilir. Ağır ek yeri çarpılmaları oluşabilir. Moment birleşimlerinde kırılmalar olabilir, kesme birleşimleri sağlamdır. Bazı elemanlarda kısmi kırılmalar olabilir. %2.5 geçici ve % 1 kalıcı ötelemeler olabilir. 	 Kolon ve kiriş panellerinde büyük çarpılmalar oluşabilir. Birçok moment birleşiminde kırılmalar olabilir. Kesme birleşimleri sağlamdır. % 5 geçici yada kalıcı ötelemeler olabilir.
Çelik Çaprazlı Perde Sistemler	 Çapraz elemanlarda küçük akmalar veya bazı lokal burkulmalar olabilir. % 0.5 geçici ve ihmal edilebilir kalıcı ötelemeler olabilir. 	 Birçok çapraz eleman akabilir veya burkulabilir. Birçok birleşim kırılabilir. Fakat toptan göçme olmaz. % 1.5 geçici ve % 0.5 kalıcı ötelemeler olabilir. 	 Çapraz elemanlarda büyük akmalar ve burkulmalar olabilir. Birçok çapraz eleman ve birleşimleri kırılabilir. % 2 geçici yada kalıcı ötelemeler olabilir.

 Tablo 2.2 :Çelik taşıyıcı sistemlerde performans seviyelerine karşılık gelen hasar durumları [7].

Taşıyıcı Olmayan Elemanlar İçin Performans Seviyeleri; Yapı sistemlerinde bulunan bölme duvarlar, merdivenler, kaplamalar, camekanlar, parapet duvarlar, gölgelik ve tenteler, merdivenler, kapılar, asansörler, boru tesisatları, aydınlatma sistemleri ve benzeri elemanlar taşıyıcı olmayan eleman olarak tanımlanmaktadır. Taşıyıcı olmayan elemanlar için öngörülen performans seviyeleri Tablo 2.3'de verilmiş ve her biri tanımlanmıştır [7].

 Tablo 2.3 :
 Taşıyıcı olmayan elemanların performans seviyeleri [7].

Performans Seviyesi	Kod
Kullanıma Devam Y.O.P.S (Operational N.P.L)	N-A
Pozisyonu Koruma Y.O.P.S (Position Retention N.P.L)	N-B
Can Güvenliği Y.O.P.S (Life Safety N.P.L)	N-C
Performansın Dikkate Alınmadığı Y.O.P.S (N.P Not Considered)	N-D

Kullanıma Devam Yapısal Olmayan Performans Seviyesi (N-A) : Taşıyıcı olmayan elemanlar ile tesisatta ve diğer ekipmanlarda hasar oluşmaz veya ihmal edilebilecek kadar az hasar meydana gelir. Bu hasar, yapının ve ekipmanların kullanımını engellemez.

Pozisyonu Koruma (PK) Yapısal Olmayan Performans Seviyesi (N-B) : Taşıyıcı olmayan elemanlarda, ekipmanlarda ve tesisatta hasar oluşabilir. Bazı eleman ve ekipmanların onarılması ve / veya değiştirilmesi gerekebilir. Kullanım bakımından ortaya çıkabilecek kısıtlamalar kısa zamanda giderilerek yapı kullanılmaya devam eder.

Can Güvenliği (CG) Yapısal Olmayan Performans Seviyesi (N-C) : Taşıyıcı olmayan elemanlarda, ekipmanlar ve tesisatta hasar oluşabilir. Ancak, binanın içindeki veya dışındaki ağır elemanlarda, yaralanmalara neden olabilecek makine devrilmesi, kopmalar, düşmeler söz konusu değildir. Tesisat ve ekipmanların onarımı gerekebilir.

Performansın Dikkate Alınmadığı Yapısal Olmayan Seviye (N-D) : Bazı hallerde, yapısal olmayan elemanlar göz önüne alınmadan da performans değerlendirmesi yapılabilir.

Binalar İçin Performans Hedefleri : Belirli bir deprem hareketi altında, bina için öngörülen yapısal performans, performans hedefi olarak tanımlanır. Bina için yapısal performans hedefi, taşıyıcı ve taşıyıcı olmayan elemanların performans seviyelerinin değişik kombinasyonları gözönüne alınarak belirlenir. Yaygın olarak kullanılan bazı bina performans hedefleri Şekil 2.2 'de şematik olarak gösterilmiştir ve yapı performans hedefleri aşağıda açıklanmıştır.

Şekil 2.2 Yapı performans hedefleri / seviyeleri.

(1-A) Kullanıma Devam Performans Seviyesi (S-1 + N-A) : Binada hasar yoktur veya kolaylıkla onarılabilecek düzeyde sınırlı hasar mevcuttur. Yapı sistemi deprem öncesindeki dayanım, rijitlik ve sünekliğini aynen korumaktadır. Bina kullanıma devam edilebilecek durumdadır.

(1-B) Hemen Kullanım (HK) Performans Seviyesi (S-1 + N-B) : Oldukça az yapısal hasar vardır. Yapı orijinal dayanım ve rijitliğini önemli ölçüde korumaktadır. Yapısal olmayan elemanlar güvenlidir ve genellikle çalışabilir durumdadır. Deprem sırasında yaralanma riski oldukça düşüktür.

(3-C) Can Güvenliği (CG) Performans Seviyesi (S-3 + N-C) : Yapısal ve yapısal olmayan elemanlarda belirli ölçülerde hasar mevcuttur. Yapı deprem öncesi dayanım ve rijitliğinin bir bölümünü kaybetmiş durumdadır. Ancak yapısal ve yapısal olmayan elemanlardaki hasarın can güvenliğini tehdit etmesi söz konusu değildir. Yapı onarılmaya muhtaçtır ve onarılmadan kullanılması uygun değildir.

(5-D) Göçmenin Önlenmesi (CG) Performans Seviyesi (S-5 + N-D) : Yapı taşıyıcı sistemi ancak düşey yükler altında stabilitesini korumaktadır. Binanın artçı depremlere karşı dayanımı kalmamıştır ve kullanılmaması gerekir. Onarılması da çok kere pratik ve ekonomik bakımdan uygun değildir.

Deprem Tehlike Seviyeleri; Performansa dayalı değerlendirme kapsamında farklı düzeylerde deprem seviyeleri tanımlanmıştır. Bu deprem seviyeleri genel olarak, 50 yıllık süreç içindeki aşılma olasılıkları ile ve benzer depremlerin oluşumu arasındaki zaman aralığı (dönüş periyodu) ile ifade edilirler.

1– Servis (kullanım) Depremi (SE) : 50 yılda aşılma olasılığı % 50 olan ve dönüş periyodu 72 yıl olan depremdir. Bu depremin etkisi, tasarım depreminin yaklaşık yarısı kadardır [7].

2– *Tasarım Depremi (DE)* : 50 yılda aşılma olasılığı % 10 olan ve dönüş periyodu 474 yıl olan depremdir. 2007 Türk Deprem Yönetmeliği'nde de tasarımda esas alınan bu deprem ASCE 41-13 'da *Temel Güvenlik Depremi-1* (BSE-1) olarak isimlendirilir [7].

3– En Büyük Deprem (ME) : Belirli bir bölgede, jeolojik veriler çerçevesinde, meydana gelebilecek en büyük depremdir. 50 yılda aşılma olasılığı % 2 olan ve dönüş periyodu 2475 yıl olan depremdir. Bu depremin etkisi, tasarım depreminin 1.50 katıdır. Bu deprem ASCE 41-13'da *Temel Güvenlik Depremi-2* (BSE-2) olarak isimlendirilir [7].

2.2 Analiz Yöntemleri

Performans esaslı değerlendirme amacıyla ASCE/SEI 41-13'da verilen yöntemler, iki ana gruba ayrılmaktadır. Bunlar doğrusal (lineer) yöntemler ve doğrusal olmayan (non-lineer) yöntemlerdir [7].

Doğrusal (Lineer) Yöntemler; Doğrusal yöntemler, geleneksel doğrusal gerilme-şekildeğiştirme bağıntısını esas almaktadır. Bununla birlikte yapı şekildeğiştirmeleri, elemanların şekildeğiştirme kapasiteleri ve sismik hareketin doğrusal elastik olmayan karakteristikleri yöntemin içine dahil edilmeye yapısal düzensizliği olmayan yapılarda çalışılmıştır. Doğrusal yöntemler, kullanılmaktadır. Ayrıca doğrusal yöntemlerin tasarım depremi etkisinde büyük plastikleşmeler oluşmayan yapılarda uygulanması daha uygun sonuçlar vermektedir. Doğrusal yöntemler kendi içinde statik ve dinamik esaslı yöntemler olarak ikiye ayrılmaktadır. Doğrusal statik yöntemler, birinci (hakim) modun yapı davranışında etkili olduğu binalarda kullanılmaktadır. Doğrusal dinamik yöntemler ise yüksek modların da etkili olduğu binalarda kullanılmaktadır [7].

Doğrusal Olmayan (Non-Lineer) Yöntemler; Doğrusal olmayan yöntemler, yapı elemanlarının geometri değişimi ve malzeme bakımından doğrusal olmayan davranışlarını gözönüne almaktadır. Bu yöntemler şekil değiştirme esaslı yöntemler olduğundan doğrusal yöntemlere göre daha gerçekçi sonuçlar vermektedir. Bu yöntemler, doğrusal olmayan statik ve doğrusal olmayan dinamik yöntemler olmak üzere ikiye ayrılmaktadırlar. Doğrusal olmayan statik yöntemler, birinci modun yapı davranışında hakim olduğu binalarda kullanılan basitleştirilmiş yöntemlerdir. Doğrusal olmayan dinamik yöntemler ise yüksek mod etkilerini, yapıdaki sönüm etkisini ve yer hareketinin karakteristiklerini gözönüne alan yöntemlerdir. Bu yöntemler oldukça karmaşık, zaman alıcı ve çok fazla sayıda yerel deprem kaydı gerektirdiğinden, pratikte mühendislerin günlük kullanımları için uygun olmamaktadır. Bu nedenle daha uygulanabilir olan basitleştirilmiş doğrusal olmayan statik analiz yöntemleri daha yaygın olarak kullanılmaktadır [7].

Doğrusal Olmayan Statik Yöntem ; Doğrusal olmayan statik yöntem belirli bir deprem yer hareketi için binaya yüklenen yerdeğiştirme talebi ile yapının yatay yük taşıma kapasitesinin birbirine bağımlı olduğu esasına dayanmaktadır. Bu yöntemde yerdeğiştirme talebi, eşdeğer tek serbestlik dereceli sistem benzeşmesine dayanan sayısal bir yöntemle hesaplanmaktadır. Bunun için taşıyıcı sistemin özelliklerine bağlı olarak belirlenen, yapının periyodunu ve histeristik davranışını temsil eden katsayılar kullanılmaktadır.

Bu yöntemde, öncelikle taban kesme kuvveti (V_t) ile yapının tepe noktası yerdeğiştirmesi (u_T) arasındaki ilişkiyi ifade eden kapasite eğrisi elde edilir. Depremi temsil eden yatay yük olarak, yapının birinci doğal titreşim genliklerine uygun bir eşdeğer deprem yükü dağılımı seçilir. Sabit düşey yükler altında ve monotonik artan deprem yükleri altında, malzeme ve geometri değişimi bakımından doğrusal olmayan teoriye göre analiz yapılarak kapasite eğrisi elde edilir. Tipik bir kapasite eğrisi Şekil 2.3'de gösterilmiştir [7].

17

Şekil 2.3 : Doğrusal olmayan statik analiz ile belirlenen tipik kapasite eğrisi.

Kapasite eğrisi elde edildikten sonra bu eğri, elastik rijitliği ifade eden (K_e) ve elastik sonrası rijitliği ifade eden (K_s) doğru parçaları ile idealleştirilir (Şekil 2.3). Bu idealleştirme yapılırken K_e doğrusunun kapasite eğrisini kestiği noktanın ordinatının, K_e ve K_s doğrularının kesim noktası ordinatının (V_y) %60'ı olması sağlanır (Şekil 2.4). Ayrıca idealleştirme yapılırken gerçek eğri ile idealleştirme altında kalan alanların (enerjinin) eşitliği esas alınır. Ancak hedef yerdeğiştirme başlangıçta bilinmediğinden bir ardışık yaklaşım yolu izlenir.

Buna göre önce hedef yerdeğiştirme için tahminde bulunulur. Hesaplar sonucunda elde edilen yerdeğiştirme değeri tahmin edilen değere yeter derecede yakın olana kadar işlem tekrarlanır. İlgili koşulu sağlayan idealleştirme gerçekleştirildikten sonra 2.1 bağıntısı ile T_e etkin periyot değeri hesaplanır [7].

Şekil 2.4 : Kapasite eğrisi idealleştirilmesi ve karakteristik değerler.

$$T_e = T_i \sqrt{\frac{K_i}{K_e}}$$
(2.1)

Burada; T_i birinci doğal titreşim periyodu, K_i yapının elastik yanal rijitliği, K_e yapının elastik etkin rijitliği, u_y akma yerdeğiştirmesi, V_y akma dayanımı olarak tanımlanmaktadır [16].

Doğrusal olmayan statik analiz yönteminde, binanın performans seviyesi kontrolünün yapılacağı u_T hedef yerdeğiştirmesi 2.2 bağıntısıyla hesaplanmaktadır.

$$u_{\rm T} = C_0 C_1 C_2 S_a \quad \frac{T_e^2}{4\pi^2} \tag{2.2}$$

Burada; C₀ eşdeğer tek serbestlik dereceli sistemin spektral yerdeğitirmesini, çok serbestlik dereceli bir sistemin tepe yerdeğiştirmesi ile ilişkilendiren katsayıdır. Bu katsayı için aşağıda belirtilen değerlerden herhangi biri kullanılabilmektedir.

- Yerdeğiştirme kontrol noktası seviyesindeki birinci modal katılım çarpanı değeri,
- Hedef yerdeğiştirmesine ulaşmış binanın deforme olmuş şekli kullanılarak belirlemiş modal katılım çarpanı değeri,
- Bina taşıyıcı sistemi özelliğine ve kat adedine balı olarak Tablo 2.4 'ten belirlenen değer [7].

Kat	Kayma Binaları		Diğer Binalar	
	Üçgen Yük	Üniform Yük	Herhangi Bir Yük	
1	1.00	1.00	1.00	
2	1.20	1.15	1.20	
3	1.20	1.20	1.30	
5	1.30	1.20	1.40	
> 10	1.30	1.20	1.50	
Kayma Binaları : Tüm katlarında yükseklik arttıkça katlar arasında öteleme binaları azalan binalardır.				

Tablo 2.4 : C₀ katsayıları [7].

 C_1 : Doğrusal-elastik davranış için hesaplanmış yerdeğiştirmeler ile beklenen maksimum elastik olmayan yerdeğiştirmeleri ilişkilendiren katsayıdır ve 2.3 bağıntısı ile hesaplanmaktadır. Periyodun 0.2 sn'den küçük olduğu durumlarda, C_1 katsayısının değeri için periyodun 0.2 sn'ye eşit olduğu andaki değeri alınır. Birinci titreşim periyodu 1.00 sn'den büyük binalarda $C_1 = 1.00$ alınır.
$$C_1 = 1 + \frac{\mu_{\text{strenght}} - 1}{a T_e^2}$$
 (2.3)

Burada, $\mu_{strenght}$; elastik dayanımın akma dayanımına oranı, a; zemin sınıflarına göre değişen katsayıdır. ASCE/SEI 41-13'de verilen A ve B sınıfı zeminler için a = 130, C sınıfı zeminler için a = 90, D, E ve F sınıfı zeminler için a = 60 alınmaktadır. $\mu_{strenght}$ değeri 2.4 bağıntısı ile hesaplanmaktadır.

$$\mu_{\text{strenght}} = \frac{\text{Sa}}{V_{\text{y}}/\text{W}} \quad \text{C}_{\text{m}} \tag{2.4}$$

Burada S_a yapının birinci doğal titreşim periyoduna karşılık gelen spektral ivme, W etkin sismik kütle, C_m etkin kütle çarpanı olarak tanımlanmaktadır. Etkin kütle çarpanı katsayıları Tablo 2.5'de gösterilmiştir.

Kat Sayısı	Betonarme Çerçeve	Betonarme Perde	Betonarme Destek - Payanda	Çelik Çerçeve	Çelik Merkezi Çaprazlı Çerçeve	Çelik Eksantrik Çaprazlı Çerçeve	Diğer
1 - 2	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00
≥3	0.90	0.80	0.80	0.90	0.90	0.90	1.00
Not :	Not : Doğal titreşim periyodu 1.00 sn'den büyük binalarda $C_m = 1.00$ alınır.						

Tablo 2.5 : C_m katsayıları [7].

 C_2 : Tekrarlı yükler altında histeretik yerdeğiştirme davranışı üzerinde rijitlik azalması ve dayanım kaybı etkisini temsil eden değişiklik katsayısıdır ve 2.5 bağıntısıyla hesaplanır. Birinci titreşim periyodu 0.7 sn'den büyük binalarda $C_2 = 1.00$ alınır.

$$C_2 = 1 + \frac{1}{800} \left(\frac{\mu_{\text{strenght}} - 1}{aT_e^2} \right)$$
(2.5)

Hedef yerdeğiştirmenin kapasite eğrisinin dayanım azalması (negatif eğim) gösteren bölgesinde olması durumunda bu bölgede üçüncü bir eğim hesaplanır. Bunun için kapasite eğrisi üzerinde maksimum taban kesme kuvveti (V_d) ve buna karşılık gelen yatay yer değiştirme (u_d) noktaları belirlenir. Bu noktaların gerisinde daha önce anlatıldığı gibi bir idealleştirme yapılarak V_y - u_y noktaları elde edilir. Devamında $0.60V_y$ değerinden kapasite eğrisini kesen yatay bir doğru çekilerek kesişim noktası işaretlenir . Bu nokta, (V_d - u_d) noktasından bir doğru ile birleştirilerek bu doğrunun negatif eğimi α_2K_e hesaplanır (Şekil 2.5). Daha sonra yapıda II. mertebe etkinin (P- Δ) sebep olduğu negatif eğim ($\alpha_{P-\Delta}$ .K_e) hesaplanır. Bu iki negatif eğimden yararlanarak 2.6 bağıntısı ile etkin negatif eğim (α_e K_e) hesaplanır.

Şekil 2.5 : Hedef yerdeğiştirme kapasite eğrisinde dayanım azalımları oluşan bölgede çıkması durumunda.

$$\alpha_{\rm e} = \alpha_{\rm P-\Delta} + \lambda_{\rm k} \left(\alpha_2 - \alpha_{\rm P-\Delta} \right) \tag{2.6}$$

Bu bağıntıda λ_k yakın fay etkisini içeren bir katsayıdır.ve aşağıdaki gibi belirlenir.

$$\begin{split} S_a(T=1) &\geq 0.6 \text{ ise } \lambda_k = 0.8\\ S_a(T=1) &< 0.6 \text{ ise } \lambda_k = 0.2 \end{split}$$

Negatif etkin eğimin (rijitliğin), etkin eğime (rijitliğe) oranı olan α_e (2.7) bağıntısı kullanılarak μ_{max} değeri hesaplanır.

$$\mu_{\max} = \frac{\Delta_d}{\Delta_y} + \frac{|\alpha_e|^{-h_k}}{4}$$
(2.7)

$$h_k = 1 + 0.15 \ln T_e \tag{2.8}$$

 μ_{max} değeri ile dinamik stabilitesizlik durumu kontrol edilerek statik analizin kullanılabilirliği belirlenir. Bunun için $\mu_{strenght}$ ve μ_{max} karşılaştırılır.

 $\mu_{strenght} \le \mu_{max}$ ise statik analiz kullanılabilir. $\mu_{strenght} > \mu_{max}$ ise dinamik analiz gereklidir.

2.3 Modelleme Parametreleri ve Performans Kriterleri

Yapı sistemindeki elemanların davranışları, kuvvet kontrollü ya da şekildeğiştirme kontrollü olarak sınıflandırılmaktadır. Şekil 2.6'da gösterilen Tip 1 eğrisi sünek davranışa bir örnektir. Burada 0 ile 1 noktaları arası elastik bölgedir. Bu bölgeyi 1 ile 3 noktaları arasında plastik bölge izler. Plastik bölgede ihmal edilemeyen bir dayanım mevcuttur. 3 noktasında yapı üzerindeki sabit yüklerin belirli bir kısmını taşıyabilir. 1 ile 2 noktaları arasındaki plastik bölge pekleşmeyi, 2 ile 3 noktaları arasındaki bölge ise dayanım azalmasını içerir. Tip 1 eğrisi ile gösterilen davranış şekildeğiştirme kontrollü olarak tanımlanmaktadır [7].

Şekil 2.6'da gösterilen Tip 2 eğrisi de sünek davranışa bir örnektir. Burada 0 ile 1 noktaları arası elastik bölge, 1 ile 2 noktaları arası ise plastik bölgedir. Plastik bölgeyi 2 noktasının ardında, dayanım azalması ve yapı üzerindeki sabit yükleri taşıma kabiliyetinin azalması izler. Tip 2 eğrisi ile gösterilen davranış şekildeğiştirme kontrollü olarak tanımlanmaktadır [7].

Şekil 2.6'da gösterilen Tip 3 eğrisi sünek olmayan (gevrek) davranışa bir örnektir. 0 ile 1 noktaları arası elastik bölgedir. Bu bölgeyi 1 noktasının ardında dayanım azalması ve yapı üzerindeki sabit yükleri taşıma kabiliyetinin azalması izler. Tip 3 eğrisi ile gösterilen davranış kuvvet kontrollü olarak tanımlanmaktadır [7]

Şekil 2.6 : Şekil değiştirme ve kuvvet kontrollü davranışlar.

Çelik taşıyıcı sistemlerde bulunan çeşitli elemanlar için kabul edilen davranış türleri Tablo 2.6'da verilmiştir [7].

Sistem	Eleman	Şekildeğiştirme Kontrollü	Kuvvet Kontrollü
Moment Aktaran	Kirişler	М	Т
Çelik Çerçeve Sistemler	Kolonlar	M, N(Küçük)	T , N(Büyük)
	Düğüm Noktaları		Т
	Çaprazlar	Ν	
Çelik Çaprazlı Perde Sistemler	Kirişler	N (Çekme)	N (Basınç)
	Kolonlar	N (Çekme)	N (Basınç)
	Bağ Kirişleri	М,Т	
Diğer	Birleşimler	M , N , T	M , N , T
M: Eğilme Momenti N: Normal Kuvvet		T: Kesme Kuvve	ti

 Tablo 2.6 : Çelik taşıyıcı sistemlerde eleman davranış türleri.

Şekildeğiştirme kontrollü elemanlar için karakteristik modelleme parametreleri Şekil 2.7'de gösterilmiştir. Şekil 2.7 a'da Moment (M)-Dönme (θ) ilişkisi ve Şekil 2.7 b'de ise Normal Kuvvet (N)-Boy Değişimi (Δ) ilişkisi ayrıntılı olarak gösterilmiştir.

Şekil 2.7 : Eğilme etkisindeki ve eksenel kuvvet etkisindeki elemanların modelleme parametreleri.

Bu grafiklerde : M_y akma momentini, θ_y akma dönmesini, N_{ye} elemanın çekme kuvveti kapasitesini, Δ_T , N_{ye} kuvvetine maruz elemandaki uzamayı, N_{CL} elemanın basınç kuvveti taşıma kapasitesini, Δ_C , N_{CL} kuvvetine maruz elamandaki kısalmayı, a elemanın dayanım azalması oluşurken yapabildiği plastik şekildeğiştirme kapasitesini, b elemanın toplam plastik şekil değiştirme kapasitesini, c elemanda dayanım azalması sonucu kalan taşıma kapasitesini ifade etmektedir.

Performans seviyeleri, Şekil 2.8 ile iç kuvvet-şekildeğiştirme bağıntısı üzerinde gösterilmiştir. A noktası ile B noktası arası lineer bölgedir. A noktasında eleman üzerinde herhangi bir yükleme yapılmamıştır. B, elemanın akma noktasını göstermektedir. B noktası ile C noktası arasında genellikle küçük bir eğim bulunur ve bu bölge pekleşmeyi de içerir. C noktası elemanın taşıma kapasitesini göstermektedir. C ile D noktaları arasında şekildeğiştirmenin çok fazla artmamasına karşın önemli bir dayanım azalması görülür. D noktasının ardında E noktasına kadar elemanda azalan kapasite korunur. Şekildeğiştirmeler E noktasını geçtikten sonra eleman dayanımı sıfıra eşit olur (Şekil 2.8).

Şekil 2.8 : Performans seviyelerinin iç kuvvet-şekildeğiştirme bağıntısı üzerinde gösterimi.

Doğrusal olmayan analizde, yapısal çelik elemanlara ait modelleme parametreleri (a,b,c) ve performans kriterleri Tablo 2.7 ve 2.8'de gösterilmiştir [7].

	Model	leme Para	metreleri	Performans Kriterleri			
Elemanlar	Plastik Dönme Açısı (θ _p)		Artık Gerilme Oranı	Dönme Açısı (Radyan)		yan)	
	a	b	с	НК	CG	GÖ	
Kiriş - Eğilme							
a) $\frac{\mathbf{b}_{\mathrm{f}}}{2\mathbf{t}_{\mathrm{f}}} \leq \frac{52}{\sqrt{\sigma a}}$ ve $\frac{\mathbf{h}}{\mathbf{t}_{\mathrm{w}}} \leq \frac{418}{\sqrt{\sigma a}}$	9*θ _y	11*θ _y	0.6	$1*\theta_y$	$9^{*}\theta_{y}$	11*θ _y	
b) $\frac{\mathbf{b}_{\mathrm{f}}}{2\mathbf{t}_{\mathrm{f}}} \leq \frac{65}{\sqrt{\sigma a}}$ ve $\frac{\mathbf{h}}{\mathbf{t}_{\mathrm{w}}} \leq \frac{640}{\sqrt{\sigma a}}$	$4*\theta_y$	$6^{*}\theta_{y}$	0.2	$0.25^{*}\theta_{y}$	$3*\theta_y$	$4*\theta_y$	
c) Diğer	a	ve b değer	leri arasında	lineer interpola	syon yapılac	aktır.	
Kolon – Eğilme (N / N _{CL} <	olon – Eğilme (N / N _{CL} < 0.2)						
a) $\frac{b_{\rm f}}{2t_{\rm f}} \le \frac{52}{\sqrt{\sigma a}}$ ve $\frac{h}{t_{\rm w}} \le \frac{300}{\sqrt{\sigma a}}$	9*θ _y	11*θ _y	0.6	$1*\theta_y$	9*θ _y	11*θ _y	
b) $\frac{\mathbf{b}_{\mathrm{f}}}{2\mathbf{t}_{\mathrm{f}}} \leq \frac{65}{\sqrt{\sigma a}}$ ve $\frac{\mathbf{h}}{\mathbf{t}_{\mathrm{w}}} \leq \frac{460}{\sqrt{\sigma a}}$	$4*\theta_y$	$6^{*}\theta_{y}$	0.2	$0.25*\theta_y$	$3*\theta_y$	$4*\theta_y$	
c) Diğer	a	ile b kriter	leri arasında	lineer interpola	syon yapılac	aktır.	
Kolon - Eğilme $(0.2 \le N / N)$	(_{CL} < 0.5)						
a) $\frac{\mathbf{b}_{\mathrm{f}}}{2\mathbf{t}_{\mathrm{f}}} \le \frac{52}{\sqrt{\sigma a}}$ ve $\frac{\mathbf{h}}{\mathbf{t}_{\mathrm{w}}} \le \frac{260}{\sqrt{\sigma a}}$	*1	*2	0.2	0.25*θ _y	*3	*4	
b) $\frac{\mathbf{b}_{\mathrm{f}}}{2\mathbf{t}_{\mathrm{f}}} \leq \frac{65}{\sqrt{\sigma a}}$ ve $\frac{\mathbf{h}}{\mathbf{t}_{\mathrm{w}}} \leq \frac{400}{\sqrt{\sigma a}}$	$1*\theta_y$	1.5*θ _y	0.2	$0.25*\theta_y$	1.2*θ _y	1.2*θ _y	
c) Diğer	a ile b kriterleri arasında lineer interpolasyon yapılacaktır.						
1 ; Plastik Dönme = $11(1-5/3N/N_{CL}) \theta_v$ 2 ; Plastik Dönme = $17(1-5/3N/N_{CL}) \theta_v$ 3 ; Plastik Dönme = $8(1-5/3N/N_{CL}) \theta_v$ 4 ; Plastik Dönme = $14(1-5/3N/N_{CL}) \theta_v$ b_f : Başlık genişliği t_w : Gövde kalınlığıh : Gövde yüksekliği σ_a Akma gerilmesi							

Tablo 2.7: Doğrusal olmayan analiz için modelleme parametreleri ve performanskriterleri (eğilme elemanları) [7].

	Me	delleme Para	Performans Kriterleri			
Elemanlar	Plastik Şek	kildeğiştirme	Artık Ger. Oranı	Bo	y Değişi	mi
	а	b	с	HK	CG	GÖ
Basınca Çalışan Çaprazla	ar (Eksant	rik Çaprazla	r Hariç)			
a) Narin Elemanlar $\left(\frac{Kl}{r}\right)$	$\geq 4.2\sqrt{E_s/\sigma_s}$	a)				
1) W, I, 2L (planda), 2C (planda)	$0.5*\Delta_{\rm c}$	$10^* \Delta_c$	0.3	$0.50^* \Delta_c$	$8*\Delta_c$	10* Δ _c
2) 2L (plan dışında), 2C (plan dışında)	$0.5*\Delta_{\rm c}$	9* Δ _c	0.3	$0.50^* \Delta_c$	$7^* \Delta_c$	9* Δ _c
3) HSS, Borular, Kutular	$0.5*\Delta_{\rm c}$	9* Δ _c	0.3	$0.50^* \Delta_c$	$7* \Delta_c$	9* Δ _c
4) L	$0.5*\Delta_c$	$12^* \Delta_c$	0.3	$0.50^* \Delta_c$	$9^* \Delta_c$	$12^* \Delta_c$
b) Narin Olmayan Elema	nlar $(\frac{Kl}{r} \leq$	$\leq 2.1\sqrt{E_s/\sigma_a}$)				
1) W, I, 2L (planda), 2C (planda)	$1*\Delta_{c}$	8* Δ _c	0.5	$0.50^* \Delta_c$	$7^* \Delta_c$	$8^* \Delta_c$
2) 2L (plan dışında), 2C (plan dışında)	$1^*\Delta_c$	$7^* \Delta_c$	0.5	$0.50^* \Delta_c$	$6^* \Delta_c$	$7^* \Delta_c$
3) HSS, Borular, Kutular	$1^*\Delta_c$	7* Δ _c	0.5	$0.50^* \Delta_c$	$6^* \Delta_c$	$7^* \Delta_c$
c) Ara Değerler	a ile b krit	erleri arasındı	a lineer interpolasyo	on yapılaca	ktır.	
Çekmeye Çalışan Çapraz	lar (Eksant	trik Çaprazla	ır Hariç)			
W	$10^*\Delta_T$	13*Δ _T	0.6	$0.50^* \Delta_T$	$7^* \Delta_T$	$9* \Delta_T$
2L	9*Δ _T	12 * Δ _T	0.6	$0.50^* \Delta_T$	$9^* \Delta_T$	$12^* \Delta_T$
HSS	9*Δ _T	11 * Δ _T	0.6	$0.50^* \Delta_T$	$8^* \Delta_T$	$11^* \Delta_T$
Borular	$8*\Delta_{\rm T}$	9*Δ _T	0.6	$0.50^* \Delta_T$	$10^* \Delta_T$	$13^* \Delta_T$
L	$10^*\Delta_T$	11 * Δ _T	0.6	$0.50^* \Delta_T$	$8*\Delta_T$	$10^* \Delta_T$
Çekmeye Çalışan Kiriş v	e Kolonlar					
Tüm kesit tipleri için	$5*\Delta_{\rm T}$	$7^* \Delta_T$	1.0	$0.50^* \Delta_T$	$6^* \Delta_T$	$7^* \Delta_T$
K : Burkulma boyu katsayısı, E_s : Elastisite modülü, Sadece çekmeye çalışan çapra	zlarda perfor	l : Çubuk bo σ _a : Akma ger mans kriterleri	yu, ilmesi için verilen değerleriı	r : Atalet ya n yarısı kulla	rıçapı anılmaktac	lır.

Tablo 2.8 : Doğrusal olmayan analiz için modelleme parametreleri ve performanskriterleri (eksenel kuvvet elemanları) [7].

3. YAPI ÖRNEKLERİ ÜZERİNDE SAYISAL İNCELEMELER

Bu bölümde, çalışma kapsamında incelenen yapıların özellikleri tanıtılmış, tasarımları yapılarak deprem performansları belirlenmiştir. Çalışma kapsamında incelenmek üzere 2 katlı tipik bir endüstri yapısı seçilmiştir. Yapının perspektif görünümü Şekil 3.1'de verilmiştir.

Şekil 3.1 : İncelenen yapıların perspektif görünüşü.

Yapıların kısa doğrultudaki taşıyıcı sistemi çerçevelerden, uzun doğrultudaki taşıyıcı sistemi çaprazlı perdelerden oluşturulmuştur (Şekil 3.2). Kısa doğrultudaki çatı kirişleri çatı düzleminde aşıklar ve stabilite bağlantıları ile birbirine bağlanmıştır(Şekil3.3). Kısa ve uzun doğrultuda uç bağlantıları mafsallı olan kirişler ve kolonlar kullanılarak bir arakat taşıyıcısı oluşturulmuştur (Şekil 3.4).

Yapıların çatısında ve yan cephelerinde hafif kaplama malzemesi (Alüminyum Sandviç Panel) kullanılması öngörülmüştür. Kısa doğrultuda yapının ilk ve son aksında cepheyi kapatmak için ikinci katta kullanılan taşıyıcı sistem, daha çok rüzgar etkisine maruz kaldığı için modelde gözönüne alınmamıştır.

a) Tipik kısa doğrultu taşıyıcı sistemi

b) Tipik uzun doğrultu taşıyıcı sistemi.

Şekil 3.2 : İncelenen yapıların kısa ve uzun doğrultudaki tipik taşıyıcı sistemleri. (Uzun doğrultudaki çapraz tipi değişmektedir.)

Şekil 3.3 : Yapıların tipik çatı planı.

Şekil 3.4 : Yapıların tipik arakat planı.

Çalışmada farklı çaprazlı perde alternatiflerinin yapıların deprem performansına etkisini belirlemek amacıyla dört farklı çaprazlı perde tipi incelenmiştir. Bunlar **Diyagonal tipi**, **X tipi**, **Ters V tipi** ve **2 Katta X tipi** çaprazlı perdelerdir.

Her bir çapraz tipi için, süneklik düzeyi normal ve yüksek olması alternatifleri de incelenmiştir. X tipi çaprazlı perdede normal süneklik düzeyi için, sadece çekmeye çalışan çaprazlı perde alternatifi de ayrıca incelenmiştir. Buna göre uzun doğrultudaki taşıyıcı sistemde çaprazlı perde tipi ve süneklik düzeyi, kısa doğrultudaki taşıyıcı sistemde sadece süneklik düzeyi değiştirilerek toplam 9 adet yapı tasarlanmış ve deprem performansları karşılaştırılarak değerlendirilmiştir. Yapılarda uygulanan çaprazlı perde alternatifleri Tablo 3.1'de gösterilmiştir.

Yapı Adı	Çaprazlı Perde Tipi	Uygulama Şekli	Süneklik düzeyi
Yapı-1 (DÇ-SDY)	Merkezi		Yüksek
Yapı-2 (DÇ-SDN)	Çapraz Perde		Normal
Yapı-3 (TVÇ-SDY)	Merkezi Ters V		Yüksek
Yapı-4 (TVÇ-SDN)	Perde		Normal
Yapı-5 (2KXÇ-SDY)	İki Kat X Tipi		Yüksek
Yapı-6 (2KXÇ-SDN)	Çapraz Perde		Normal
Yapı- 7 (XÇ-SDY)	Merkezi X Tipi		Yüksek
Yapı- 8 (XÇ-SDN)	Çaprazlı Perde		Normal
Yapı- 9 (ÇÇÇ-SDN)	Merkezi X Tipi Sadece Çekmeye Çalışan Çaprazlı Perde		Normal
DÇ : Diyagonal Ça SDN : Süneklik D	apraz, TVÇ : Ters V Ça üzeyi Normal, SDY : S	npraz, 2KXÇ : 2 Katta X Çapraz, XÇ : X Çapraz, ÇÇÇ : Çekmeye Çalışan G Süneklik Düzeyi Yüksek	Çapraz

Tablo 3.1 : Çalışmada incelenen çaprazlı perde tipleri.

3.1 Yapıların Tasarımı

Yapıların tasarımı TS 648 [23], TS 498 [24] standartları ve 2007 Türk Deprem Yönetmeliğine [4] göre yapılmıştır. Tasarım yöntemi olarak Emniyet Gerilmeleri Yöntemi kullanılmıştır [25-27]. Yapılan kesit hesaplarında emniyet gerilmeleri, düşey yük + rüzgar yüklemeleri için %15, düşey yük + deprem yüklemeleri için %33 arttırılmıştır. Yapıların tasarımında esas alınan malzeme ve deprem karakteristikleri Tablo 3.2'de verilmiştir.

Malzeme Karakteristik	leri	Deprem Karakteristikleri			
Çelik Türü	Fe 37	Yapı Önem Katsayısı (I)	1		
Akma Dayanımı (σ _a)	235 N/mm ²	Etkin Yer İvmesi Katsayısı (A ₀)	0.40		
Çekme Dayanımı (σ _k)	363 N/mm ²	Zemin Sınıfı (Z ₂)	T _a =0.15 sn T _b =0.40 sn		
Elastisite Modülü (E _s)	206182N/mm ²	Hareketli Yük Kat. Katsayısı(n)	0.30		

Tablo 3.2 : Tasarımda esas alınan karakteristikler.

Yapıların tasarımında gözönüne alınan yük kombinasyonları aşağıda verilmiştir.

Düşey Yük Birleşimleri	: G + Q
Düşey yük + deprem birleşimleri	$: G + Q \pm E_X \pm 0.3E_y$, $G + Q \pm E_y \pm 0.3E_X$
Düşey yük + rüzgar birleşimleri	$0.9G \pm E_X \pm 0.3E_y$, $0.9G \pm E_Y \pm 0.3E_X$: $G + Q \pm W_X$, $G + Q \pm W_Y$
	$0.9G\pm W_X \ , \ 0.9G\pm W_y$

Bu birleşim ifadelerinde G sabit yükleri, Q hareketli yükleri, E deprem yüklerini, W rüzgar yüklerini göstermektedir.

Analizlerde ve tasarımlarda uygulanan genel kabuller aşağıda verilmiştir.

- Kısa doğrultudaki taşıyıcı sistemin kenar kolonları ile çerçeve kirişi birleşimlerinin ve mesnetlerinin tam rijit (ankastre) olduğu, arakat kolon ve kirişlerinin birleşimlerinin ve mesnetlerinin mafsallı olduğu varsayılmıştır.
- Uzun doğrultudaki taşıyıcı sistem birleşimlerinin ve mesnetlerinin mafsallı olduğu varsayılmıştır.
- Sistem 3 Boyutlu olarak analiz edilmiştir ve arakatta kompozit döşeme oluşturulacağı düşünülerek rijit diyafram kabulü yapılmıştır.
- Kütlelerin, ikinci kat kolonlarının üst ucunda, arakatta ise kütle merkezinde toplandıkları varsayılmış ve eşdeğer deprem kuvvetleri bu noktalara etkiyen tekil kuvvetler şeklinde idealleştirilmiştir.

Tüm yapılarda ortak olan sabit (G) ve hareketli (Q) yükler aşağıda verilmiştir. Her bir yapıda ayrıca boyutlara bağlı olarak çelik yapı özağırlığı bulunmaktadır.

Sabit Yükler (G) :

Çatı Kaplaması	: 0.117 kN/m ² (Sandviç Panel)
Aşıklar	: 0.105 kN/m ² (IPN 160)
Cephe Kaplaması	: 0.117 kN/m ² (Sandviç panel)
Cephe taşıyıcıları	: 0.150 kN/m ² (UPN 140)
Betonarme Döşeme	:1.56 kN/m ²
Döşeme Kirişi (IPN 260)	$: 0.40 \text{ kN/m}^2$
Hareketli Yükler (Q) :	
Kar Yükü	: 0.75 kN/m^2
Arakat Yükü	$: 5.00 \text{ kN/m}^2$

3.1.1 Yapı - 1'in Tasarımı

Bu bölümde, Yapı-1'in tasarımı ayrıntılı olarak açıklanmıştır. Yapıya ait kısa (X) ve uzun (Y) doğrultulardaki tipik taşıyıcı sistemler ve kullanılan profiller Şekil 3.5 ve 3.6'da gösterilmiştir.

Şekil 3.5 : Yapı-1'e ait kısa doğrultudaki tipik taşıyıcı sistem.

Şekil 3.6 : Yapı-1'e ait uzun doğrultudaki tipik taşıyıcı sistem.

Sisteme etkiyen sabit ve hareketli yükler esas alınarak (G + 0.3Q) yük birleşimi için kütleler hesaplanmıştır. Hesaplanan kütleler birinci katta döşeme ağırlık merkezine, ikinci katta ise kolon üst uçlarında toplanarak idealleştirilmiştir. Bu idealleştirme Şekil 3.7'de gösterilmiştir.

Şekil 3.7 : Yapı-1'e ait kısa ve uzun doğrultu kütle idealleştirmesi.

Bu kütleler gözönüne alınarak yapılan serbest titreşim analizi sonucunda $T_{1x}=0.63989$ sn $T_{1y}=0.27128$ sn olarak belirlenmiştir.

Sabit ve hareketli yükler TS 498'e [24] göre belirlenmiş ve kısa doğrultu için bir çerçeveye etkiyen yükler Şekil 3.8'de ve bu yüklemelerden dolayı oluşan kesit tesirleri Şekil 3.9 ve 3.10'da gösterilmiştir.

Şekil 3.8 : Yapı-1'e ait kısa doğrultu sisteme etkiyen sabit ve hareketli yükler

b) Kesme kuvveti diyagramı (kN).

c) Normal kuvvet diyagramı (kN).

Şekil 3.9 : Yapı-1'de kısa doğrultudaki bir çerçeve için G yüklemesi altında kesit tesir diyagramları.

a) Moment diyagramı (kNm).

b) Kesme kuvveti diyagramı(kN).

c) Normal kuvvet diyagramı(kN).

Şekil 3.10 : Yapı-1'de kısa doğrultudaki bir çerçeve için Q yüklemesi altında kesit tesir diyagramları

Deprem Yüklerinin Hesabı: Sisteme etkiyen deprem yüklerinin hesabı için Eşdeğer Deprem Yükü Yöntemi uygulanmıştır[4]. Deprem yönetmeliğine göre yapılan hesapta kullanılan parametreler Tablo 3.3'de, kısa ve uzun doğrultu için elde edilen yükler Şekil 3.11'de gösterilmiştir.

Deprem Doğrultusu	Periyot (T ₁)	Spektrum Katsayısı S(T ₁)	Etkin Yer İvmesi Katsayısı (A ₀)	Taşıyıcı Sistem Davranış Katsayısı (R)	Deprem Yükü Azaltma Katsayısı (R _a)	Taban Kesme Kuvveti (Vt)
Kısa (X) Doğrultu	0.6398 sn	1.72	0.40	8	8	765.12 kN
Uzun (Y) Doğrultu	0.2713 sn	2.5	0.40	5	5	1782.75 kN

Tablo 3.3: Yapı-1'in deprem yükü hesabında esas alınan parametreler.

a) Kısa doğrultu deprem yükleri.

Şekil 3.11 : Yapı-1'de sisteme etkiyen deprem yükleri.

Deprem yükleri için elde edilen kesit tesiri diyagramları Şekil 3.12'de ve Şekil 3.13'de verilmiştir.

a) Moment diyagramı (kNm).

b) Kesme kuvveti diyagramı (kN).

c) Normal kuvvet diyagramı (kN).

Şekil 3.12 : Yapı-1'de kısa doğrultudaki bir çerçeve için kesit tesir diyagramları.

Şekil 3.13 : Yapı -1'de uzun doğrultudaki taşıyıcı sistemde normal kuvvet diy. (kN).

Rüzgar yükleri TS 498'e [24] göre belirlenmiş ve kısa doğrultu için bir çerçeveye etkiyen yükler Şekil 3.14 'de gösterilmiştir. Hesaplarda yapı yüksekliğine (H= 8m) bağlı olarak nominal rüzgar basıncı q= 0.50 kN/m^2 alınmıştır. Uzun doğrultudaki rüzgar yükleri büyük ölçüde yan cephelerde oluşturulacak rüzgar kolonları ile taşınacağı için bu doğrultuda rüzgar yükleri hesabına gerek duyulmamıştır.

Şekil 3.14 : Kısa doğrultudaki bir çerçeveye etkiyen rüzgar yükleri.

Rüzgar yükleri altında kısa doğrultudaki bir çerçevede oluşan eğilme momenti diyagramı Şekil 3.15'de verilmiştir.

Şekil 3.15 : Kısa doğrultudaki bir çerçevede rüzgar yükü altında moment diy. [kNm] (Yapı-1).

Çerçeve Kirişlerinin Tasarımı; Orta aks çerçevelerinden birine ait kiriş tasarımı örnek olarak sunulmuştur (Şekil 3.16). Elverişsiz yüklemelerden biri olan $(G+Q+E_{x+}0.3E_y)$ yüklemesi için elde edilen kesit tesirleri aşağıda verilmiştir. Kirişe ait enkesit özellikleri Tablo 3.4 'de verilmiştir.

M $_{G+Q+Ex+0.3Ey} = 221.88 \text{ kNm}$, T $_{G+Q+Ex+0.3Ey} = 58.83 \text{ kN}$, N $_{G+Q+Ex+0.3Ey} = 91.63 \text{ kN}$

Şekil 3.16 : Tasarımı yapılan çerçeve kirişi (Yapı-1).

Terim	Sembol	Değer	Birim	Profil
Başlık Genişliği	b _f	0.19	m	IPE 450
Başlık Kalınlığı	tf	0.01	m	¥7
Profil Yüksekliği	h	0.45	m	I Y
Gövde Kalınlığı	t _w	0.0094	m	
Mukavement Mom.	W _{ex}	0.0015	m ³	l l
Plastik Muk.Mom.	W _{px}	0.0017	m ³	
Atalet Momenti	I _x	0.00033	m ⁴	x x
Profil Alanı	F	0.0098	m ²	
Başlık Alanı	Fb	0.0028	m ²	
Atalet Y.çapı (x-x)	i _x	0.184	m	
Atalet Y.çapı (y-y)	i _y	0.041	m	
Alan Momenti	Sx	0.0013	m ³	y

Tablo 3.4 : Çerçeve kirişine ait enkesit özellikleri (Yapı-1).

Enkesit Narinlik Kontrolü : Deprem yönetmeliğine göre yerel burkulmanın önlenmesini amaçlayan enkesit koşulları 3.1 ve 3.2 bağıntıları ile kontrol edilmiş ve sağlandığı belirlenmiştir [4].

$$\frac{b_f}{2t_f} = \frac{0.19}{2*0.01} = 6.50 \le 0.3\sqrt{E_s/\sigma_a} = 0.3*\sqrt{206182/235} = 8.88$$
(3.1)

$$\frac{h}{t_w} = \frac{0.45}{0.0094} = 44.76 \le 3.2\sqrt{E_s/\sigma_a} = 3.2*\sqrt{206182/235} = 94.78$$
(3.2)

Kiriş Yanal Mesnetlenme Mesafesi Kontrolü : Deprem Yönetmeliğine göre kirişlerde yanal burkulma olmadan eğilme kapasitesine ulaşmayı sağlayan yanal mesnetlenme mesafesi (l_b) 3.3 bağıntısıyla hesaplanmıştır [4]. Burada r_y, kiriş başlığının ve gövdenin basınç gerilmeleri etkisindeki bölümünün 1/3'ünün yanal doğrultudaki atalet yarıçapıdır [23]. $r_y = 0.049$ cm olarak hesaplanmıştır.

$$l_b = 0.086 \frac{r_y E_s}{\sigma a} = 0.086 \frac{0.049 * 206182}{235} = 3.77 \text{ m}$$
 (3.3)

Kiriş başlıklarının, aşıklara yapılacak özel bağlantılar ile kiriş boyunun 1/4 (3.10 m) noktalarından tutulduğu kabul edilmiş ve yanal mesnetlenme koşulu sağlanmıştır. Kirişteki normal gerilme oranlarının hesabında kullanılan parametreler Tablo 3.5'de verilmiştir.

Tablo 3.5 : Yapı -1'de çerçeve kirişine ait tasarım parametreleri.

X-X eks. dik burkulma boyu (Sk_x)	12.23 m	X-X eksenine dik narinlik (λ_x)	66
Y-Y eks. dik burkulma boyu (Sk _y)	3.10 m	Y-Y eksenine dik narinlik (λ_y)	75
C _b katsayısı	1.39	C _{mx} katsayısı	0.85
Kiriş yanal mesnetlenme mes. (s)	3.10 m	Basınç em. ger. (σ_{bem} , $\lambda_x = 75$)	91.7 N/mm ²

Yalnız basınç altında oluşan gerilme σ_{eb} , yalnız eğilme altında oluşan gerilme σ_{bx} , yanal burkulma emniyet gerilmesi σ_{Bx} sırasıyla 3.4, 3.5, 3.6 bağıntıları ile hesaplanmıştır.

$$\sigma_{eb} = \frac{N}{F} = -\frac{91630}{9882} = 9.272 \text{ N/mm}^2$$
 (3.4)

$$\sigma_{bx} = \frac{M_x}{W_{ex}} = \frac{221.88}{15.00 * 10^{-4}} = 147.920 \text{ N/mm}^2$$
(3.5)

$$\sigma_{Bx} = \frac{840000C_b}{sh/F_b} = \frac{840000*1.39}{310*45/21.74} = 231794.54 \text{ kg/cm}^2 = 23179.454 \text{ N/mm}^2$$
(3.6)

 $\sigma_{Bx} = 231.79 \ N/mm^2 > 0.6 \ \sigma_a = 141 \ N/mm^2 \quad olduğundan$

 $\sigma_{Bx} = \sigma_{em} = 141 \ \text{N/mm}^2 \ \text{alinmiştir.}$

 $\frac{\sigma_{eb}}{\sigma_{bem}} = \frac{9.272}{91.738} = 0.10 < 0.15 \text{ olduğundan , kiriş için burkulmasız normal gerilme oranı}$ 3.7 bağıntısı ile kontrol edilmiş ve kesitin uygun olduğu belirlenmiştir.

$$\frac{\sigma_{eb}}{\sigma_{bem}} + \frac{\sigma_{bx}}{\sigma_{Bx}} = \frac{9.272}{91.738} + \frac{147.92}{141} = 1.15 < 1.33$$
(3.7)

Kayma gerilmesi kontrolü : Kayma gerilmesi τ 3.8 bağıntısı ile hesaplanmış ve kesitin yeterli olduğu belirlenmiştir.

$$\tau = \frac{\text{TS}_{\text{x}}}{\text{I}_{\text{x}} \text{t}_{\text{w}}} = \frac{58.83 * 0.00139}{0.000337 * 0.0094} = 25.783 \text{ N/mm}^2 < \tau_{\text{em}} = 81.39 \text{ N/mm}^2$$
(3.8)

Sehim kontrolü : Analiz sonuçlarına göre tepe noktasının maksimum düşey yer değiştirmesi (G+Q+ $E_{x+}0.3E_y$ yüklemesi için) $f_{max} = 0.044$ m olarak elde edilmiş ve 3.9 bağıntısı ile kontrol edilip sağladığı belirlenmiştir.

$$f_{max} = 0.044 \text{ m} < f_{max} = \frac{L}{300} = \frac{2400}{300} = 0.08 \text{ m}$$
 (3.9)

Sonuç olarak tasarımda normal gerilme etkili olmuş ve çerçeve kirişi elemanı için **IPE 450** profilinin uygun olduğu belirlenmiştir.

Çerçeve Kolonlarının Tasarımı; Orta aks çerçevelerinden birine ait kolon tasarımı örnek olarak sunulmuştur (Şekil 3.17). Elverişsiz yüklemelerden biri olan $(G+Q-E_x-0.3E_y)$ yüklemesine ait iç kuvvetler aşağıda verilmiştir. Kolona ait enkesit özellikleri Tablo 3.6'da verilmiştir.

$$\begin{split} M_{G+Q-Ex-0.3Ey} &= 121.42 \text{ kNm}(\ddot{U}\text{st uc}), \\ T_{G+Q-Ex-0.3Ey} &= 75.12 \text{ kN}, \end{split} \qquad \qquad M_{G+Q-Ex-0.3Ey} &= -178.62 \text{ kNm}(Alt uc) \\ N_{G+Q-Ex-0.3Ey} &= 253.39 \text{ kN} \end{split}$$

Şekil 3.17 : Tasarımı yapılan çerçeve kolonu (Yapı-1).

Terim	Sembol	Değer	Birim	Profil
Başlık Genişliği	b _f	0.20	m	IPE 500
Başlık Kalınlığı	t _f	0.016	m	•V
Profil Yüksekliği	h	0.50	m	
Gövde Kalınlığı	t _w	0.0102	m	
Mukavement Momenti	W _{ex}	0.0019	m ³	
Plastik Mukavement Mom.	W _{px}	0.0022	m ³	
Atalet Momenti	Ix	0.00048	m ⁴	x + x
Profil Alanı	F	0.012	m^2	
Başlık Alanı	F _b	0.0032	m^2	
Atalet Yarıçapı (x-x)	i _x	0.2043	m	
Atalet Yarıçapı (y-y)	iy	0.0431	m	
Alan Momenti	S _x	0.0011	m ³	٦У

Tablo 3.6 : Yapı-1 'de çerçeve kolonuna ait enkesit özellikleri.

Enkesit Narinlik Kontrolü : Deprem yönetmeliğine göre yerel burkulmanın önlenmesini amaçlayan enkesit koşulları 3.1 ve 3.2 bağıntıları ile kontrol edilmiş ve sağlandığı belirlenmiştir [4]. Bu bağıntıdaki N_d kolonun tasarım eksenel kuvvetini göstermektedir.

$$\frac{b_{f}}{2t_{f}} = \frac{0.20}{2*0.016} = 6.25 < 0.3\sqrt{E_{s}/\sigma_{a}} = 0.3*\sqrt{206182/235} = 8.86$$

$$\left|\frac{N_{d}}{\sigma_{a}}\right| = \left|\frac{253.39}{235000*0.012}\right| = 0.093 < 0.10$$

$$\frac{h}{t_{w}} = \frac{0.468}{0.0102} = 45.88 < 3.2\sqrt{E_{s}/\sigma_{a}} \left(1-1.7\left|\frac{N_{d}}{\sigma_{a}}\right|\right)$$

$$= 3.2*\sqrt{206182/235} * 0.093 = 79.74$$
(3.2)

Normal Gerilme Kontrolü : Elemanda oluşan normal gerilmenin hesabı için gerekli parametreler belirlenerek Tablo 3.7' de gösterilmiştir.

Burkulma boyu katsayısı K _X	1.6	Burk. boyu kat.(K _Y)	1.0
X-X eks. dik burkulma boyu (Sk _x)	6.40 m	X-X eks. dik nar. (λ_x)	31
Y-Y eks. dik burkulma boyu (Sk _y)	4.00 m	Y-Y eks. dik nar. (λ_y)	93
C _b katsayısı	2.3	Eğilme gerilmesi (o _{bx})	92.645 N/mm ²
Eksenel basınç gerilmesi (σ_{eb})	21.938 N/mm ²	Yanal bur.em.ger.(σ_{Bx})	141 N/mm ²
Basınç em. ger. (σ bem , $\lambda x = 93$	78.224 N/mm ²	(σ _{ex'})	828.422 N/mm ²
C _{mx} katsayısı	0.85		

Tablo 3.7 : Yapı-1' de çerçeve kolonuna ait tasarım parametreleri.

 $\frac{\sigma_{eb}}{\sigma_{bem}} = \frac{21.938}{78.224} = 0.28 > 0.15$ olduğundan kolon için burkulmalı normal gerilme oranı

(3.7) bağıntısı kontrol edilmiş ve kesitin uygun olduğu belirlenmiştir.

$$\frac{\sigma_{eb}}{\sigma_{bem}} + \frac{C_{mx}\sigma_{bx}}{(1-(\frac{\sigma_{eb}}{\sigma_{ex'}}))\sigma_{Bx}} = \frac{21.938}{78.224} + \frac{0.85^{*}92.645}{(1-(\frac{21.938}{828.422}))141} = 0.86 < 1.33$$
(3.10)

Kayma Gerilmesi Kontrolü ; Kolon elemanında oluşan kayma gerilmesi 3.8 bağıntısı ile hesaplanmış ve kesitin yeterli olduğu belirlenmiştir.

$$\tau = \frac{TS_x}{I_x t_w} = \frac{75.12*0.0011}{0.00048*0.0102} = 16.76 \text{ N/mm}^2 < \tau_{em} = 81.39 \text{ N/mm}^2$$
(3.8)

Göreli Öteleme Kontrolü; Tasarımı yapılan kolona ait öteleme kontrolü örnek olarak sunulmuştur. Buna göre G + Q - Ex + 0.3Ey yüklemesine ait azaltılmış göreli kat ötelemesi, Δ_i 3.11 bağıntısıyla hesaplanmıştır [4].

$$\Delta_{i} = d_{i-1} = 0.007 \text{ m} - 0 \text{ m} = 0.007 \text{ m}$$
(3.11)

Bu bağıntıda d_i ve d_i - 1, yapının ardışık iki katında, herhangi bir kolonun uçlarında azaltılmış deprem yükklerinden meydana gelen en büyük yer değiştirmeleri göstermektedir. Kolonun etkin göreli kat ötelemesi δ_i ise 3.12 bağıntısıyla hesaplanmıştır.

$$\delta_i = R^* \Delta_i = 8^* 0.007 = 0.056 \text{ m} \tag{3.12}$$

Göreli kat ötelemesi oranı (δ_i/L) 3.13 bağıntısına göre kontrol edilmiş ve sağladığı görülmüştür.

$$\delta_i / L = 0.056 / 4 = 0.014 < 0.02 \tag{3.13}$$

Bu kolon elemanı için gerilme oranları ve göreli öteleme oranı düşük kalmıştır. Ancak aynı kolon kesiti için üst katta öteleme değeri sınır değere ulaşmıştır. Sonuç olarak, tasarımda göreli öteleme etkili olmuş ve çerçeve kolonu için **IPE 500** profilinin uygun olduğu belirlenmiştir.

Çapraz Elemanının Tasarımı; Orta açıklıkların birisinde bulunan çapraz elemanın tasarımı örnek olarak sunulmuştur (Şekil 3.18). Elverişsiz yükleme olan (G + Q - Ey - 0.3Ex) kombinasyonuna ait basınç kuvveti aşağıda verilmiştir. Çapraz elemana ait enkesit özellikleri Tablo 3.8'de verilmiştir.

N_{max} = -306.00 kN (Basınç) (G + Q - Ey -0.3Ex yüklemesi)

Şekil 3.18 : Tasarımı yapılan merkezi çapraz elemanı (Yapı-1).

Terim	Sembol	Değer	Birim	Profil
Atalet Momenti	I _x	1.9*10 ⁻⁵	m^4	Boru 219.1*5
Profil Alanı	F	3.36*10 ⁻³	m ²	Y
Eleman Dış Çapı	D	0.2191	m	
Et Kalınlığı	t	0.005	m	$\mathbf{x} - \mathbf{y} = \mathbf{y} + \mathbf{y} + \mathbf{y} + \mathbf{x}$
Atalet yarıçapı (x-x)	i _x	0.0757	m	

Tablo 3.8 : Yapı -1'de alt çapraz elemanına ait enkesit özellikleri.

Enkesit Narinlik Kontrolü: Deprem yönetmeliğine göre yerel burkulmanın önlenmesini amaçlayan enkesit koşulları 3.14 bağıntısıyla kontrol edilmiş ve sağlandığı belirlenmiştir [4].

$$\frac{D}{t} = \frac{0.2191}{5^* 10^{-3}} = 38.74 < 0.08 \sqrt{E_s/\sigma_a} = 70.18$$
(3.14)

Tablo 3.9 : Yapı-1'de çapraz elemanı tasarım parametreleri.

Burkulma boyu (Sk)	7.21 m
Eleman narinliği (λ)	95
Basınç emniyet gerilmesi (σ_{bem} , $\lambda_x = 95$ için)	75.860 N/mm ²
Basınç gerilmesi ($\sigma_{eb} = N/F$)	91.071 N/mm ²

Eleman Narinlik Kontrolü : Deprem Yönetmeliğine göre, basınca çalışan elemanların narinlik oranının 3.15 bağıntısıyla verilen sınır değeri aşmaması gerekmektedir. Kontrol sonucunda koşulun sağlandığı belirlenmiştir [4].

$$\lambda = 95 < 4.0 \sqrt{E_s/\sigma_a} = 4.0 * \sqrt{206182/235} = 118$$
 (3.15)

Normal Gerilme Kontrolü: Çapraz elemanındaki normal gerilme oranı 3.16 bağıntısıyla kontol edilerek sağladığı görülmüştür.

$$\frac{\sigma_{\rm eb}}{\sigma_{\rm bem}} = \frac{91.071}{75.86} = 1.20 < 1.33 \tag{3.16}$$

Sonuç olarak tasarımda normal gerilme etkili olmuş ve alt merkezi çapraz elemanı için **BORU 219.1*5** profilinin uygun olduğu belirlenmiştir.

Çaprazlı Perde Kirişlerinin Tasarımı; Orta çerçevelerin birinde bulunan çaprazlı perde kirişinin tasarımı örnek olarak sunulmuştur (Şekil 3.19). Elverişsiz çubuk kuvvetleri aşağıda verilmiştir.

 $N_{max} = -40.65 \text{ kN (Basınç) (G + Q + Ey + 0.3Ex yüklemesi)}$ $N_{max} = 44.84 \text{ kN (Çekme) (G + Q + Ey + 0.3Ex yüklemesi)}$

Şekil 3.19 : Yapı -1'de tasarımı yapılan çaprazlı perde kirişi.

Terim	Sembol	Değer	Birim	Profil
Atalet Momenti	I _x	1.23*10 ⁻⁵	m^4	Kutu 140*140*8
Profil Alanı	F	$4.004*10^{-3}$	m^2	Y
Profil Yüksekliği	h	0.140	m	
Gövde Kalınlığı	t _w	8*10 ⁻³	m	xx
Atalet yarıçapı (x-x)	i _x	0.053	m	l v

Tablo 3.10 : Yapı-1 'de çapraz sistemi kirişine ait enkesit özellikleri.

Enkesit Narinlik Kontrolü : Deprem yönetmeliğine göre yerel burkulmanın önlenmesini amaçlayan enkesit koşulları 3.2 bağıntısıyla kontrol edilmiş ve sağlandığı belirlenmiştir [4].

$$\frac{h}{t_w} = \frac{0.140}{8.0*10^{-3}} = 17.50 < 0.7 \sqrt{E_s/\sigma_a} = 20.734$$
(3.2)

Tablo 3.11 : Yapı-1 'de çapraz sistemi kirişi için tasarım parametreleri.

Burkulma boyu (S _k)	6.00 m
Narinlik (λ)	113
Basınç emniyet gerilmesi (σ_{bem} , $\lambda_x = 113$ için)	61.693 N/mm ²
Eksenel basınç gerilmesi (σ_{eb})	9.623 N/mm ²

Eleman Narinlik Kontrolü: Deprem Yönetmeliğine göre, basınca çalışan elemanların narinlik oranının 3.15 bağıntısıyla verilen sınır değeri aşmaması gerekmektedir [4].

$$\lambda = 113 < 4.0 \sqrt{E_s/\sigma_a} = 4.0*\sqrt{206182/235} = 118$$
(3.15)

Normal Gerilme Kontrolü : Çapraz sistemi kirişindeki normal gerilme oranı 3.16 bağıntısı ile kontrol edilmiş ve sağladığı görülmüştür.

$$\frac{\sigma_{\rm eb}}{\sigma_{\rm bem}} = \frac{9.623}{61.693} = 0.156 < 1.33 \tag{3.16}$$

Sonuç olarak tasarımda eleman narinliği etkili olmuş ve üst kiriş elemanı için **Kutu 140*140*8** profilinin uygun olduğu belirlenmiştir.

Deprem etkisinde kesit tesiri oluşmayan sadece düşey yük taşıyıcıları olan aşıklar, arakat döşeme kirişleri, arakat kirişleri ve kolonlarının tasarım sonuçları Tablo 3.12 ve 3.13'de verilmiştir. Taşıyıcı elemanlara ait tasarım sonuçları özet olarak Tablo 3.14 'te verilmiştir. Tasarımda etkili olan parametreler koyu olarak gösterilmiştir (Tablo 3.14).

Tasarım Parametresi	Aşık IPN 140	Döşeme Kirişi IPN 260	Arakat Kirişi IPE 550
Eleman Boyu (m)	6.00	6.00	8.00
Maksimum Normal Gerilme / Sınır Gerilme	0.70/1.00	0.74/1.00	0.99/1.00
Maksimum Kayma Gerilmesi / Sınır Gerilme	0.10/1.00	0.12/1.00	0.26/1.00
Maksimum Sehim / Sınır Sehim (cm)	1.50/2.00	1.50/2.00	1.80/2.60

Tablo 3.12 : Aşık	döşeme	kirişi ve	arakat kirişi	tasarım	sonuçları.
-------------------	--------	-----------	---------------	---------	------------

Tablo 3.13 : Arakat kolonu (IPE 300) tasarım sonuçları.

Eleman Boyu (m)	4.00
Maksimum Eleman Narinliği/Sınır Narinlik	119/250
Maksimum Normal Gerilme / Sınır Gerilme	1.15/1.33

Tablo 3.14 : Yapı - 1'e	it tasarım sonuçları özeti
-------------------------	----------------------------

Tasarım Parametresi			Çerçeve Kolonu IPE 500	Çerçeve Kirişi IPE 450	Alt Çaprazlar Boru 219.1*5	Üst Çaprazlar Boru 193.7*4.5	Çaprazlı Perde Kirişleri Kutu 140*140*8
Eleman Boyu (m)		4.0 m	12.23 m	7.21 m	7.21 m	6.0 m	
$b_{f}/2t_{f}$			6.25/8.88	6.50/8.88			
Enkesit Narihiik Orani/Sinir Nar. Orani		$h/t_{\rm w}$ - D/t	45.88/89.33	44.76/94.7	8.74/70.8	43.04/70.8	15.35/35.5
Maksimum Eleman Narinliği/Sınır Narinlik		93/250	75/250	95/118	104/118	113/118	
Male Gär Öt /Sinir Öt Oroni	Üst Kat	G+Q+Ex+0.3Ey	0.02/0.02				
	Alt Kat	G+Q+E _x +0.3E _y	0.014/0.02				
Maksimum Sehim/Sınır Sehim (m)			0.044/0.08				
Mak.Normal Ger.Oranı/Sınır Ger. Oranı G+Q-E		0.85/1.33	1.15/1.33	1.20/1.33	0.56/1.33	0.16/1.33	
Mak. Kayma Ger. Oranı/Sınır Ger.Oranı G+Q-E _x -0.3E _y		G+Q-E _x -0.3E _y	0.20/1.33	0.32/1.33			

3.1.2 Yapı -2 - Yapı -9 'un Tasarım Sonuçları

Bu bölümde süneklik düzeyi ve çapraz tipi bakımından farklılıkları bulunan diğer yapıların (Yapı-2, Yapı-3, Yapı-4, Yapı-5, Yapı-6, Yapı-7, Yapı-8, Yapı-9) tasarım sonuçları özetlenmiştir.

Yapı-2 tasarım sonuçları ; Yapı-2 'nin taşıyıcı sistemleri süneklik düzeyi normal sistemlerdir. Yapı-1 ile aynı olan kısa ve uzun doğrultudaki tipik taşıyıcı sistemler ve tasarım sonucu elde edilen kesitler Şekil 3.20 ve 3.21 'de verilmiştir. Yapı-2 için elde edilen deprem yükleri ve ilgili parametreler Tablo 3.15'de verilmiştir.

Şekil 3.20 : Yapı-2 kısa doğrultudaki tipik taşıyıcı sistem.

Şekil 3.21 : Yapı-2 uzun doğrutudaki tipik taşıyıcı sistem.

Tablo 3.15: Y api-2 nin deprem yukleri ve ilgili parametro

Deprem Doğrultusu	Periyot (T ₁)	Spektrum Katsayısı S(T ₁)	Etkin Yer İvmesi Katsayısı (A ₀)	Taşıyıcı Sistem Davranış Katsayısı (R)	Deprem Yükü Azaltma Katsayısı (R _a)	Taban Kesme Kuvveti (V _t)
Kısa Doğrultu (X)	0.6398 sn	1.72	0.40	5	5	1224 kN
Uzun Doğrultu (Y)	0.2497 sn	2.5	0.40	4	4	2228 kN

Süneklik düzeylerinin değişimi kısa doğrultudaki elemanların boyutlarını değiştirmemiştir. Uzun doğrultuda ise Yapı-1'den farklı olarak sadece alt çapraz elemanlarının boyutu değişmiştir (Tablo 3.16). Buna göre diğer tüm yapılarda da çerçeve kirişleri ile kolonların boyutları aynı alınmıştır. Uzun doğrultudaki sistemde ise süneklik düzeyinin değişimi ve çapraz tipinin değişimi sadece çapraz elemanların boyutlarını değiştirmiştir.

Terim	Sembol	Değer	Birim	Profil
Atalet Momenti	I _x	2.9*10 ⁻⁵	m^4	Boru 244.5*5.5
Profil Alanı	F	4.05*10 ⁻³	m ²	y I
Eleman Dış Çapı	D	0.2445	m	
Et Kalınlığı	t	0.0054	m	
Atalet yarıçapı (x-x)	i _x	0.0846	m	l y

Tablo 3.16 : Yapı-2 'de alt çapraz elemanına ait enkesit özellikleri.

 Tablo 3.17 : Yapı-2 alt çapraz elemanı tasarım parametreleri.

Burkulma boyu (Sk)	7.21 m
Eleman narinliği (Sk/i)	85
Basınç gerilmesi (σ_{eb})	86.219 N/mm ²
Basınç em. gerilmesi (σ_{bem} , $\lambda_x = 85$ için)	83.768 N/mm ²
Enkesit Narinliği (D/t)	45.27
Normal Gerilme Orani (σ_{eb}/σ_{bem})	1.13

Diğer elemanlara ait tasarımlar benzer şekilde yapılarak Tablo 3.18 'de özetlenmiştir. Her bir elemanın tasarımında etkili olan kriter koyu olarak belirtilmiştir.

Tasarım Parametresi		Çerçeve Kolonu IPE 500	Çerçeve Kirişi IPE 450	Alt Çaprazlar Boru 244.5*5.5	Üst Çaprazlar Boru 193.7*4.5	Çaprazlı Perde Kirişleri Kutu 140*140*8	
Eleman Boyu (m)			4.0 m	12.23 m	7.21 m	7.21 m	6.0 m
Enkesit Narinlik Oranı/Sınır Nar. Oranı b _f /2t _f h/t _w - D/t			6.25/14.88	6.50/14.81			
			45.88/124.88	44.76/148.1	45.2/70.2	43.04/70.8	15.35/35.5
Maksimum Eleman Narinliği/Sınır Narinlik			93/250	75/250	85/118	108/118	113/118
Mak Gör Öt /Sınır Öt, Oranı	Üst Kat	G+Q+E _x +0.3E _y	0.02/0.02				
Mak.Gor.Ot./Sinir Ot. Orani	Alt Kat	G+Q+E _x +0.3E _y	0.014/0.02				
Maksimum Sehim/Sınır Sehim (m)				0.044/0.08			
Mak.Normal Ger.Oranı/Sınır Ger. Oranı G+Q-E			1.09/1.33	1.25/1.33	1.132/1.33	0.648/1.33	0.156/1.33
Mak. Kayma Ger. Oranı/Sınır Ge	er.Oranı	G+Q-E _x -0.3E _y	0.25/1.33	0.33/1.33			

Tablo 3.18 : Yapı -2 'ye ait tasarım sonuçları özeti.

Yapı - 3 tasarım sonuçları ; Yapı-3 'ün uzun doğrultudaki taşıyıcı sistemi süneklik düzeyi yüksek ters v tipi çaprazlı perdelerden oluşmaktadır (Şekil 3.22). Kısa doğrultudaki özellikler Yapı- 1 ile aynıdır.

Şekil 3.22 : Yapı-3 uzun doğrultudaki tipik taşıyıcı sistem.

Deprem hesabında kullanılan parametreler ve elde edilen taban kesme kuvveti (V_T) Tablo 3.19 'da gösterilmiştir.

	Parivot (T.)	Spektrum Katsavısı	Etkin Yer İvmesi	Taşıyıcı Sistem Davranış	Deprem Yükü Azaltma	Taban Kesme Kuvveti (V _T)
Deprem Doğrultusu	Periyot (11)	$S(T_1)$	(A_0)	Katsayısı (R)	Katsayısı (R _a)	
Uzun Doğrultu (Y)	0.2911 sn	2.5	0.40	5	5	1782 kN

 Tablo 3.19 : Yapı-3 'ün deprem yükleri ve ilgili parametreler.

Yapı-3 'de uzun doğrultudaki üst çaprazlar Boru 139.7*4, alt çaprazlar Boru 168.3*4 olarak teşkil edilmiştir. Bu elemanlara ait enkesit özellikleri Tablo 3.20 ve 3.22 'de, tasarım parametreleri Tablo 3.21 ve 3.23 'de gösterilmiştir.

Tablo 3.20 : Yapı-3 üst çapraz elemanına ait ekesit özellikleri.

Terim	Sembol	Değer	Birim	Profil
Atalet Momenti	I _x	3.93*10 ⁻⁶	m^4	Boru 139.7*4
Profil Alanı	F	1.71*10 ⁻³	m ²	y I
Eleman Dış Çapı	D	0.1397	m	
Et Kalınlığı	t	0.004	m	
Atalet yarıçapı (x-x)	i _x	0.048	m	

Burkulma boyu (Sk)	5.0 m
Eleman narinliği (Sk/i)	104
Basınç gerilmesi (σ_{eb})	38.59 N/mm ²
Basınç em. gerilmesi (σ_{bem} , $\lambda_x = 104$ için)	68.783 N/mm ²
Enkesit Narinliği (D/t)	34.92
Normal Gerilme Orani (σ_{eb}/σ_{bem})	0.553

 Tablo 3.21 : Yapı-3 üst çapraz elemanı için tasarım parametreleri.

Tablo 3.22 : Yapı- 3 alt çapraz elemanına ait enkesit özellikleri.

Terim	Sembol	Değer	Birim	Profil
Atalet Momenti	I_x	$6.97*10^{-6}$	m^4	Boru 168.3*4
Profil Alanı	F	2.06*10 ⁻³	m ²	y I
Eleman Dış Çapı	D	0.1683	m	
Et Kalınlığı	t	0.004	m	x + + - x
Atalet yarıçapı (x-x)	i _x	0.0581	m	l y

Tablo 3.23 : Yapı-3 alt çapraz elemanı için tasarım parametreleri.

Burkulma boyu (Sk)	5.0 m
Eleman narinliği (Sk/i)	86
Basınç gerilmesi (σ_{eb})	90.476 N/mm ²
Basınç em. gerilmesi (σ_{bem} , $\lambda_x = 86$ için)	82.974 N/mm ²
Enkesit Narinliği (D/t)	42.075
Normal Gerilme Oranı (σ_{eb}/σ_{bem})	1.144

Yapı- 3'e ait tasarım sonuçları özeti Tablo 3.24'de verilmiştir. Her bir elemanın tasarımında etkili olan kriter koyu olarak belirtilmiştir.

Tasarım Parametresi			Çerçeve Kolonu IPE 500	Çerçeve Kirişi IPE 450	Alt Çaprazlar Boru 168.3*4	Üst Çaprazlar Boru 139.7*4	Çaprazlı Perde Kirişleri Kutu 140*140*8
Eleman Boyu (m)			4.0 m	12.23 m	5.0 m	5.0 m	6.0 m
Enkesit Nar. Oranı/Sınır Nar. Oranı h/t _w - D/t		6.25/8.88	6.50/8.88				
		h/t _w - D/t	45.88/79.8	44.76/94.7	45.2/70.2	34.92/70.8	15.35/35.5
Maksimum Eleman Narinliği/Sınır Narinlik		93/250	75/250	86/118	104/118	113/118	
Mak.Gör.Öt./Sınır Öt. Or. Alt K		G+Q+Ex+0.3Ey	0.02/0.02				
		G+Q+Ex+0.3Ey	0.014/0.02				
Maksimum Sehim/Sınır Sehim (m)			0.044/0.08				
Mak.Normal Ger.Oranı/Sınır Ger. Oranı		0.85/1.33	1.15/1.33	1.14/1.33	0.553/1.33	0.20/1.33	
Mak. Kayma Ger. Oranı/Sın Ger.Oranı	ır	G+Q-E _x -0.3E _y	0.21/1.33	0.32/1.33			

Tablo 3.24 : Yapı - 3'e ait tasarım sonuçları özeti.

Yapı - 4 tasarım sonuçları ; Yapı-4 'ün uzun doğrultudaki taşıyıcı sistemi **süneklik düzeyi normal ters v tipi** çaprazlı perdelerden oluşmaktadır (Şekil 3.23). Kısa doğrultudaki özellikler Yapı-2 ile aynıdır.

Şekil 3.23 : Yapı-4 uzun doğrultudaki tipik taşıyıcı sistem.

Deprem hesabında kullanılan parametreler ve elde edilen taban kesme kuvveti (V_T) Tablo 3.25 'de gösterilmiştir.

Deprem Doğrultusu	Periyot (T ₁)	Spektrum Katsayısı S(T1)	Etkin Yer İvmesi Katsayısı (A ₀)	Taşıyıcı Sistem Davranış Katsayısı (R)	Deprem Yükü Azaltma Katsayısı (R _a)	Taban Kesme Kuvveti (V _t)
Uzun Doğrultu (Y)	0.2615 sn	2.5	0.40	4	4	2228 kN

Tablo 3.25 : Yapı-4 'ün deprem yükleri ve ilgili parametreler.

Yapı-4'te Yapı-3'ten farklı olarak uzun doğrultudaki alt çaprazlar değişmiş ve bunlar Boru 193.7*4.5 olarak teşkil edilmiştir. Bu elemanlara ait enkesit özellikleri Tablo 3.26 'da, tasarım parametreleri Tablo 3.27 'de gösterilmiştir.

Tablo 3.26 : Yapı-4 'de alt çapraz elemanına ait enkesit özellikleri.

Terim	Sembol	Değer	Birim	Profil
Atalet Momenti	I _x	1.19*10 ⁻⁵	m^4	Boru 193.7*4.5
Profil Alanı	F	2.67*10 ⁻³	m ²	у
Eleman Dış Çapı	D	0.1937	m	
Et Kalınlığı	t	0.0045	m	xx
Atalet yarıçapı (x-x)	i _x	0.0669	m	l I y

Burkulma boyu (Sk)	5.0 m
Eleman narinliği (Sk/i)	75
Basınç gerilmesi (σ_{eb})	90.354 N/mm ²
Basınç em. gerilmesi (σ_{bem} , $\lambda_x = 75$ için)	92.545 N/mm ²
Enkesit Narinliği (D/t)	43.04
Normal Gerilme Orani (σ_{eb}/σ_{bem})	1.004

 Tablo 3.27 : Yapı-4'de Alt çapraz elemanın tasarım parametreleri.

Diğer elemanlara ait tasarımlar benzer şekilde yapılarak Tablo 3.28'de özetlenmiştir. Her bir elemanın tasarımında etkili olan kriter koyu olarak belirtilmiştir.

Tasarım Parametresi			Çerçeve Kolonu IPE 500	Çerçeve Kirişi IPE 450	Alt Çaprazlar Boru 193.7*4.5	Üst Çaprazlar Boru 139.7*4	Çaprazlı Perde Kirişleri Kutu 140*140*8
Eleman Boyu (m)			4.0 m	12.23 m	5.0 m	5.0 m	6.0 m
Enkesit Nar. Oranı/Sınır Nar. Oranı		$b_{\rm f}\!/2t_{\rm f}$	6.25/14.81	6.50/14.81			
		$h/t_{\rm w}$ - D/t	45.8/124.8	44.7/148.1	43.76/70.2	34.92/70.8	15.35/35.5
Maksimum Eleman Narinliği/Sınır Narinlik			93/250	75/250	75/118	104/118	113/118
Mak.Gör.Öt./Sınır Öt. Or.	Üst Kat	G+Q+E _x +0.3E _y	0.02/0.02				
	Alt Kat	G+Q+Ex+0.3Ey	0.014/0.02				
Maksimum Sehim/Sınır Sehim (m)				0.044/0.08			
Mak.Normal Ger.Oranı/Sınır Ger. Oranı		G+Q-E	1.08/1.33	1.25/1.33	1.004/1.33	0.663/1.33	0.24/1.33
Mak. Kayma Ger. Oranı/Sınır Ger.Oranı		G+Q-E _x -0.3E _y	0.25/1.33	0.33/1.33			

Tablo 3.28 : Yapı -4'e ait tasarım sonuçları özeti.

Yapı - 5 tasarım sonuçları ; Yapı- 5'in uzun doğrultudaki taşıyıcı sistemi süneklik düzeyi yüksek İki Katta X tipi çaprazlı perdelerden oluşmaktadır (Şekil 3.24). Kısa doğrultudaki özellikler Yapı-1 ile aynıdır. Bu sistemde süneklik düzeyi yüksek Ters V tipi çaprazlı perdede kullanılan çaprazların aynısı kullanılmıştır. Üst kattaki çaprazlar V şeklinde teşkil edilmiştir (Şekil 3.24).

Şekil 3.24 : Yapı-5 uzun doğrultudaki tipik taşıyıcı sistem.
Deprem hesabında kullanılan parametreler ve elde edilen taban kesme kuvveti (V_T) Tablo 3.29 'da gösterilmiştir.

Deprem Doğrultusu	Periyot (T ₁)	Spektrum Katsayısı S(T ₁)	Etkin Yer İvmesi Katsayısı (A ₀)	Taşıyıcı Sistem Davranış Katsayısı (R)	Deprem Yükü Azaltma Katsayısı (R _a)	Taban Kesme Kuvveti (V _t)
Uzun Doğrultu (Y)	0.2858 sn	2.5	0.40	5	5	1782 kN

Tablo 3.29 : Yapı-5'in deprem yükleri ve ilgili parametreler.

Tüm elemanlara ait tasarımlar yapılarak Tablo 3.30'da özetlenmiştir. Her bir elemanın tasarımında etkili olan kriter koyu olarak belirtilmiştir.

Tasarım Parametresi			Çerçeve Kolonu IPE 500	Çerçeve Kirişi IPE 450	Alt Çaprazlar Boru 168.3*4	Üst Çaprazlar Boru 139.7*4	Çaprazlı Perde Kirişleri Kutu 140*140*8
Eleman Boyu (m)			4.0 m	12.23 m	5.0 m	5.0 m	6.0 m
Enterit Ner Oren (See Ner Oren			6.25/8.88	6.50/8.88			
Elikesit Nai. Orani/Sinii Nai	h/t _w - D/t		45.88/79.96	44.7/94.7	42.05/70.2	34.92/70.8	15.35/35.5
Maksimum Eleman Narinliğ	Maksimum Eleman Narinliği/Sınır Narinlik			75/250	86/118	104/118	113/118
Mak Gör Öt /Sinir Öt Or	Üst Kat	G+Q+E _x +0.3E _y	0.02/0.02				
	Alt Kat	G+Q+E _x +0.3E _y	0.014/0.02				
Maksimum Sehim/Sınır Sehim (m)				0.031/0.08			
Mak.Normal Ger.Oranı/Sınır Ger. Oranı		0.72/1.33	1.15/1.33	1.21/1.33	0.62/1.33	0.2/1.33	
Mak. Kayma Ger. Oranı/Sın Ger.Oranı	ır	G+Q-E _x -0.3E _y	0.20/1.33	0.25/1.33			

Tablo 3.30 : Yapı -5'e ait tasarım sonuçları özeti.

Yapı - 6 tasarım sonuçları ; Yapı- 6'nın uzun doğrultudaki taşıyıcı sistemi **süneklik düzeyi normal iki katta bir x tipi** çaprazlı perdelerden oluşmaktadır (Şekil 3.25). Kısa doğrultudaki özellikler Yapı-2 ile aynıdır. Bu sistemde süneklik düzeyi normal Ters V tipi çaprazlı perdede kullanılan çaprazların aynısı kullanılmıştır. Üst kattaki çaprazlar V şeklinde teşkil edilmiştir (Şekil 3.25).

Şekil 3.25 : Yapı- 6 uzun doğrultudaki tipik taşıyıcı sistem.

Deprem hesabında kullanılan parametreler ve elde edilen taban kesme kuvveti (V_T) Tablo 3.3 'de gösterilmiştir.

Deprem Doğrultusu	Periyot (T ₁)	Spektrum Katsayısı S(T1)	Etkin Yer İvmesi Katsayısı (A ₀)	Taşıyıcı Sistem Davranış Katsayısı (R)	Deprem Yükü Azaltma Katsayısı (R _a)	Taban Kesme Kuvveti (V _t)
Uzun Doğrultu (Y)	0.2553sn	2.5	0.40	4	4	2228 kN

Tablo 3.31: Yapı-6 'nın deprem yükleri ve ilgili parametreler

Tüm elemanlara ait tasarımlar yapılarak Tablo 3.32'de özetlenmiştir. Her bir elemanın tasarımında etkili olan kriter koyu olarak belirtilmiştir.

Tasarım Parametresi			Çerçeve Kolonu IPE 500	Çerçeve Kirişi IPE 450	Alt Çaprazlar Boru 193.7*4.5	Üst Çaprazlar Boru 139.7*4	Çaprazlı Perde Kirişleri Kutu 140*140*8
Eleman Boyu (m)			4.0 m	12.23 m	5.0 m	5.0 m	6.0 m
b		$b_{\rm f}/2t_{\rm f}$	6.25/14.81	6.50/14.8			
Enkesit Nar. Oranı/Sınır Nar. Oranı		h/t _w - D/t	45.88/124.84	44.76/148.1	43.06/70.2	34.92/70.8	15.35/35.5
Maksimum Eleman Narinliği/Sınır Narinlik		93/250	75/250	75/118	104/118	113/118	
	Üst Kat	G+Q+Ex+0.3Ey	0.02/0.02				
Mak.Gör.Öt./Sınır Öt. Or.	Alt Kat	G+Q+Ex+0.3Ey	0.014/0.02				
Maksimum Sehim/Sınır Sehim (m)			0.044/0.08				
Mak.Normal Ger.Oranı/Sınır Ger. Oranı G+Q-E		1.08/1.33	1.24/1.33	1.06/1.33	0.757/1.33	0.12/1.33	
Mak. Kayma Ger. Oranı/Sır Ger.Oranı	nır	G+Q-E _x -0.3E _y	0.25/1.33	0.33/1.33			

Tablo 3.32 : Yapı -6'ya ait tasarım sonuçları özeti.

Yapı - 7 tasarım sonuçları ; Yapı-7'nin uzun doğrultudaki taşıyıcı sistemi **süneklik düzeyi yüksek x tipi** çaprazlı perdelerden oluşmaktadır (Şekil 3.26). Kısa doğrultudaki özellikler Yapı-1 ile aynıdır. Bu sistemdeki çaprazların orta noktalarından bir düğüm levhası ile birleştirildikleri kabul edilmiştir. Bu nedenle tasarımda, çaprazların burkulma boyları, çubuk boyunun yarısına eşit alınmıştır.

Şekil 3.26 : Yapı-7 uzun doğrultudaki tipik taşıyıcı sistem.

Deprem hesabında kullanılan parametreler ve elde edilen taban kesme kuvveti (V_T) Tablo 3.33 'de gösterilmiştir.

Deprem Doğrultusu	Periyot (T ₁)	Spektrum Katsayısı S(T ₁)	Etkin Yer İvmesi Katsayısı (A ₀)	Taşıyıcı Sistem Davranış Katsayısı (R)	Deprem Yükü Azaltma Katsayısı (R _a)	Taban Kesme Kuvveti (V _t)
Uzun Doğrultu (Y)	0.28269 sn	2.5	0.40	5	5	1782 kN

Tablo 3.33 : Yapı-7'nin deprem yükleri ve ilgili parametreler.

Yapı-7'de uzun doğrultudaki üst çaprazlar Boru 101.6*4, alt çaprazlar Boru 127*4 olarak teşkil edilmiştir. Bu elemanlara ait enkesit özellikleri Tablo 3.34 ve 3.36'da, tasarım parametreleri Tablo 3.35 ve 3.37 'de gösterilmiştir.

Tablo 3.34 : Yapı-7' de üst çapraz elemanına ait enkesit özellikleri.

Terim	Sembol	Değer	Birim	Profil
Atalet Momenti	I _x	1.33*10 ⁻⁶	m ⁴	Boru 101.6*3.6
Profil Alanı	F	1.11*10 ⁻³	m ²	y I
Eleman Dış Çapı	D	0.1016	m	
Et Kalınlığı	t	0.0036	m	
Atalet yarıçapı (x-x)	i _x	0.0347	m	, y

 Tablo 3.35 : Yapı-7 üst çapraz eleman tasarım parametreleri.

Burkulma boyu (Sk)	3.61 m
Eleman narinliği (Sk/i)	104
Basınç gerilmesi (σ_{eb})	44.93 N/mm ²
Basınç em. gerilmesi (σ_{bem} , $\lambda_x = 104$ için)	69.568 N/mm ²
Enkesit Narinliği (D/t)	28.22
Normal Gerilme Oranı (σ_{eb}/σ_{bem})	0.622

Tablo 3.36 : Yapı- 7'de alt çapraz elemanına ait enkesit özellikleri.

Terim	Sembol	Değer	Birim	Profil
Atalet Momenti	I _x	5.84*10 ⁻⁶	m^4	Boru 127*4
Profil Alanı	F	1.55*10 ⁻³	m^2	y I
Eleman Dış Çapı	D	0.127	m	
Et Kalınlığı	t	0.004	m	x - · · · · · · · · · · · · · · · · · ·
Atalet yarıçapı (x-x)	i _x	0.0435	m	I y

Burkulma boyu (Sk)	3.61 m
Eleman narinliği (Sk/i)	83
Basınç gerilmesi (σ_{eb})	89.677 N/mm ²
Basınç em. gerilmesi (σ_{bem} , $\lambda_x = 83$ için)	86.151 N/mm ²
Enkesit Narinliği (D/t)	31.75
Normal Gerilme Oranı (σ_{eb}/σ_{bem})	1.138

 Tablo 3.37 : Yapı-7 alt çapraz eleman tasarım parametreleri.

Diğer elemanlara ait tasarımlar benzer şekilde yapılarak Tablo 3.38 'de özetlenmiştir. Her bir elemanın tasarımında etkili olan kriter koyu olarak belirtilmiştir.

Tasarım Parametresi			Çerçeve Kolonu IPE 500	Çerçeve Kirişi IPE 450	Alt Çaprazlar Boru 127*4	Üst Çaprazlar Boru 101.6*3.6	Çaprazlı Perde Kirişleri Kutu 140*140*8
Eleman Boyu (m)			4.0 m	12.23 m	3.61 m	3.61 m	6.0 m
Enkesit Nar. Oranı/Sınır Nar. Oranı h/t _w - D/t		6.25/8.88	6.50/8.88				
		45.88/79.80	44.76/94.7	31.75/70.2	28.22/70.8	15.35/35.5	
Maksimum Eleman Narinliği/Sınır Narinlik		93/250	75/250	83/118	104/118	113/118	
Malt Gör Öt /Sinur Öt Or	Üst Kat	G+Q+E _x +0.3E _y	0.02/0.02				
	Alt Kat	G+Q+E _x +0.3E _y	0.014/0.02				
Maksimum Sehim/Sınır Sehim (m)			0.044/0.08				
Mak.Normal Ger.Oranı/Sınır Ger. Oranı		0.94/1.33	1.15/1.33	1.138/1.33	0.622/1.33	0.1/1.33	
Mak. Kayma Ger. Oranı/Sın Ger.Oranı	ır	G+Q-E _x -0.3E _y	0.20/1.33	0.32/1.33			

Tablo 3.38 : Yapı -7 'ye ait tasarım sonuçları özeti.

Yapı - 8 tasarım sonuçları ; Yapı-8 'nin uzun doğrultudaki taşıyıcı sistemi **süneklik düzeyi normal x tipi** çaprazlı perdelerden oluşmaktadır (Şekil 3.27). Kısa doğrultudaki özellikler Yapı-2 ile aynıdır.

Şekil 3.27 : Yapı-8 Uzun doğrultudaki tipik taşıyıcı sistem

Deprem hesabında kullanılan parametreler ve elde edilen taban kesme kuvveti (V_T) Tablo 3.39 'da gösterilmiştir.

Deprem Doğrultusu	Periyot (T ₁)	Spektrum Katsayısı S(T1)	Etkin Yer İvmesi Katsayısı (A ₀)	Taşıyıcı Sistem Davranış Katsayısı (R)	Deprem Yükü Azaltma Katsayısı (R _a)	Taban Kesme Kuvveti (V _t)
Uzun Doğrultu (Y)	0.2768 sn	2.5	0.40	4	4	1575.50 kN

Tablo 3.39 : Yapı-8 'in deprem yükleri ve ilgili parametreler.

Yapı-8 'de, Yapı-7 'den farklı olarak alt çaprazların boyutu değişmiştir. Bu elemana ait enkesit özellikleri Tablo 3.40'da, tasarım parametreleri Tablo 3.41'de verilmiştir.

Tablo 3.40 : Yapı- 8 'de alt çapraz elemanına ait enkesit özellikleri.

Terim	Sembol	Değer	Birim	Profil
Atalet Momenti	I _x	3.37*10 ⁻⁶	m^4	Boru 133*4
Profil Alanı	F	1.62*10 ⁻³	m ²	y I
Eleman Dış Çapı	D	0.133	m	
Et Kalınlığı	t	0.004	m	xx
Atalet yarıçapı (x-x)	i _x	0.0456	m	l y y

 Tablo 3.41 : Yapı-8 alt çapraz eleman tasarım parametreleri.

Burkulma boyu (Sk)	3.61 m
Eleman narinliği (Sk/i)	79
Basınç gerilmesi (σ_{eb})	116.049 N/mm ²
Basınç em. gerilmesi (σ_{bem} , $\lambda_x = 83$ için)	88.544 N/mm ²
Enkesit Narinliği (D/t)	33.25
Normal Gerilme Orani (σ_{eb}/σ_{bem})	1.311

Tüm elemanlara ait tasarımlar yapılarak Tablo 3.42'de özetlenmiştir. Her bir elemanın tasarımında etkili olan kriter koyu olarak belirtilmiştir.

Tasarım Parametresi			Çerçeve Kolonu IPE 500	Çerçeve Kirişi IPE 450	Alt Çaprazlar Boru 133*4	Üst Çaprazlar Boru 101.6*3.6	Çaprazlı Perde Kirişleri Kutu 140*140*8
Eleman Boyu (m)			4.0 m	12.23 m	3.61 m	3.61 m	6.0 m
Enkesit Nar. Oranı/Sınır Nar. Oranı h/t _w - D/t			6.25/14.81	6.50/8.88			
			45.88/124.84	44.76/94.7	33.25/70.2	28.22/70.8	15.35/35.5
Maksimum Eleman Narinliğ	Maksimum Eleman Narinliği/Sınır Narinlik		93/250	75/250	79/118	104/118	113/118
Mak Gör Öt /Sınır Öt Or	Üst Kat	G+Q+E _x +0.3E _y	0.02/0.02				
	Alt Kat	G+Q+E _x +0.3E _y	0.014/0.02				
Maksimum Sehim/Sınır Sehim (m)			0.044/0.08				
Mak.Normal Ger.Oranı/Sınır Ger. Oranı		1.08/1.33	1.25/1.33	1.311/1.33	0.751/1.33	0.12/1.33	
Mak. Kayma Ger. Oranı/Sın Ger.Oranı	ır	G+Q-E _x -0.3E _y	0.25/1.33	0.33/1.33			

Tablo 3.42 : Yapı -8'e ait tasarım sonuçları özeti.

Yapı - 9 tasarım sonuçları ; Yapı-9'un uzun doğrultudaki taşıyıcı sistemi süneklik düzeyi normal sadece çekmeye çalışan X tipi çaprazlı perdelerden oluşmaktadır (Şekil 3.28). Kısa doğrultudaki özellikler Yapı-2 ile aynıdır. Bu sistemde çapraz eleman olarak L profiller kullanılmış ve orta noktalarında birleşim yapılmadığı kabul edilmiştir. Böylece yüksek narinlikli elemanlar elde edilmiş ve basınç altında bu elemanların elastik olarak burkulması sağlanmıştır. Deprem yükleri sadece çekmeye çalışan çaprazlar ile karşılanmıştır [4].

Şekil 3.28 : Yapı-9 uzun doğrultudaki tipik taşıyıcı sistem.

Deprem hesabında kullanılan parametreler ve elde edilen taban kesme kuvveti (V_T) Tablo 3.43 'de gösterilmiştir.

Deprem Doğrultusu	Periyot (T ₁)	Spektrum Katsayısı S(T ₁)	Etkin Yer İvmesi Katsayısı (A ₀)	Taşıyıcı Sistem Davranış Katsayısı (R)	Deprem Yükü Azaltma Katsayısı (R _a)	Taban Kesme Kuvveti (V _t)
Uzun Doğrultu (Y)	0.2767 sn	2.5	0.40	4	4	2228 kN

Tablo 3.43 : Yapı-9 'un deprem yükleri ve ilgili parametreler.

Yapı-9'da uzun doğrultudaki üst çaprazlar L 80*80*8, alt çaprazlar L 100*100*20 profilleri ile teşkil edilmiştir. Bu elemanlara ait enkesit özellikleri Tablo 3.44 ve 3.46'da, tasarım parametreleri Tablo 3.45 ve 3.47'de gösterilmiştir.

Terim	Sembol	Değer	Birim	Profil
Atalet Momenti	I _x	7.22*10 ⁻⁷	m^4	L 80*80*8
Profil Alanı	F	1.23*10 ⁻³	m^2	v N v
Et Kalınlığı	t	0.0008	m	x x
Atalet yarıçapı (x-x)	i _v	0.0155	m	u y v

Tablo 3.44 : Yapı- 9 üst çapraz elemana ait enkesit özellikleri.

Tablo 3.45 : Yapı- 9 üst çapraz eleman tasarım parametreleri.

Burkulma boyu (Sk)	7.21 m
Eleman narinliği (Sk/i)	465
Çekme gerilmesi (σ eb)	178.048 N/mm ²
Emniyet gerilmesi (σ em)	141 N/mm ²
Enkesit Narinliği (b/2t)	5
Normal Gerilme Orani ($\sigma eb/\sigma bem$)	1.118

Tablo 3.46 : Yapı- 9 alt çapraz elemana ait enkesit özellikleri.

Terim	Sembol	Değer	Birim	Profil
Atalet Momenti	I_x	6.12*10 ⁻⁶	m ⁴	L 130*130*16
Profil Alanı	F	3.92*10 ⁻³	m ²	y y u
Et Kalınlığı	t	0.016	m	xx
Atalet yarıçapı (x-x)	i _v	0.0252	m	ur y v

 Tablo 3.47 :Normal gerilme oranlarının hesabında kullanılan parametreler.

Burkulma boyu (Sk)	7.21 m
Eleman narinliği (Sk/i)	286
Çekme gerilmesi (σ_{eb})	178.371 N/mm ²
Emniyet gerilmesi (σem)	141 N/mm^2
Enkesit Narinliği (b/2t)	4.06
Normal Gerilme Orani (σ_{eb}/σ_{bem})	1.265

Diğer elemanlara ait tasarımlar benzer şekilde yapılarak Tablo 3.48 'de özetlenmiştir. Her bir elemanın tasarımında etkili olan kriter koyu olarak belirtilmiştir.

Tasarım Parametresi			Çerçeve Kolonu IPE 500	Çerçeve Kirişi IPE 450	Alt Çaprazlar L 130*130*16	Üst Çaprazlar L 80*80*8	Çaprazlı Perde Kirişleri Kutu 140*140*8
Eleman Boyu (m)			4.0 m	12.23 m	7.21 m	7.21 m	6.0 m
Enkesit Nar. Oranı/Sınır Nar. Oranı $\frac{b_{f'}/2t_f}{h/t_w} - D/t$			6.25/14.81	6.50/8.88	4.06/14.81	5/14.81	
			45.88/124.84	44.76/94.7			15.35/35.5
Maksimum Eleman Narinliği/Sınır Narinlik		93/250	75/250	286/	465/	113/118	
	Üst Kat	G+Q+Ex+0.3Ey	0.02/0.02				
	Alt Kat	G+Q+Ex+0.3Ey	0.014/0.02				
Maksimum Sehim/Sınır Sehim (m)			0.044/0.08				
Mak.Normal Ger.Oranı/Sınır Ger. Oranı		1.08/1.33	1.25/1.33	1.265/1.33	1.188/1.33	0.1/1.33	
Mak. Kayma Ger. Oranı/Sınır Ger.Oranı		0.25/1.33	0.33/1.33				

Tablo 3.48 : Yapı -9 'a ait tasarım sonuçları özeti.

3.2 Yapıların Deprem Performanslarının Belirlenmesi

Bu bölümde, yapıların ASCE 41-13 'te [7] verilen esaslar çerçevesinde performans değerlendirmeleri yapılmıştır. Değerlendirmelerde Bölüm 2 'de açıklanan Olmayan "Doğrusal Statik Yöntem" kullanılmıştır. Yapıların deprem performanslarının değerlendirilmesi aşağıda belirtilen dört aşamada gerçekleştirilmiştir.

1) Taşıyıcı sistem elemanlarının iç kuvvet - şekil değiştirme bağıntılarının ve performans seviyesi kriterlerinin belirlenmesi ; Kısa doğrultudaki deprem etkisinde kirişler ve kolonlar eğilme elemanı olarak, uzun doğrultudaki deprem etkisinde kolonlar, kirişler ve çaprazlar eksenel yüklü eleman olarak göz önüne alınmıştır. Sistemdeki ikincil diğer elemanlar (arakat kirişleri, kolonları, döşeme kirişleri, aşıklar, çatı stabiliteleri) performans değerlendirmesinde gözönüne alınmamıştır. Eğilme elemanlarında Moment-Dönme bağıntıları, eksenel kuvvet elamanlarında Normal Kuvvet-Boy Değişimi bağıntıları belirlenmiştir. Eğilme ve bileşik eğilme etkisindeki elemanların iç kuvvet-şekildeğiştirme bağıntıları ve M-N karşılıklı etki diyagramları belirlenirken sistemde gerekli stabilite önlemlerinin (lokal, eleman ve sistem bazında) alındığı ve elemanların herhangi bir stabilite problemi olmadan plastik taşıma kapasitelerine ulaşabildikleri kabul edilmiştir.

2) Sistemlerin doğrusal olmayan statik analizi ile kapasite eğrisinin elde edilmesi ve plastik şekildeğiştirmelerin (dönme, kısalma, uzama) belirlenmesi ; Kısa ve uzun doğrultudaki taşıyıcı sistemlerde (G+0.3Q) düşey yükleri altında monoton artan yatay yükler için doğrusal olmayan analizleri yapılmıştır. Bu analizlerde SAP2000 Yapısal Analiz Programı 'ndan [28] yararlanılmıştır. Analizde deprem etkilerini temsil eden yatay yük olarak 1. mod şekli ile uyumlu yükler kullanılmıştır. Tepe yerdeğiştirmesi olarak, kısa doğrultuda bir orta aks çerçevesinin tepe noktasının yatay yerdeğiştirmesi (u_{Tx}), uzun doğrultuda ise çerçeve kolonunun üst ucunun yatay yerdeğiştirmesi (u_{Ty}), esas alınmıştır. Sistemlerin doğrusal olmayan analizlerinde;

 Geometri değişimlerinin denge denklemlerine etkilerinin göz önüne alındığı 2. mertebe teorisi esas alınmıştır. Çubukların asal düzlemleri içindeki yerdeğiştirmeleri göz önüne alınmış, burulma yerdeğiştirmelerinden oluşan 2. mertebe etkiler terkedilmiştir.

- Plastik şekildeğiştirmelerin belirli kesitlerde toplandığı bunun dışındaki bölgelerde davranışın elastik olduğu kabulüne dayanan yığılı plastisite yaklaşımı (plastik mafsal veya genel anlamda plastik kesit) esas alınmıştır.
- Elemanların iç kuvvet-şekildeğiştirme bağıntılarının doğru parçaları ile idealleştirilebileceği kabul edilmiştir.
- Elemanlardaki kesme kuvvetlerinin, moment ve normal kuvvet taşıma kapasitelerine etkileri terkedilmiştir.
- Birleşimlerin taşıma kapasitelerinin birleştirilen elemanlardan daha fazla olduğu, bu nedenle plastikleşmelerin eleman uçlarında meydana geldiği ve birleşimlerin elastik davrandığı kabul edilmiştir.

3) Kapasite eğrisinden yararlanarak istenilen deprem seviyesi için sistemin tepe yerdeğiştirmesi talebinin (hedef yerdeğiştirme) belirlenmesi ; Bunun için ASCE 41-13 'de [7] öngörülen ve Bölüm 2 'de ayrıntılı olarak anlatılan prosedür kullanılmıştır. Çalışmada incelenen yapıların kullanım amacı endüstri yapısı olduğu için önem katsayısı I = 1.00 olmaktadır. Bu nedenle bu yapıların performans değerlendirilmesinde Türk Deprem Yönetmeliği 'nde [4] öngörülen tasarım depremi esas alınmıştır. I. derece deprem bölgesi için bu depreme ait elastik ivme spektrumu Şekil 3.29 'da verilmiştir.

Şekil 3.29: Performans değerlendirmelerinde göz önüne alınan ivme spektrumu.

4) Hedef yerdeğiştirmeye ulaşmış yapıdaki şekildeğiştirme talepleri ile performans seviyelerine ait sınır değerlerin karşılaştırılması ve performans seviyesine karar verilmesi ; Bu aşamada, ilk olarak hedef yerdeğiştirmeye kadar itilmiş yapıda, çerçeve kolonları ve kirişleri için plastik dönme değerleri, çaprazlar için plastik uzama veya kısalma değerleri belirlenmiştir. Daha sonra bu değerler ASCE 41-13 'de [7] verilen, performans seviyelerine ait sınır değerler ile karşılaştırılarak yapının performans seviyesine karar verilmiştir (Tablo 2.7 ve 2.8).

3.2.1 Yapı -1 'in Deprem Performasının Belirlenmesi

 İç kuvvet - Şekil değiştirme bağıntılarının ve performans seviyesi kriterlerinin belirlenmesi ; Taşıyıcı sistem elemanlarına ait iç kuvvet- şekildeğiştirme bağıntıları ve performans seviyelerine ait sınır şekildeğiştirme değerleri ASCE/SEI 41-13'den yararlanılarak Bölüm 2'de ayrıntılı olarak anlatıldığı gibi belirlenmiştir.

Çerçeve Kirişi İçin Moment-Dönme Bağıntısı : IPE 450 profilinden teşkil edilen kirişe ait plastikleşme momenti M_p , plastikleşme momentine karşılık gelen dönme θ_{py} sırasıyla 3.15 ve 3.16 bağıntıları ile belirlenmiştir [7]. 3.16 bağıntısında L, eleman boyunu göstermektedir.

$$M_p = W_p \sigma_a = 0.0017 * 235000 = 399.97 \text{kNm}$$
(3.15)

$$\theta_{\rm py=} \frac{Wp\sigma_{\rm a}L}{6E_{\rm s}I_{\rm x}} = \frac{0.0017*235000*12.44}{6*206182000*3.4*10^{-4}} = 0.01173 \text{ rad}$$
(3.16)

Kiriş için Tablo 2.8'de verilen ve aşağıda belirtilen enkesit koşulları (kip-inch biriminde) esas alınarak iç kuvvet-şekildeğiştirme bağıntısını tanımlayan karakteristik değerler (a, b, c) ve performans seviyelerine ait sınır değerler (θ_{HK} , θ_{CG} , θ_{GO}) belirlenmiştir.

$$\frac{b_{f}}{2t_{f}} = 6.507 < \frac{52}{\sqrt{\sigma_{a}}} = 8.908$$
$$\frac{h}{t_{w}} = 47.872 < \frac{418}{\sqrt{\sigma_{a}}} = 71.607$$

Buna göre a = 0.1056 rad , b = 0.1290 rad , c = 0.60 , θ_{HK} = 0.0117 rad, θ_{CG} = 0.1056 rad , θ_{GO} = 0.1290 rad olarak elde edilmiştir. Ayrıca elemanların Moment-Dönme bağıntılarında, elastik bölgedeki eğimin % 3'ü kadar bir eğimde pekleşme etkisi tanımlanmıştır. Buna göre kiriş için elde edilen Moment (M) - Dönme (θ) bağıntısı ve performans seviyelerine ait sınır değerler Şekil 3.30'da gösterilmiştir [7].

Şekil 3.30: Çerçeve Kirişi İçin Moment-Dönme Bağıntısı

Çerçeve Kolonu İçin Moment–Dönme Bağıntısı : ASCE/SEI 41-13 'e göre bir elemanın kolon olarak değerlendirilmesi için $N/N_{CL} \ge 0.10$ şartının sağlanması gerekmektedir. Burada N; elemandaki normal kuvvet, N_{CL} ise elemanın basınç dayanımıdır. Elemandaki normal kuvvet değeri için (G+0.3Q) yüklemesi esas alınmıştır. Buna göre Elemandaki normal kuvvet N = 123.92 kN olarak belirlenmiştir. Alt kat kolonu için yapılan hesaplar örnek olarak gösterilmiştir.

Eleman basınç dayanımı N_{CL} ise 3.17, 3.18, 3.19 ve 3.20 bağıntıları ile belirlenmiştir [7,28,29].

$$F_{e} = \frac{\pi^{2} E_{s}}{\left(\frac{KL}{iy}\right)^{2}} = \frac{3.14^{2} * 206182000}{\left(\frac{1.00*4.00}{0.0431}\right)^{2}} = 236.017 \text{ N/mm}^{2}$$
(3.17)

$$\frac{\text{KL}}{\text{i}_{y}} = \frac{1.00^{*}4.00}{0.0431} = 93 < 4.71 \sqrt{\frac{\text{E}_{s}}{\sigma_{a}}} = 140$$
(3.18)

$$F_{cr} = \left(0.658^{\frac{\sigma_a}{F_c}}\right) * \sigma_a = \left(0.658^{\frac{235000}{236017}}\right) * 235000 = 154.909 \text{ N/mm}^2$$
(3.19)

$$N_{CL} = F_{cr}F = 154.909 * 0.0115 = 1789.20 \text{ kN}$$
(3.20)

Bu bağıntılarda F_e kritik elastik burkulma gerilmesini, F_{cr} eğilme burkulmasına ait gerilmeyi, K eğilme burkulması için burkulma boyu çarpanını göstermektedir.

 $N/N_{CL} = 124.16 / 1789.20 = 0.07 < 0.10$ olduğundan kolon, kiriş eleman gibi gözönüne alınmış ve normal kuvvet etkisi ihmal edilmiştir. Kolon kesitine ait plastikleşme momenti M_p ve buna karşılık gelen dönme θ_{py} 3.15 v e 3.16 bağıntıları ile hesaplamıştır.

$$M_{p} = W_{p}\sigma_{a} = 0.0022*235000 = 515.59 \text{ kNm}$$

$$\theta_{\rm py} = \frac{{\rm Wp}\sigma_{\rm a}L}{6{\rm E_s}\,{\rm I_x}} = \frac{0.0022*235000*4.0}{6*206182000*4.82*10^{-4}} = 0.00346 \text{ rad}$$

Kolon için Tablo 2.8'de verilen ve aşağıda belirtilen enkesit koşulları (kipinch biriminde) esas alınarak iç kuvvet-şekildeğiştirme bağıntısını tanımlayan karakteristik değerler (a, b, c) ve performans seviyelerine ait sınır değerler (θ_{HK} , θ_{CG} , θ_{GO}) belirlenmiştir.

$$\frac{b_{f}}{2t_{f}} = 6.25 < \frac{52}{\sqrt{\sigma_{a}}} = 8.908$$
$$\frac{h}{t_{w}} = 49.02 < \frac{418}{\sqrt{\sigma_{a}}} = 71.607$$

Modelleme parametreleri tablosunda verilen karakteristik değerler a = 0.0311 rad , b = 0.0380 rad , c = 0.60 , θ_{HK} = 0.00346 rad, θ_{CG} = 0.0311 rad , θ_{GO} = 0.0380 rad olarak elde edilmiştir. Ayrıca elemanların Moment-Dönme bağıntılarında, elastik bölgedeki eğimin % 3'ü kadar bir eğimde pekleşme etkisi tanımlanmıştır. Buna göre kolonun Moment-Dönme bağıntısı Şekil 3.31'de gösterilmiştir.

Şekil 3.31 : Çerçeve Alt Kat Kolonu İçin Moment-Dönme Bağıntısı

Çapraz Sistemi Kirişleri İçin Normal Kuvvet (N)-Boy Değişimi (Δ) Bağıntısı: Çapraz sistemi kirişlerinin çekme kuvveti altında şekildeğiştirme kontrollü, basınç kuvveti altında kuvvet kontrollü olarak davrandığı kabul edilmiştir. Buna göre çapraz sistemi kirişleri için basınç kuvveti taşıma kapasitesi ve çekme kuvveti-boy değişimi bağıntısı belirlenmiştir. Profil özellikleri nedeniyle kutu profillerde yanal burulmalı burkulma oluşmamaktadır. Bu nedenle basınç kuvveti altında eğilme burkulması için 3.20 bağıntısı ile N_{CL} hesabı yapılmıştır. Bu yüke karşılık gelen kısalma değeri Δ_c 3.21 bağıntısıyla hesaplanmıştır.

$$F_{e} = \frac{\pi^{2} E_{s}}{\left(\frac{KL}{i_{y}}\right)^{2}} = \frac{3.14^{2} * 206182000}{\left(\frac{1.00 * 6.00}{0.053}\right)^{2}} = 158.620 \text{ N/mm}^{2}$$
$$\frac{KL}{i_{y}} = \frac{1.00 * 6.00}{0.053} = 113 < 4.71 \sqrt{\frac{E_{s}}{\sigma_{a}}} = 140$$
$$F_{cr} = \left(0.658^{\frac{\sigma_{a}}{F_{e}}}\right) * \sigma_{a} = \left(0.658^{\frac{235000}{158620}}\right) * 235000 = 126.405 \text{ N/mm}^{2}$$
$$N_{CL} = F_{cr}F = 126405.28 * 0.0042 = 533.93 \text{ kN}$$
$$\Delta_{c} = \frac{N_{CL}L}{E_{s}F} = \frac{533.93 * 6.00}{206182000 * 4.224 * 10^{-3}} = 0.00367 \text{m}$$
(3.21)

Çekme Kuvveti Altında; Elemanın akma kuvveti N_{ye} ve elastik uzama kapasitesi Δ_t , 3.22 ve 3.23 bağıntıları ile belirlenmiştir.

$$N_{ve} = \sigma_a F = 235000^* 4.224^* 10^{-3} = 992.64 \text{ kN}$$
(3.22)

$$\Delta_{\rm T} = \frac{N_{\rm ye}L}{E_{\rm s}F} = \frac{992.64^{*}6.00}{206182000^{*}4.224^{*}10^{-3}} = 0.00684 \,\,\mathrm{m} \tag{3.23}$$

Modelleme parametreleri tablosunda verilen karakteristik değerler a = 0.0342 m , b = 0.0479 m , c = 1.00 , θ_{HK} = 0.0034 m , θ_{CG} = 0.0410 m , θ_{GO} = 0.048 m olarak elde edilmiştir. Ayrıca elemanların Normal Kuvvet - Boy Değişimi bağıntılarında, elastik bölgedeki eğimin % 3'ü kadar bir eğimde pekleşme etkisi tanımlanmıştır. Buna göre çapraz sistemi kirişi için elde edilen Normal Kuvvet (N) - Boy Değişimi (Δ) bağıntısı ve performans seviyelerine ait sınır değerler Şekil 3.32' te gösterilmiştir.[7]

Şekil 3.32 : Çapraz sistemi kirişi için normal kuvvet - boy değişimi bağıntısı (Yapı-1)

Çapraz Sistemi Kolonu İçin Normal Kuvvet (N)-Boy Değişimi (4) Bağıntısı: Çapraz sistemindeki kolonlar çerçeve düşey yükleri nedeniyle sabit momente ve uzun doğrultudaki deprem etkisinde basınç veya çekme kuvvetine maruz kalmaktadır. Bu nedenle çekme kuvveti taşıma kapasitesinin (N_{max}) M-N etkileşim diyagramından elde edilmesi gerekmektedir. Bunun için 3.24 bağıntısı ile yeter sayıda eksenel kuvvet değeri için hesap yapılarak kolona ait M-N etkileşim diyagramı elde edilmiştir (Şekil 3.33). ($M_{G+0.3Q}$) momenti ve bu değere karşılık gelen normal kuvvet taşıma kapasitesi (N_{max}), kolona ait etkileşim diyagramı üzerine işlenmiştir (Şekil 3.33).

Şekil 3.33: Kolon etkileşim diyagramı.

Çapraz sistemi kolonlarının çekme kuvveti altında şekildeğiştirme kontrollü, basınç kuvveti altında kuvvet kontrollü olarak davrandığı kabul edilmiştir. Buna göre çapraz sistemi kolonları için basınç kuvveti taşıma kapasitesi ve çekme kuvveti-boy değişimi bağıntısı belirlenmiştir. IPE 500 kolonu için $N_{CL} = 1789.20$ kN olarak belirlenmiştir. Çekme kuvveti altında elemanın plastikleşme kuvveti $N_{max} = 2382.50$ kN olarak belirlenmiş ve buna karşılık gelen elastik uzama değeri Δ_T 3.23 ve bağıntısı ile belirlenmiştir.

$$\Delta_{\rm T} = \frac{N_{\rm ye}L}{E_{\rm s}F} = \frac{2382.50^{*}4.00}{206182000^{*}0.0115} = 0.00402 \text{ m}$$

Bu durumda modelleme parametreleri tablosunda verilen karakteristik değerler a = 0.020 m , b = 0.028 m , c = 1.0 m , Δ_{HK} = 0.0020 m , Δ_{CG} = 0.024 m , $\Delta_{G\ddot{O}}$ = 0.028 m olarak elde edilmiştir. Ayrıca elemanların Normal Kuvvet - Boy Değişimi bağıntılarında , elastik bölgedeki eğimin % 3'ü kadar bir eğimde pekleşme etkisi tanımlanmıştır. Buna göre çapraz sistemi kirişi için elde edilen Normal Kuvvet (N) - Boy Değişimi (Δ) bağıntısı ve performans seviyelerine ait sınır değerler Şekil 3.34' te gösterilmiştir [7].

Şekil 3.34 : Çapraz sistemi kolonu için normal kuvvet-boy değişimi bağıntısı(Yapı-1).

Çapraz Elemanları İçin Normal Kuvvet (N)-Boy Değişimi (Δ) Bağıntısı : Çapraz elemanlar uzun doğrultudaki deprem etkisinde çekme ve basınç kuvvetine maruz kalmaktadır. Çaprazların narinlikleri sınırlandırıldığı için basınç yükü altında da şekil değiştirme kontrollü olarak gözönüne alınmıştır. Profil özellikleri nedeniyle boru profillerde yanal burulmalı burkulma oluşmamaktadır. Bu nedenle basınç kuvveti altında eğilme burkulması için 3.20 bağıntısıyla N_{CL} hesabı yapılmıştır. Minimum burkulma yükü N_{CL} ve elastik boy kısalma kapasitesi Δ c 3.21 bağıntısıyla belirlenmiştir.

$$\begin{split} F_{e} &= \frac{\pi^{2} E_{s}}{\left(\frac{KL}{l_{y}}\right)^{2}} = \frac{3.14^{2} \times 206182}{\left(\frac{1.00^{*7.21}}{0.0757}\right)^{2}} = 224.032 \text{ N/mm}^{2} \\ F_{cr} &= \left(0.658^{\frac{\sigma_{a}}{F_{e}}}\right) * \sigma_{a} = \left(0.658^{\frac{235}{224}}\right) * 235000 = 151.493 \text{ N/mm}^{2} \\ N_{CL} &= F_{cr}F = 151.4933 * 0.00336 = 509.47 \text{ kN} \\ \Delta_{c} &= \frac{N_{CL}L}{E_{s}F} = \frac{509.47 * 7.21}{206182000 * 0.00336} = 0.00529 \text{ m} \end{split}$$

Çapraz elemanı modelleme parametreleri için narinlik oranı λ 3.25 bağıntısıyla hesaplanmış, 3.26 ve 3.27'de verilen sınır değerler ile karşılaştırılmıştır. Narinlik oranının ikisi arasında kalması nedeniyle iki koşul için verilen modelleme parametreleri ve hasar sınırları arasında lineer interpolasyon uygulanmıştır [7].

$$\lambda = \frac{\mathrm{KL}}{\mathrm{i}} = \frac{1.00^{*7.21}}{0.0757} = 95 \tag{3.25}$$

$$\lambda = 95 < 4.2 \sqrt{\frac{E_s}{\sigma_a}} = 4.2 * \sqrt{\frac{206182000}{235000}} = 124$$
 (3.26)

$$\lambda = 95 > 2.1 \sqrt{\frac{E_s}{\sigma_a}} = 2.1 * \sqrt{\frac{206182000}{235000}} = 62$$
 (3.27)

Buna göre a = 0.0039 m, b = 0.0427 m, c = 0.393, $\Delta_{HK} = 0.0026 \text{ m}$, $\Delta_{CG} = 0.0346 \text{ m}$, $\Delta_{G\ddot{O}} = 0.043 \text{ m}$ elde edilmiştir. Ayrıca elemanların Normal Kuvvet-Boy Değişimi bağıntılarında, elastik bölgedeki eğimin % 3'ü kadar bir eğimde pekleşme etkisi tanımlanmıştır (Şekil 3.35).

Çekme Kuvveti Altında : Elemanın akma kuvveti N_{ye} 3.28 bağıntısıyla elastik boy uzama kapasitesi Δ_T , 3.23 bağıntısı ile belirlenmiştir.

$$N_{ye} = \sigma_a F = 235000^* 3.36^* 10^{-3} = 790.305 \text{ kN}$$

$$\Delta_T = \frac{N_{ye}L}{E_s F} = \frac{790.305^* 7.21}{206182000^* 0.003363} = 0.00821 \text{ m}$$
(3.28)

Buna göre a = 0.0658 m, b = 0.0740 m, c = 0.6, $\Delta_{HK} = 0.0041 \text{ m}$, $\Delta_{CG} = 0.0575 \text{ m}$, $\Delta_{GO} = 0.074 \text{ m}$ elde edilmiştir. Ayrıca elemanların Normal Kuvvet-Boy Değişimi bağıntılarında, elastik bölgedeki eğimin % 3'ü kadar bir eğimde pekleşme etkisi tanımlanmıştır [7]. Buna göre çapraz elemanı için elde edilen Normal Kuvvet (N) - Boy Değişimi (Δ) bağıntısı ve performans seviyelerine ait sınır değerler Şekil 3.35 'de gösterilmiştir.

Şekil 3.35 : Çapraz elemanı için normal kuvvet - boy değişimi bağıntısı (Yapı-1).

2) *Taşıyıcı sistemlerin kapasite eğrilerinin belirlenmesi*; Doğrusal olmayan analiz sonucunda kısa ve uzun doğrultu için elde edilen tepe yerdeğiştirmesi - taban kesme kuvveti (kapasite eğrisi) grafikleri Şekil 3.36 ve Şekil 3.37 'de gösterilmiştir.

Şekil 3.36 : Yapı -1 kısa doğrultu kapasite eğrisi.

Şekil 3.37 : Yapı -1 uzun doğrultu kapasite eğrisi.

3) Kapasite eğrilerinden faydalanarak taşıyıcı sistemlerin tepe yerdeğiştirmesi talebinin (hedef yerdeğiştirme) belirlenmesi ; Yapıya ait kapasite eğrileri kullanılarak Bölüm-2'deki esaslar çerçevesinde hedef yerdeğiştirmeyi belirlemek için gerekli olan büyüklükler hesaplanmış ve Tablo 3.49 ve 3.50 'de verilmiştir. Bu veriler kullanılarak 2.2 bağıntısı ile kısa ve uzun doğrultuda deprem etkisinde oluşan hedef yerdeğiştirme değerleri elde edilmiş ve kapasite eğrileri üzerinde gösterilmiştir (Şekil 3.38 ve Şekil 3.39).

Başlangıç rijitliği (K _i)	42973 kN/m	Efektif rijitlik (Ke)	42768 kN/m
Başlangıç periyotu (T _i)	0.6398 sn	Efektif periyot (T _e)	0.6413 sn
C ₀ katsayısı (2 katlı yapı)	1.200	C1 katsayısı	1.000
C ₂ katsayısı	1.000	C _m katsayısı	1.000
Spektral ivme (S _a)	0.68g	Spektral ivme $(S_{(T=1)})$	0.480g
u _{strenght} katsayısı	1.000	Yapı ağırlığı (W)	8913 kN
a katsayısı(zemin sınıfına göre)	130		

Tablo 3.49: Kısa doğrultu hedef yerdeğiştirme için gerekli parametreler (Yapı-1).

Tablo 3.50: Uzun doğrultu hedef yerdeğiştirme için gerekli parametreler (Yapı-1).

Akma dayanımı (V _y)	4339 kN	Maksimum Dayanım (V _d)	4404 kN
Akma yerdeğ. (u _y)	0.01133	Maksimum day. gelen yerdeğ.(u _d)	0.0193
Başlangıç rijitliği (K _i)	401495 kN/m	Efektif rijitlik (K _e)	382994 kN/m
Başlangıç periyotu (T _i)	0.2712 sn	Efektif periyot (T _e)	0.2776 sn
C ₀ katsayısı (2 katlı yapı)	1.200	C1 katsayısı	1.1052
C ₂ katsayısı	1.018	C _m katsayısı	1.000
Spektral ivme (S _a)	1.0g	Spek. ivme 1sn periyot için $(S_{(T=1)})$	0.480g
u _{strenght} katsayısı	2.0542	Yapı ağırlığı (W)	8913.750 kN

$$u_{Tx} = C_0 * C_1 * C_2 * S_a * \frac{Te^2}{4\pi^2} * g$$

$$u_{Tx} = 1.2*1.00*1.00*0.68* \frac{0.6413^2}{4\pi^2} *9.81 = 0.0835 \text{ m}$$
$$u_{Ty} = 1.2*1.1052*1.018*1.00* \frac{0.2776^2}{4\pi^2} *9.81 = 0.0259 \text{ m}$$

Şekil 3.38 : Yapı -1 kısa doğrultu hedef yerdeğiştirmesinin kapasite eğrisinde gösterimi.

Şekil 3.39 : Yapı -1 uzun doğrultu hedef yerdeğiştirmesinin kapasite eğrisinde gösterimi.

Uzun doğrultudaki taşıyıcı sistemde hedef yerdeğiştirme değerinin, kapasite eğrisinde dayanım azalmalarının olduğu bölgede olması nedeniyle, statik prosedürlerin hedef yerdeğiştirmeyi belirlemede yeterli olup olmadığı kontrol edilmelidir [7] (Şekil 3.40). Bunun için Bölüm 2.1 de açıklandığı gibi Kapasite eğrisinde etkin negatif rijitlik değeri ve buna bağlı μ_{max} değeri belirlenmiş ve gerekli parametreler ile Tablo 3.51 'de verilmiştir. Uzun doğrultudaki sistemlerde çaprazlı perdeler dolayısıyla II. mertebe etkiler ihmal edilmiş ve bu nedenle $\alpha_{P-\Delta} = 0$ alınmıştır.

Şekil 3.40 : Yapı-1 μ_{max} hesabı için kapasite eğrisinde etkin negatif rijitliğin belirlenmesi.

Tablo 3.51 : Yapı-1 uzun doğrultu μ_{max} hesabında kullanılan parametreler.

α_2	$\alpha_{P-\Delta}$	λ_k	α _e	$\mathbf{h}_{\mathbf{k}}$	$\mu_{ m max}$
0.055	0	0.2	0.0111	0.8078	11.18

Sonuç olarak $\mu_{max} = 11.18 > \mu_{strenght} = 2.05$ olduğundan hedef yerdeğiştirmenin belirlenmesinde statik yöntem kullanılabileceği görülmüştür.

4) Hedef yerdeğiştirmeye ulaşmış yapıdaki şekildeğiştirme talepleri ile performans seviyelerine ait sınır değerlerin karşılaştırılması ve performans seviyesine karar verilmesi ; Kısa ve uzun doğrultuda, hedef yerdeğiştirme değerine kadar itilen yapılarda, elemanlardaki şekil değiştirmeler (dönmeler ve boy değişimi) belirlenmiş ve sınır değerler ile karşılaştırılarak taşıyıcı sistemlerin performans seviyeleri elde edilmiştir. Her bir taşıyıcı sistemde oluşan şekil değiştirmeler örnek olarak bir aks için Tablo 3.52 ve 3.53'de verilmiştir. Sistem ve yükleme simetrik olduğu için kısa ve uzun doğrultudaki akslarda da aynı şekildeğiştirmelerin oluştuğu görülmüştür.

Tablo 3.52 : Yapı -1 kısa doğrultu için elemanların performans seviyeleri/bölgeleri.

Tablo 3.53 : Yapı -1 uzun doğrultu için elemanların performans seviyeleri/bölgeleri.

						$ \Delta_p < \Delta_{HK} $ $ \Delta_{HK} \le \Delta_p < \Delta_{CG} $ $ \Delta_{CG} \le \Delta_p < \Delta_{G\ddot{O}} $ $ \Delta_p \ge \Delta_{G\ddot{O}} $
Eleman Adı	No	Perfori Ait Pla	nans Seviy stik Boy D Sınırları	velerine Değişimi	Plastik Boy Değişimi Δp	Performans Seviyesi/Bölgesi
		$\Delta_{\rm HK}$	Δ_{CG}	$\Delta_{G\ddot{O}}$	(m)	
Kolon (Çekme)	Tümü	0.0023	0.0274	0.032		
Kolon (Basınç)	Tümü	Kuvvet I	Kontrollü 🛛	Davranış		Homon Kul Parf Soy (S 1)
Kiriş (Çekme)	Tümü	0.0034	0.0410	0.048	Elastik	fichich Kul. Fell. Sev. (S-1)
Kiriş (Basınç)	Tümü	Kuvvet I	Kontrollü 🛛	Davranış		
	1(Ç)	0.0041	0.0575	0.074	0.005	Arttırılmış Güvenlik Y.P.B
	2(Ç)	0.0041	0.0575	0.074	0.005	Arttırılmış Güvenlik Y.P.B
	5(Ç)	0.0041	0.0575	0.074	Elastik	Hemen Kul. Perf. Sev. (S-1)
	6(Ç)	0.0041	0.0222	0.032	Elastik	Hemen Kul. Perf. Sev. (S-1)
Merkezi Çapraz	3(B)	0.0026	0.0346	0.043	0.018	Arttırılmış Güvenlik Y.P.B
	4(B)	0.0026	0.0346	0.043	0.018	Arttırılmış Güvenlik Y.P.B
	7(B)	0.0023	0.0316	0.040	Elastik	Hemen Kul. Perf. Sev. (S-1)
	8(B)	0.0023	0.0316	0.040	Elastik	Hemen Kul. Perf. Sev. (S-1)
 (B) Basınç elemanla Sonuçlar bir aks i 	arını (Ç) Çe	kme elemanla	urini ifade etm	ektedir.	r elde edilmis	tir

Sonuçlar bir aks için gösterilmiştir, diğer aksda da aynı sonuçlar

Sonuç olarak, Yapı -1' in kısa doğrultudaki taşıyıcı sisteminin Tasarım Depremi için performansı *Arttırılmış Güvenlik Yapısal Performans Seviyesi* olarak belirlenmiştir. Türk Deprem Yönetmeliği (TDY) 2007' ye göre incelenen Yapının önem katsayısı I = 1.00 olduğundan tasarım depremi için Can Güvenliği Performans seviyesini sağlaması yeterlidir. Buna göre taşıyıcı sistem performansının öngörülen seviyede olduğu görülmüştür. Hedef yerdeğiştirmeye ulaşmış yapıda tüm çerçeve kolonlarının alt uçları plastikleşmiş, diğer kesitler elastik kalımıştır.

Yapı -1' in uzun doğrultudaki taşıyıcı sisteminin performansı Arttırılmış Güvenlik Yapısal Performans Bölgesi olarak belirlenmiştir. Türk Deprem Yönetmeliği (TDY) 2007' ye göre incelenen Yapının önem katsayısı I = 1.00 olduğundan tasarım depremi için Can Güvenliği Performans seviyesini sağlaması yeterlidir. Buna göre taşıyıcı sistem performansının öngörülen seviyede olduğu görülmüştür. Hedef yerdeğiştirmeye ulaşmış yapıda 4 adet çapraz burkularak dayanım azalması meydana getirmiş, 4 adet çapraz çekme etkisi altında plastikleşmiştir.

Taşıyıcı sistem performans seviyelerinin sınır performans seviyelerine göre durumunu değerlendirmak amacıyla her bir performans seviyesine (HK, CG, GÖ) karşılık gelen kapasite eğrisi koordinatları belirlenmiş ve normalleştirilmiş kapasite eğrisi üzerine işaretlenmiştir ve Şekil 3.41 ve Şekil 3.42 'de gösterilmiştir.

Bu aşamada daha ayrıntılı bir değerlendirme yapabilmek amacıyla ASCE 41-13 'e göre ara performans seviyeleri olan Hasar Kontrol performans seviyesi ile Sınırlı Güvenlik perfromans seviyesi de belirlenmiştir. Bu performans seviyelerinin belirlenmesinde en yakın performans seviyelerine ait sınır şekildeğiştirme değerlerinin ortasındaki değerler esas alınmıştır [7].

Şekil 3.41 : Yapı -1 kısa doğrultu performans seviyeleri.

Şekil 3.42 : Yapı -1 uzun doğrultu performans seviyeleri ve yerdeğiştirme talebi.

Ayrıntılı değerlendirme sonucunda;

- Yapı-1 'in kısa doğrultu taşıyıcı sisteminin Hemen Kullanım Yapısal Performans Seviyesi ile Hasar Kontrol Yapısal Performans Seviyesi arasında olduğu görülmüştür.
- Uzun doğrultu taşıyıcı sisteminin **Hemen Kullanım Yapısal Performans Seviyesi** ile **Hasar Kontrol Yapısal Performans Seviyesi** arasında olduğu görülmüştür.

3.2.2 Yapı-2 - Yapı- 9'un Performans Değerlendirmeleri

Bu bölümde süneklik düzeyi ve çapraz tipi bakımından farklılıkları bulunan diğer yapıların (Yapı-2, Yapı-3, Yapı-4, Yapı-5, Yapı-6, Yapı-7, Yapı-8, Yapı-9) performans değerlendirmeleri özet olarak sunulmuştur. Kısa doğrultudaki çerçeve sistemde süneklik düzeyi dışında bir değişiklik bulunmamakta ve süneklik düzeyi değişimi de tasarım sonuçlarını değiştirmemektedir. Yapı sistemlerinde sadece uzun doğrultu taşıyıcı sistemi değişmektedir. Buna bağlı olarak yapıların uzun doğrultu taşıyıcı sistemlerine ait performans değerlendirmeleri sunulmuştur.

Yapı -2 Uzun doğrultu Performans Değerlendirmesi ; Yapı-2'nin uzun doğrultusu süneklik düzeyi normal, **diyagonal tipi** merkezi çaprazlı perde sistemden oluşmaktadır. Doğrusal olmayan analizi sonunda taşıyıcı sisteme ait kapasite eğrisi Şekil 3.43 'de gösterildiği gibi elde edilmiştir. Bu kapasite eğrisinden yararlanılarak hedef yerdeğiştirme be bunun hesabı için gerekli parametreler belirlenmiş ve Tablo 3.54 'de sunulmuştur. ASCE 41-13'ya göre elemanlardaki şekildeğiştirmeler sınır değerler ile karşılaştırılarak performans seviyeleri belirlenmiş ve Tablo 3.55'de sunulmuştur.

Şekil 3.43 : Yapı -2 uzun doğrultu kapasite eğrisi ve hedef yerdeğiştirme.

Akma dayanımı (V _y)	5487.58 kN	Maksimum Dayanım (V _d)	5514.2 kN
Akma yerd. (u _y)	0.01258	Maksimum day. gelen yerd.(u _d)	0.0221
Başlangıç rijitliği (K _i)	455601 kN/m	Efektif rijitlik (K _e)	436214 kN/m
Başlangıç periyotu (T _i)	0.2497 sn	Efektif periyot (T _e)	0.2513 sn
C ₀ katsayısı (2 katlı yapı)	1.20	C1 katsayısı	1.0760
C ₂ katsayısı	1.0077	C _m katsayısı	1.00
Spektral ivme (S _a)	1.0g	Spek. ivme 1sn periyot için $(S_{(T=1)})$	0.480g
µ _{strenght} katsayısı	1.60	Yapı ağırlığı (W)	8913.75 kN
Hedef Yerdeğiştirme (u _{Ty})	0.0204 m	Taban Kesme Kuvveti (V _{Ty})	5695 kN

Tablo 3.54 : Yapı - 2 hedef yerdeğiştirme ve bunun için gerekli parametreler.

 Tablo 3.55 : Yapı -2 uzun doğrultu için elemanların performans seviyeleri/bölgeleri.

						$ \begin{array}{c} \bullet \Delta_p < \Delta_{HK} \\ \bullet \Delta_{HK} \leq \Delta_p < \Delta_{CG} \\ \bullet \Delta_{CG} \leq \Delta_p < \Delta_{G\bar{O}} \\ \bullet \Delta_p \geq \Delta_{G\bar{O}} \\ \end{array} $	
Eleman		Perforn Ait Pla	nans Seviy stik Boy D Sınırları	velerine Değişimi	Plastik Boy Değisimi	Performans	
Adı	No	$\Delta_{ m HK}$	$\Delta_{\rm CG}$	$\Delta_{ m G\ddot{O}}$	Δp (m)	Seviyesi/Bölgesi	
Kolon (Çekme)	Tümü	0.0023	0.0274	0.032			
Kolon (Basınç)	Tümü	Kuvvet I	Kontrollü	Davranış	Floatile	Hemen Kul.Perf.Sev.(S-1)	
Kiriş (Çekme)	Tümü	0.0034	0.0410	0.048	Elastik		
Kiriş (Basınç)	Tümü	Kuvvet I	Kontrollü	Davranış			
	1(Ç)	0.0041	0.0575	0.074	0.005	Arttırılmış Güvenlik Y.P.B	
	2(Ç)	0.0041	0.0575	0.074	0.005	Arttırılmış Güvenlik Y.P.B	
	3(B)	0.0029	0.0368	0.045	0.008	Arttırılmış Güvenlik Y.P.B	
	4(B)	0.0029	0.0368	0.045	0.008	Arttırılmış Güvenlik Y.P.B	
Merkezi Çapraz	5(Ç) 6(Ç)	0.0041	0.0575	0.074	Elastik	Hemen Kul.Perf.Sev.(S-1)	
	7(B) 8(B)	0.0029	0.0368	0.045	Elastik	Hemen Kul.Perf.Sev.(S-1)	
• (B) Basınç Elemanlarır	nı (Ç) Çekn	ne Elemanları	nı ifade etmel	ctedir.		·	

• Sonuçlar bir aks için gösterilmiştir, diğer aksda da aynı sonuçlar elde edilmiştir.

Sonuç olarak, Yapı -2'nin **diyagonal** tip çaprazlı perdelerden oluşan uzun doğrultudaki taşıyıcı sisteminin Tasarım Depremi için performansı **Arttırılmış Güvenlik Yapısal Performans Bölgesi** olarak belirlenmiştir. Türk Deprem Yönetmeliği 2007' ye göre taşıyıcı sistem performansının öngörülen seviyede olduğu görülmüştür. Hedef yerdeğiştirmeye ulaşmış yapıda 4 adet çapraz burkularak rijitlik azalması meydana getirmiş, 4 adet çapraz çekme etkisi altında plastikleşmiştir

Ayrıntılı değerlendirme sonucunda Yapı-2'nin uzun doğrultu taşıyıcı sisteminin Hemen Kullanım Yapısal Performans Seviyesi ile Hasar Kontrol Yapısal Performans Seviyesi arasında olduğu görülmüştür (Şekil 3.44).

Şekil 3.44 : Yapı -2 uzun doğrultu performans seviyeleri.

Aynı çapraz tipi için süneklik düzeyinin normal olması peformans seviyesini değiştirmemiştir.

Yapı -3 Uzun doğrultu Performans Değerlendirmesi ; Yapı-3'ün uzun doğrultusu süneklik düzeyi yüksek, **Ters V tipi** merkezi çaprazlı perde sistemden oluşmaktadır. Yapının doğrusal olmayan analizi sonunda taşıyıcı sisteme ait kapasite eğrisi Şekil 3.45'de gösterildiği gibi elde edilmiştir. Bu kapasite eğrisinden yararlanılarak hedef yerdeğiştirme ve bunun hesabı için gerekli parametreler belirlenmiş ve Tablo 3.56'da sunulmuştur.

Şekil 3.45 : Yapı -3 uzun doğrultu kapasite eğrisi.

Akma dayanımı (V _y)	3240 kN	Maksimum Dayanım (V _d)	3286 kN
Akma yerd. (u _y)	0.0093	Maksimum day. gelen yerd.(u _d)	0.0139
Başlangıç rijitliği (K _i)	352316 kN/m	Efektif rijitlik (Ke)	348387 kN/m
Başlangıç periyotu (T _i)	0.29108 sn	Efektif periyot (T _e)	0.29272 sn
C ₀ katsayısı (2 katlı yapı)	1.200	C ₁ katsayısı	1.1572
C ₂ katsayısı	1.044	C _m katsayısı	1.000
Spektral ivme (S _a)	1.0g	Spek. ivme 1sn periyot için $(S_{(T=1)})$	0.480g
µ _{stenght} katsayısı	2.75	Yapı ağırlığı (W)	8913 kN
Hedef Yerdeğiştirme (u _{Ty})	0.0305 m	Taban Kesme Kuvveti (V _{Ty})	1187 kN

Tablo 3.56 : Hedef yerdeğiştirme ve bunun için gerekli parametreler.

Hedef yerdeğiştirme değerinin, kapasite eğrisinde dayanım azalmalarının olduğu bölgede olması nedeniyle statik prosedürlerin, hedef yerdeğiştirmeyi belirlemede yeterli olup olmadığı kontrol edilmelidir [7]. Bunun için Bölüm 2.1'de açıklandığı gibi Kapasite eğrisinde etkin negatif rijitlik değerinin ve buna bağlı μ_{max} belirlenmelidir. Bunun için gerekli parametreler Tablo 3.57'de verilmiştir.

Şekil 3.46 : μ_{max} hesabı için etkin negatif rijitliğin belirlenmesi (Yapı-3).

α2	$\alpha_{P-\Delta}$	λ_k	α _e	$\mathbf{h}_{\mathbf{k}}$	μ_{max}
6.21	0	0.2	1.24	0.815	1.70

 $\mu_{strenght} = 2.75 > \mu_{max} = 1.70$ olduğundan ASCE 41-13'e göre yerdeğiştirme talebinin belirlenmesinde dinamik analiz prosedürünün kullanılması gerekmektedir. Ancak bu çalışma kapsamında diğer yapılar ile karşılaştırmak üzere statik analiz sonuçları esas alınmıştır.

						$ \begin{array}{c} \bullet & \Delta_p < \Delta_{HK} \\ \bullet & \Delta_{HK} \leq \Delta_p < \Delta_{CG} \\ \bullet & \Delta_{CG} \leq \Delta_p < \Delta_{G\bar{O}} \\ \bullet & \Delta_p \geq \Delta_{G\bar{O}} \end{array} $
Eleman		Perforn Ait Pla	nans Seviy stik Boy D Sınırları	velerine eğişimi	Plastik Boy Değişimi	Performans
Adı	No	$\Delta_{\rm HK}$	Δ_{CG}	$\Delta_{G\ddot{O}}$	Δp (m)	Seviyesi/Bölgesi
Kolon (Çekme)	Tümü	0.0023	0.0274	0.032		
Kolon (Basınç)	Tümü	Kuvvet I	Kontrollü 🛛	Davranış		Hemen Kul Perf Sev (S-1)
Kiriş (Çekme)	Tümü	0.0034	0.0410	0.048	Elastik	
Kiriş (Basınç)	Tümü	Kuvvet I	Kontrollü I	Davranış		
	$ \begin{array}{r} 1(\zeta) \\ 3(\zeta) \\ 5(\zeta) \\ 7(\zeta) \end{array} $	0.0028	0.0399	0.0513	Elastik	Hemen Kul.Perf.Sev.(S-1)
	2(B) 4(B) 6(B) 8(B)	0.0020	0.0254	0.031	0.030	Azaltılmış Güvenlik.Y.P.B
Merkezi Çapraz	9(Ç) 11(Ç) 13(Ç) 15(Ç)	0.0028	0.0399	0.0513	Elastik	Hemen Kul.Perf.Sev.(S-1)
• (B) Basınc Elemanlarır	10(B) 12(B) 14(B) 16(B) u (C) Cekm	0.0017 ne Elemanlari	0.0225 nı ifade etmek	0.028	Elastik	Hemen Kul.Perf.Sev.(S-1)

Tablo 3.58 : Yapı - 3 uzun doğrultu için elemanların performans seviyeleri/bölgeleri.

• Sonuçlar bir aks için gösterilmiştir, diğer aksda da aynı sonuçlar elde edilmiştir.

Sonuç olarak, Yapı -3' ün Ters V tip çaprazlı perdelerden oluşan uzun doğrultudaki taşıyıcı sisteminin Tasarım Depremi için performansı Azaltılmış Güvenlik Performans Bölgesi olarak belirlenmiştir. Türk Deprem Yönetmeliği 2007' ye göre taşıyıcı sistem performansının öngörülen seviyeninin altında olduğu görülmüştür. Hedef yerdeğiştirmeye ulaşmış yapıda 8 adet çapraz burkularak dayanım azalması meydana getirmiş, düğüm noktası dengesinden dolayı basınç elemanları burkulduktan çekme elemanları düşük yüklerde kalarak plastikleşememiştir. Bu nedenle sistemde önemli ölçüde dayanım azalması meydana gelmiştir.

Ayrıntılı değerlendirme sonucunda Yapı-3'ün uzun doğrultu taşıyıcı sisteminin Sınırlı Güvenlik Yapısal Performans Seviyesi ile Göçme Önleme Performans Seviyesi arasında olduğu görülmüştür.

Şekil 3.47 : Yapı -3 uzun doğrultu performans seviyeleri.

Yapı -4 Uzun doğrultu Performans Değerlendirmesi ; Yapı-4'ü uzun doğrultusu süneklik düzeyi normal, **Ters V tipi** merkezi çaprazlı perde sistemden oluşmaktadır. Yapının doğrusal olmayan analizi sonunda taşıyıcı sisteme ait kapasite eğrisi Şekil 3.48'de gösterildiği gibi elde edilmiştir. Bu kapasite eğrisinden yararlanılarak hedef yerdeğiştirme ve bunun hesabı için gerekli parametreler belirlenmiş ve Tablo 3.59 'da sunulmuştur.

Şekil 3.48 : Yapı -4 uzun doğrultu kapasite eğrisi.

Akma dayanımı (V _y)	4617 kN	Maksimum Dayanım (V _d)	4632 kN
Akma yerd. (u _y)	0.0112 m	Maksimum day. gelen yerd.(u _d)	0.0166
Başlangıç rijitliği (K _i)	416230 kN/m	Efektif rijitlik (K _e)	412232 kN/m
Başlangıç periyotu (T _i)	0.2615 sn	Efektif periyot (T _e)	0.2627 sn
C ₀ katsayısı (2 katlı yapı)	1.200	C1 katsayısı	1.1037
C ₂ katsayısı	1.015	C _m katsayısı	1.000
Spektral ivme (S _a)	1.0g	Spek. ivme 1sn periyot için $(S_{(T=1)})$	0.480g
µ _{strenght} katsayısı	1.890	Yapı ağırlığı (W)	8913 kN
Hedef Yerdeğiştirme (u _{Ty})	0.0231 m	Taban Kesme Kuvveti (V _{Ty})	1627 kN

 Tablo 3.59 : Hedef yerdeğiştirme ve bunun için gerekli parametreler.

Hedef yerdeğiştirme değerinin, kapasite eğrisinde dayanım azalmalarının olduğu bölgede olması nedeniyle statik prosedürlerin hedef yerdeğiştirmeyi belirlemede yeterli olup olmadığı kontrol edilmelidir [7]. Bunun için Bölüm 2.1'de açıklandığı gibi Kapasite eğrisinde etkin negatif rijitlik değerinin ve buna bağlı μ_{max} belirlenmelidir. Bunun için gerekli parametreler Tablo 3.60 'da verilmiştir.

Şekil 3.49 : μ_{max} Hesabı İçin Kapasite Eğrisinde Etkin Negatif Rijitliğin Belirlenmesi

Tablo 3.60 : Yapı-4 Uzun Doğrultu µmax Hesabında Kullanılan Parametreler

α2	$\alpha_{P-\Delta}$	λ_k	α _e	h _k	μ_{max}
6.74	0	0.2	1.34	0.799	1.67

 $\mu_{strenght} = 1.93 > \mu_{max} = 1.67$ olduğundan ASCE 41-13'e göre yerdeğiştirme talebinin belirlenmesinde dinamik analiz prosedürünün kullanılması gerekmektedir. Ancak bu çalışma kapsamında diğer yapılar ile karşılaştırmak üzere statik analiz sonuçları esas alınmıştır.

						$ \begin{array}{c} & \Delta_p < \Delta_{HK} \\ \hline & \Delta_{HK} \leq \Delta_p < \Delta_{CG} \\ \hline & & \Delta_{CG} \leq \Delta_p < \Delta_{G\bar{O}} \\ \hline & & & \Delta_p \geq \Delta_{G\bar{O}} \end{array} $
Eleman		Perforn Ait Pla	nans Seviy stik Boy D Sınırları	velerine eğişimi	Plastik Boy Değişimi	Performans
Adı	No	$\Delta_{\rm HK}$	Δ_{CG}	$\Delta_{ m G\ddot{O}}$	Δp (m)	Seviyesi/Bölgesi
Kolon (Çekme)	Tümü	0.0023	0.0274	0.032		
Kolon (Basınç)	Tümü	Kuvvet I	Kontrollü 🛛	Davranış		Hemen Kul Perf Sey (S-1)
Kiriş (Çekme)	Tümü	0.0034	0.0410	0.048	Elastik	
Kiriş (Basınç)	Tümü	Kuvvet I	Kontrollü	Davranış		
	1(Ç) 3(Ç) 5(Ç) 7(Ç)	0.0028	0.0399	0.0513	Elastik	Hemen Kul.Perf.Sev.(S-1)
	2(B) 4(B) 6(B) 8(B)	0.0022	0.0277	0.034	0.0228	Arttırıltılmış Güv. Y.P.B.
Merkezi Çapraz	9(Ç) 11(Ç) 13(Ç) 15(Ç)	0.0028	0.0399	0.0513	Elastik	Hemen Kul.Perf.Sev.(S-1)
• (B) Basınc Elemanları	10(B) 12(B) 14(B) 16(B) u (C) Cekn	0.0017	0.0225	0.028	Elastik	Hemen Kul.Perf.Sev.(S-1)

Tablo 3.61: Yapı -4 uzun doğrultu için elemanların performans seviyeleri/bölgeleri.

• Sonuçlar bir aks için gösterilmiştir, diğer aksda da aynı sonuçlar elde edilmiştir.

Sonuç olarak, Yapı -4' ün Ters V tip çaprazlı perdelerden oluşan uzun doğrultudaki taşıyıcı sisteminin Tasarım Depremi için performansı Arttırılmış Güvenlik Yapısal Performans Bölgesi olarak belirlenmiştir. Türk Deprem Yönetmeliği 2007' ye göre taşıyıcı sistem performansının öngörülen seviyede olduğu görülmüştür. Hedef yerdeğiştirmeye ulaşmış yapıda 8 adet çapraz burkularak dayanım azalması meydana getirmiş, düğüm noktası dengesinden dolayı basınç elemanları burkulduktan çekme elemanları yük almamış ve elastik kalmıştır.

Ayrıntılı değerlendirme sonucunda Yapı-4 'ün uzun doğrultu taşıyıcı sisteminin Hasar Kontrol Yapısal Performans Seviyesi ile Can Güvenliği Yapısal Performans Seviyesi arasında olduğu görülmüştür.

Şekil 3.50: Yapı -4 uzun doğrultu performans seviyeleri.

Aynı çapraz tipi için süneklik düzeyinin normal olması performans seviyesini değiştirmiş ancak hasarlı eleman sayısı azalmamıştır.

Yapı -5 Uzun Doğrultu Performans Değerlendirmesi ; Yapı-5 'in uzun doğrultusu süneklik düzeyi yüksek, **2 Katta X** tipi merkezi çaprazlı perde sistemden oluşmaktadır. Yapının doğrusal olmayan analizi sonunda taşıyıcı sisteme ait kapasite eğrisi Şekil 3.51'de gösterildiği gibi elde edilmiştir. Bu kapasite eğrisinden yararlanılarak hedef yerdeğiştirme ve bunun hesabı için gerekli parametreler belirlenmiş ve Tablo 3.62 'de sunulmuştur.

Şekil 3.51 : Yapı -5 uzun doğrultu kapasite eğrisi ve hedef yerdeğiştirme.

Akma dayanımı (V _y)	3937 kN	Maksimum Dayanım (V _d)	4059 kN
Akma yerd. (u _y)	0.0108	Maksimum day. gelen yerd.(u _d)	0.0159
Başlangıç rijitliği (K _i)	389264 kN/m	Efektif rijitlik (K _e)	362189 kN/m
Başlangıç periyotu (T _i)	0.2858 sn	Efektif periyot (T _e)	0.2962 sn
C ₀ katsayısı (2 katlı yapı)	1.200	C1 katsayısı	1.105
C ₂ katsayısı	1.020	C _m katsayısı	1.000
Spektral ivme (S _a)	1.0g	Spek. ivme 1sn periyot için $(S_{(T=1)})$	0.480g
µ _{strenght} katsayısı	2.26	Yapı ağırlığı (W)	8913 kN
Hedef Yerdeğiştirme (u _{Ty})	0.0298 m	Taban Kesme Kuvveti (V _{Ty})	3035 kN

 Tablo 3.62 : Yapı - 5 hedef yerdeğiştirme ve bunun için gerekli parametreler.

Hedef yerdeğiştirme değerinin, kapasite eğrisinde dayanım azalmalarının olduğu bölgede olması nedeniyle μ_{max} kontrol edilmiş ve $\mu_{max} = 16.80 > \mu_{strenght} = 2.26$ olduğundan statik yöntemin kullanılabileceği görülmüştür. ASCE 41-13'e göre elemanlardaki şekildeğiştirmeler sınır değerler ile karşılaştırılarak performans seviyeleri belirlenmiş ve Tablo 3.63'de sunulmuştur.

Şekil 3.52 : Yapı -5 μ_{max} hesabı için kapasite eğrisinde etkin negatif rijitliğin belirlenmesi.

Tablo 3.63 :	Yapı- 5 uz	un doğrultu μ _n	hesabinda	kullanılan	parametrelei
---------------------	------------	----------------------------	-----------	------------	--------------

α_2	$\alpha_{P-\Delta}$	λ_k	$\alpha_{\rm e}$	$\mathbf{h}_{\mathbf{k}}$	$\mu_{ m max}$
0.032	0	0.2	0.0065	0.817	16.80

$ \begin{array}{c} \bullet & 10 \\ \bullet & 10 \\ \bullet & 2 \\ \bullet & $						
Eleman		Performans Seviyelerine Ait Plastik Boy Değişimi Sınırları			Plastik Boy Değişimi	Performans
Adı	No	$\Delta_{\rm HK}$	$\Delta_{ m CG}$	$\Delta_{ m G\ddot{O}}$	Δp (m)	Seviyesi/Bölgesi
Kolon (Çekme)	Tümü	0.0023	0.0274	0.032		
Kolon (Basınç)	Tümü	Kuvvet l	Kontrollü	Davranış	Hemen Kul Perf Sev (S-1)	
Kiriş (Çekme)	Tümü	0.0034	0.0410	0.048	Elastik	
Kiriş (Basınç)	Tümü	Kuvvet Kontrollü Davranış				
	1(Ç)	0.0028	0.0399	0.0513	0.007	Arttırılmış Güvenlik Y.P.B
	3(Ç)	0.0028	0.0399	0.0513	0.007	Arttırılmış Güvenlik Y.P.B
	5(Ç)	0.0028	0.0399	0.0513	0.007	Arttırılmış Güvenlik Y.P.B
	7(Ç)	0.0028	0.0399	0.0513	0.007	Arttırılmış Güvenlik Y.P.B
Merkezi Çapraz	2(B)	0.0020	0.0254	0.031	0.019	Arttırılmış Güvenlik Y.P.B
	4(B)	0.0020	0.0254	0.031	0.019	Arttırılmış Güvenlik Y.P.B
	6(B)	0.0020	0.0254	0.031	0.019	Arttırılmış Güvenlik Y.P.B
	8(B)	0.0020	0.0254	0.031	0.019	Arttırılmış Güvenlik Y.P.B
	10(Ç)	0.0028	0.0399	0.0513	Elastik	Hemen Kul.Perf.Sev.(S-1)
	12(Ç)	0.0028	0.0399	0.0513		
	14(Ç)	0.0028	0.0399	0.0513		
	16(Ç)	0.0028	0.0399	0.0513		
	9(B)	0.0017	0.0225	0.028	Elastik	Hemen Kul.Perf.Sev.(S-1)
	11(B)	0.0017	0.0225	0.028		
	13(B)	0.0017	0.0225	0.028		
	15(B)	0.0017	0.0225	0.028		
• (B) Basınç Elemanlarını (Ç) Çekme Elemanlarını ifade etmektedir.						

Tablo 3.64 : Yapı - 5 uzun doğrultu için elemanların performans sev./bölgeleri.

• Sonuçlar bir aks için gösterilmiştir, diğer aksda da aynı sonuçlar elde edilmiştir.

Sonuç olarak, Yapı -5'in **2 Katta X** tip çaprazlı perdelerden oluşan uzun doğrultudaki taşıyıcı sisteminin Tasarım Depremi için performansı **Arttırılmış Güvenlik Yapısal Performans Bölgesi** olarak belirlenmiştir. Türk Deprem Yönetmeliği 2007' ye göre taşıyıcı sistem performansının öngörülen seviyede olduğu görülmüştür. Hedef yerdeğiştirmeye ulaşmış yapıda 8 adet çapraz burkularak dayanım azalması meydana getirmiş, 8 adet çapraz çekme etkisi altında plastikleşmiştir.

Ayrıntılı değerlendirme sonucunda Yapı-5'in uzun doğrultu taşıyıcı sisteminin Hasar Kontrol Yapısal Performans Seviyesi ile Can Güvenliği Yapısal Performans Seviyesi arasında olduğu görülmüştür.

Şekil 3.53 : Yapı -5 uzun doğrultu performans seviyeleri.

Yapı -6 Uzun Doğrultu Performans Değerlendirmesi ; Yapı-6'nın uzun doğrultusu süneklik düzeyi yüksek, 2 Katta X tipi merkezi çaprazlı perde sistemden oluşmaktadır. Yapının doğrusal olmayan analizi sonunda taşıyıcı sisteme ait kapasite eğrisi Şekil 3.54'de gösterildiği gibi elde edilmiştir. Bu kapasite eğrisinden yararlanılarak hedef yerdeğiştirme ve bunun hesabı için gerekli parametreler belirlenmiş ve Tablo 3.65'de sunulmuştur.

Şekil 3.54 : Yapı - 6 uzun doğrultu kapasite eğrisi ve hedef yerdeğiştirme.

Akma dayanımı (V _y)	5343 kN	Maksimum Dayanım (V _d)	5400 kN
Akma yerd. (u _y)	0.012	Maksimum day. gelen yerd.(u _d)	0.0209
Başlangıç rijitliği (K _i)	470878 kN/m	Efektif rijitlik (K _e)	449751 kN/m
Başlangıç periyotu (T _i)	0.2555 sn	Efektif periyot (T _e)	0.2633 sn
C ₀ katsayısı (2 katlı yapı)	1.200	C1 katsayısı	1.074
C ₂ katsayısı	1.008	C _m katsayısı	1.000
Spektral ivme (S _a)	1.0g	Spek. ivme 1sn periyot için $(S_{(T=1)})$	0.480g
µ _{strenght} katsayısı	1.66	Yapı ağırlığı (W)	8913 kN
Hedef Yerdeğiştirme (u _{Ty})	0.0224 m	Taban Kesme Kuvveti (V _{Ty})	3810 kN

Tablo 3.65 : Yapı - 6 hedef yerdeğiştirme ve bunun için gerekli parametreler.

Hedef yerdeğiştirme değerinin, kapasite eğrisinde dayanım azalmalarının olduğu bölgede olması nedeniyle μ_{max} kontrol edilmiş ve μ_{max} =6.93 > $\mu_{strenght}$ =1.66 olduğundan statik yöntemin kullanılabileceği görülmüştür. ASCE 41-13'e göre elemanlardaki şekildeğiştirmeler sınır değerler ile karşılaştırılarak performans seviyeleri belirlenmiş ve Tablo 3.66'da sunulmuştur.

Şekil 3.55 : Yapı -6 μ_{max} hesabı için kapasite eğrisinde etkin negatif rijitliğin belirlenmesi.

α2	$\alpha_{P-\Delta}$	λ_{k}	α _e	$\mathbf{h}_{\mathbf{k}}$	μ_{max}
0.11	0	0.2	0.023	0.799	6.93

						$ \begin{array}{c} & \Delta_p < \Delta_{HK} \\ \bullet & \Delta_{HK} \leq \Delta_p < \Delta_{CG} \\ \bullet & \Delta_{CG} \leq \Delta_p < \Delta_{G\bar{O}} \\ \bullet & \Delta_p \geq \Delta_{G\bar{O}} \end{array} $	
Eleman		Perfori Ait Pla	nans Seviy stik Boy D Sınırları	velerine Jeğişimi	Plastik Boy Değişimi	Performans	
Adı	No	$\Delta_{ m HK}$	$\Delta_{ m CG}$	$\Delta_{ m G\ddot{O}}$	Δp (m)	Seviyesi/Bölgesi	
Kolon (Çekme)	Tümü	0.0023	0.0274	0.032			
Kolon (Basınç)	Tümü	Kuvvet l	Kontrollü 🛛	Davranış		Homon Kul Porf Soy (S. 1)	
Kiriş (Çekme)	Tümü	0.0034	0.0410	0.048	Elastik	riemen Kull en Sev.(S-1)	
Kiriş (Basınç)	Tümü	Kuvvet l	Kontrollü 🛛	Davranış			
	1(Ç)	0.004	0.0575	0.0740	0.003	Hemen Kul.Perf.Sev.(S-1)	
	3(Ç)	0.004	0.0575	0.0740	0.003	Hemen Kul.Perf.Sev.(S-1)	
	5(Ç)	0.004	0.0575	0.0740	0.003	Hemen Kul.Perf.Sev.(S-1)	
	7(Ç)	0.004	0.0575	0.0740	0.003	Hemen Kul.Perf.Sev.(S-1)	
	2(B)	0.0023	0.0316	0.040	0.013	Arttırılmış Güvenlik Y.P.B	
	4(B)	0.0023	0.0316	0.040	0.013	Arttırılmış Güvenlik Y.P.B	
	6(B)	0.0023	0.0316	0.040	0.013	Arttırılmış Güvenlik Y.P.B	
	8(B)	0.0023	0.0316	0.040	0.013	Arttırılmış Güvenlik Y.P.B	
Merkezi Çapraz	10(Ç)	0.0028	0.0399	0.0513			
	12(Ç)	0.0028	0.0399	0.0513	Elastik	Hemen Kul Perf Sev (S-1)	
	14(Ç)	0.0028	0.0399	0.0513	Liubuk		
	16(Ç)	0.0028	0.0399	0.0513			
	9(B)	0.0017	0.0225	0.028			
	11(B)	0.0017	0.0225	0.028	Elastik	Hemen Kul.Perf.Sev.(S-1)	
	13(B)	0.0017	0.0225	0.028	Liuburk		
	15(B)	0.0017	0.0225	0.028			
(B) Basınç Elemanlarını (C) Çekme Elemanlarını ifade etmektedir. Sonuclar bir aks için gösterilmiştir, diğer akşda da avnı sonuclar elde edilmiştir.							

Tablo 3.67 : Yapı - 6 uzun doğrultu için elemanların performans sev./bölgeleri.

Sonuç olarak, Yapı -6'nın **2 Kat X** tip çaprazlı perdelerden oluşan uzun doğrultudaki taşıyıcı sisteminin Tasarım Depremi için performansı **Arttırılmış Güvenlik Yapısal Performans Bölgesi** olarak belirlenmiştir. Türk Deprem Yönetmeliği 2007' ye göre taşıyıcı sistem performansının öngörülen seviyede olduğu görülmüştür. Hedef yerdeğiştirmeye ulaşmış yapıda 8 adet çapraz burkularak dayanım azalması meydana getirmiş, 8 adet çapraz çekme etkisi altında plastikleşmiştir.

Ayrıntılı değerlendirme sonucunda Yapı-6'nın uzun doğrultu taşıyıcı sisteminin Hemen Kullanım Yapısal Performans Seviyesi ile Hasar Kontrol Yapısal Performans Seviyesi arasında olduğu görülmüştür.

Şekil 3.56 : Yapı -6 uzun doğrultu performans seviyeleri.

Aynı çapraz tipi için süneklik düzeyinin normal olması performans seviyesini değiştirmemiş ve hasarlı eleman sayısı azalmamıştır.

Yapı -7 Uzun Doğrultu Performans Değerlendirmesi ; Yapı-7' nin uzun doğrultusu süneklik düzeyi yüksek, X tipi merkezi çaprazlı perde sistemden oluşmaktadır. Yapının doğrusal olmayan analizi sonunda taşıyıcı sisteme ait kapasite eğrisi Şekil 3.57 'de gösterildiği gibi elde edilmiştir. Bu kapasite eğrisinden yararlanılarak hedef yerdeğiştirme ve bunun hesabı için gerekli parametreler belirlenmiş ve Tablo 3.68'de sunulmuştur.

Şekil 3.57 : Yapı -7 uzun doğrultu kapasite eğrisi ve hedef yerdeğiştirme.

Akma dayanımı (V _y)	4154 kN	Maksimum Dayanım (V _d)	4229 kN
Akma yerd. (u _y)	0.0112	Maksimum day. gelen yerd.(u _d)	0.022
Başlangıç rijitliği (K _i)	355334 kN/m	Efektif rijitlik (K _e)	346166 kN/m
Başlangıç periyotu (T _i)	0.2826 sn	Efektif periyot (T _e)	0.2863 sn
C ₀ katsayısı (2 katlı yapı)	1.200	C1 katsayısı	1.1075
C ₂ katsayısı	1.020	C _m katsayısı	1.00
Spektral ivme (S _a)	1.0g	Spek. ivme 1sn periyot için $(S_{(T=1)})$	0.480g
µ _{strenght} katsayısı	2.14	Yapı ağırlığı (W)	8913 kN
Hedef Yerdeğiştirme (u _{Ty})	0.0276 m	Taban Kesme Kuvveti (V _{Ty})	3124 kN

 Tablo 3.68: Yapı -7 hedef yerdeğiştirme ve bunun için gerekli parametreler.

Hedef yerdeğiştirme değerinin, kapasite eğrisinde dayanım azalmalarının olduğu bölgede olması nedeniyle μ_{max} kontrol edilmiş ve μ_{max} = 12.36 > $\mu_{strenght}$ = 2.14 olduğundan statik yöntemin kullanılabileceği görülmüştür. ASCE 41-13 'ya göre elemanlardaki şekildeğiştirmeler sınır değerler ile karşılaştırılarak performans seviyeleri belirlenmiş ve Tablo 3.69 'da sunulmuştur.

Şekil 3.58 : Yapı -7 μ_{max} hesabı için kapasite eğrisinde etkin negatif rijitliğin
belirlenmesi.

Tablo 3.69 :	Yapı-7	uzun doğrultu	μ_{max} hesabında	kullanılan	parametreler
---------------------	--------	---------------	-----------------------	------------	--------------

α_2	$\alpha_{P-\Delta}$	λ_k	α _e	$\mathbf{h}_{\mathbf{k}}$	μ_{max}
0.050	0	0.2	0.010	0.81	12.36

						$\Delta_{p} < \Delta_{HK}$ $\Delta_{HK} \le \Delta_{p} < \Delta_{CG}$ $\Delta_{CG} \le \Delta_{p} < \Delta_{G\bar{O}}$ $\Delta_{p} \ge \Delta_{G\bar{O}}$	
		Perfor	mans Seviy stik Bov D	yelerine Jeğisimi	Plastik Bov		
Eleman			Sinirları	G işinin	Değisimi	Performans	
Adı	No	$\Delta_{\rm HK}$	$\Delta_{\rm CG}$	$\Delta_{ m G\ddot{O}}$	Δp (m)	Seviyesi/Bölgesi	
Kolon (Çekme)	Tümü	0.0023	0.0274	0.032			
Kolon (Basınç)	Tümü	Kuvvet	Kontrollü	Davranış		Hemen Kul Perf Sev (S-1)	
Kiriş (Çekme)	Tümü	0.0034	0.0410	0.048	Elastik	riemen Kull en Sev.(S-1)	
Kiriş (Basınç)	Tümü	Kuvvet	Kuvvet Kontrollü Davranış				
	1(Ç)	0.0021	0.0288	0.0370	0.006	Arttırılmış Güvenlik Y.P.B	
	3(Ç)	0.0021	0.0288	0.0370	0.006	Arttırılmış Güvenlik Y.P.B	
	5(Ç)	0.0021	0.0288	0.0370	0.006	Arttırılmış Güvenlik Y.P.B	
	7(Ç)	0.0021	0.0288	0.0370	0.006	Arttırılmış Güvenlik Y.P.B	
	2(B)	0.0015	0.0157	0.025	0.009	Arttırılmış Güvenlik Y.P.B	
	4(B)	0.0015	0.0157	0.025	0.014	Arttırılmış Güvenlik Y.P.B	
	6(B)	0.0015	0.0157	0.025	0.009	Arttırılmış Güvenlik Y.P.B	
	8(B)	0.0015	0.0157	0.025	0.014	Arttırılmış Güvenlik Y.P.B	
Merkezi Çapraz	10(B)	0.0012	0.0154	0.019			
	12(B)	0.0012	0.0154	0.019	Floctik	Homon Kul Porf Soy (S. 1)	
	14(B)	0.0012	0.0154	0.019	Liasuk	fiemen Kullfell.Sev.(S-1)	
	16(B)	0.0012	0.0154	0.019			
	9(Ç)	0.0021	0.0225	0.028			
	11(Ç)	0.0017	0.0288	0.0370	Flactik	Hemen Kul Perf Sey (S. 1)	
	13(Ç)	0.0017	0.0288	0.0370	LIASUK	(S-1)	
	15(Ç)	0.0017	0.0288	0.0370			
 (B) Basınç Elemanlarıı Sonuclar bir akş için 	nı (Ç) Çekn gösterilm	ne Elemanları viştir diğer e	nı ifade etmel aksda da avn	ktedir. 11 sonuclar e	lde edilmistir		

Tablo 3.70 : Yapı - 7 uzun doğrultu için elemanların performans sev./bölgeleri.

Sonuç olarak, Yapı -7'nin **X Tipi** çaprazlı perdelerden oluşan uzun doğrultudaki taşıyıcı sisteminin Tasarım Depremi için performansı **Arttırılmış Güvenlik Performans Bölgesi** olarak belirlenmiştir. Türk Deprem Yönetmeliği 2007' ye göre taşıyıcı sistem performansının öngörülen seviyede olduğu görülmüştür. Hedef yerdeğiştirmeye ulaşmış yapıda 8 adet çapraz burkularak dayanım azalması meydana getirmiş, 8 adet çapraz çekme etkisi altında plastikleşmiştir.

Ayrıntılı değerlendirme sonucunda Yapı-7 'nin uzun doğrultu taşıyıcı sisteminin Hasar Kontrol Yapısal Performans Seviyesi ile Can Güvenliği Yapısal Performans Seviyesi arasında olduğu görülmüştür.

Şekil 3.59: Yapı -7 uzun doğrultu performans seviyeleri.

Yapı -8 Uzun Doğrultu Performans Değerlendirmesi ; Yapı-8'in uzun doğrultusu süneklik düzeyi normal, X tipi merkezi çaprazlı perde sistemden oluşmaktadır. Yapının doğrusal olmayan analizi sonunda taşıyıcı sisteme ait kapasite eğrisi Şekil 3.60'da gösterildiği gibi elde edilmiştir. Bu kapasite eğrisinden yararlanılarak hedef yerdeğiştirme ve bunun hesabı için gerekli parametreler belirlenmiş ve Tablo 3.71 'de sunulmuştur.

Şekil 3.60 : Yapı -8 uzun doğrultu kapasite eğrisi ve hedef yerdeğiştirme.

Akma dayanımı (V _y)	4399 kN	Maksimum Dayanım (V _d)	4469 kN
Akma yerd. (u _y)	0.0123	Maksimum day. gelen yerd.(u _d)	0.022
Başlangıç rijitliği (K _i)	366697 kN/m	Efektif rijitlik (K _e)	357642 kN/m
Başlangıç periyotu (T _i)	0.2767 sn	Efektif periyot (T _e)	0.2802 sn
C ₀ katsayısı (2 katlı yapı)	1.200	C1 katsayısı	1.1001
C ₂ katsayısı	1.0168	C _m katsayısı	1.00
Spektral ivme (S _a)	1.0g	Spek. ivme 1sn periyot için $(S_{(T=1)})$	0.480g
µ _{strenght} katsayısı	2.02	Yapı ağırlığı (W)	8913 kN
Hedef Yerdeğiştirme (u _{Ty})	0.0262 m	Taban Kesme Kuvveti (V _{Ty})	3261 kN

 Tablo 3.71: Yapı - 8 hedef yerdeğiştirme ve bunun için gerekli parametreler.

Hedef yerdeğiştirme değerinin, kapasite eğrisinde dayanım azalmalarının olduğu bölgede olması nedeniyle μ_{max} kontrol edilmiş ve μ_{max} = 10.12 > $\mu_{strenght}$ = 2.02 olduğundan statik yöntemin kullanılabileceği görülmüştür. ASCE 41-13 'ya göre elemanlardaki şekildeğiştirmeler sınır değerler ile karşılaştırılarak performans seviyeleri belirlenmiş ve Tablo 3.72 'de sunulmuştur.

Şekil 3.61 : Yapı -8 μ_{max} hesabı için kapasite eğrisinde etkin negatif rijitliğin belirlenmesi.

Tablo 3.72 :	Yapı- 8	uzun doğrultu	μ_{max} hesabında	kullanılan	parametreler
---------------------	---------	---------------	-----------------------	------------	--------------

α2	$\alpha_{P-\Delta}$	λ_k	α _e	$\mathbf{h}_{\mathbf{k}}$	μ_{max}
0.050	0	0.2	0.010	0.81	12.36

				°œ ○œ ≧ ₫		$ \Delta_{p} \leq \Delta_{HK} $ $ \Delta_{HK} \leq \Delta_{p} < \Delta_{CG} $ $ \Delta_{CG} \leq \Delta_{p} < \Delta_{G\tilde{O}} $ $ \Delta_{p} \geq \Delta_{G\tilde{O}} $
		Perfori Ait Pla	nans Seviy stik Boy D	velerine eğişimi	Plastik Boy	
Eleman			Sınırları		Değişimi	Performans
Adı	No	$\Delta_{\rm HK}$	$\Delta_{\rm CG}$	$\Delta_{G\ddot{O}}$	Δр (m)	Seviyesi/Bölgesi
Kolon (Çekme)	Tümü	0.0023	0.0274	0.032		
Kolon (Basınç)	Tümü	Kuvvet l	Kontrollü 🛛	Davranış		Hemen Kul Perf Sey (S-1)
Kiriş (Çekme)	Tümü	0.0034	0.0410	0.048	Elastik	riemen Rui.i eii.sev.(s-i)
Kiriş (Basınç)	Tümü	Kuvvet l	Kontrollü 🛛	Davranış		
	1(Ç)	0.0021	0.0411	0.0534	0.006	Arttırılmış Güvenlik Y.P.B
	3(Ç)	0.0021	0.0411	0.0534	0.006	Arttırılmış Güvenlik Y.P.B
	5(Ç)	0.0021	0.0411	0.0534	0.006	Arttırılmış Güvenlik Y.P.B
	7(Ç)	0.0021	0.0411	0.0534	0.006	Arttırılmış Güvenlik Y.P.B
	2(B)	0.0015	0.0248	0.032	0.008	Arttırılmış Güvenlik Y.P.B
	4(B)	0.0015	0.0248	0.032	0.013	Arttırılmış Güvenlik Y.P.B
	6(B)	0.0015	0.0248	0.032	0.008	Arttırılmış Güvenlik Y.P.B
	8(B)	0.0015	0.0248	0.032	0.013	Arttırılmış Güvenlik Y.P.B
Merkezi Çapraz	10(B)	0.0012	0.0154	0.019		
	12(B)	0.0012	0.0154	0.019	Flactik	Hemen Kul Perf Sey (S. 1)
	14(B)	0.0012	0.0154	0.019	Liasuk	riemen Kull en.sev.(s-1)
	16(B)	0.0012	0.0154	0.019		
	9(Ç)	0.0021	0.0225	0.028		
	11(Ç)	0.0017	0.0288	0.0370	Flastik	Hemen Kul Perf Sev (S-1)
	13(Ç)	0.0017	0.0288	0.0370	LIASUK	
	15(Ç)	0.0017	0.0288	0.0370		
• (B) Basınç Elemanlarır	nı (Ç) Çekn	ne Elemanları	ni ifade etmel	ctedir.	lda adilmiatin	

Tablo 3.73 : Yapı - 8 uzun doğrultu için elemanların performans sev./bölgeleri.

Sonuç olarak, Yapı -8'in **X Tipi** çaprazlı perdelerden oluşan uzun doğrultudaki taşıyıcı sisteminin Tasarım Depremi için performansı **Arttırılmış Güvenlik Performans Bölgesi** olarak belirlenmiştir. Türk Deprem Yönetmeliği 2007' ye göre taşıyıcı sistem performansının öngörülen seviyede olduğu görülmüştür. Hedef yerdeğiştirmeye ulaşmış yapıda 8 adet çapraz burkularak dayanım azalması meydana getirmiş, 8 adet çapraz çekme etkisi altında plastikleşmiştir.

Ayrıntılı değerlendirme sonucunda Yapı-8'in uzun doğrultu taşıyıcı sisteminin Hemen Kullanım Yapısal Performans Seviyesi ile Hasar Kontrol Yapısal Performans Seviyesi arasında olduğu görülmüştür.

Şekil 3.62: Yapı -8 uzun doğrultu performans seviyeleri.

Yapı -9 Uzun Doğrultu Performans Değerlendirmesi ; Yapı-9'un uzun doğrultusu süneklik düzeyi normal, **Sadece Çekmeye Çalışan** merkezi çaprazlı perde sistemden oluşmaktadır. Yapının doğrusal olmayan analizi sonunda taşıyıcı sisteme ait kapasite eğrisi Şekil 3.63 'de gösterildiği gibi elde edilmiştir. Bu kapasite eğrisinden yararlanılarak hedef yerdeğiştirme ve bunun hesabı için gerekli parametreler belirlenmiş ve Tablo 3.74 'te sunulmuştur.

Şekil 3.63 : Yapı -9 uzun doğrultu kapasite eğrisi ve hedef yerdeğiştirme.

Akma dayanımı (V _y)	7220 kN	Maksimum Dayanım (V _d)	6917 kN
Akma yerd. (u _y)	0.036	Maksimum day. gelen yerd.(u _d)	0.16
Başlangıç rijitliği (K _i)	319718 kN/m	Efektif rijitlik (K _e)	194243 kN/m
Başlangıç periyotu (T _i)	0.2785 sn	Efektif periyot (T _e)	0.3503 sn
C ₀ katsayısı (2 katlı yapı)	1.200	C1 katsayısı	1.018
C ₂ katsayısı	1.000	C _m katsayısı	1.000
Spektral ivme (S _a)	1.0g	Spek. ivme 1sn periyot için $(S_{(T=1)})$	0.480g
µ _{strenght} katsayısı	1.28	Yapı ağırlığı (W)	8913 kN
Hedef Yerdeğiştirme (u _{Ty})	0.00373 m	Taban Kesme Kuvveti (V _{Ty})	6344 kN

Tablo 3.74 : Yapı - 9 hedef yerdeğiştirme ve bunun için gerekli parametreler.

 Tablo 3.75 : Yapı - 9 uzun doğrultu tasarım depremi için elemanların performans seviyeleri/bölgeleri.

$ \begin{array}{c} \Delta_p < \Delta_{HK} \\ \bullet & \Delta_{HK} \leq \Delta_p < \Delta_{CG} \\ \bullet & \Delta_{CG} \leq \Delta_p < \Delta_{G\bar{O}} \\ \bullet & \Delta_{CG} \leq \Delta_p < \Delta_{G\bar{O}} \\ \bullet & \Delta_p \geq \Delta_{G\bar{O}} \\ \end{array} $									
Performans SeviyelerineAit Plastik Boy DeğişimiElemanSınırları		velerine Jeğişimi	Plastik Boy Değişimi	Performans					
Adı	No	$\Delta_{\rm HK}$	$\Delta_{\rm CG}$	$\Delta_{ m G\ddot{O}}$	Δp (m)	Seviyesi/Bölgesi			
Kolon (Çekme)	Tümü	0.0023	0.0274	0.032					
Kolon (Basınç)	Tümü	Kuvvet Kontrollü Davranış			Hemen Kul Perf Sey (S. 1)				
Kiriş (Çekme)	Tümü	0.0034	0.0410	0.048	Elastik	riemen Kull eff. Sev. (S-1)			
Kiriş (Basınç)	Tümü	Kuvvet Kontrollü Davranış							
	1(Ç)	0.0021	0.0329	0.0411					
	3(Ç)	0.0021	0.0329	0.0411	0.012	Arttırılmış Güvenlik Y.P.B			
	5(Ç)	0.0021	0.0329	0.0411	0.012				
Merkezi Çapraz	7(Ç)	0.0021	0.0329	0.0411					
	9(Ç)	0.0021	0.0329	0.0411	Flootil	Hemen Kul Perf Sey (S. 1)			
	11(Ç)	0.0021	0.0329	0.0411					
	13(Ç)	0.0021	0.0329	0.0411	LIASUK				
	15(Ç)	0.0021	0.0329	0.0411					
• (B) Basınç Elemanlarını (Ç) Çekme Elemanlarını ifade etmektedir.									
• Sonuçlar bır aks ıçın gösterilmiştir, diğer aksda da aynı sonuçlar elde edilmiştir.									

Sonuç olarak, Yapı -9' un **Sadece Çekmeye Çalışan X tipi** çaprazlı perdelerden oluşan uzun doğrultudaki taşıyıcı sisteminin Tasarım Depremi için performansı **Arttırılmış Güvenlik Yapısal Performans Bölgesi** olarak belirlenmiştir. Türk Deprem Yönetmeliği 2007' ye göre taşıyıcı sistem performansının öngörülen seviyede olduğu görülmüştür. Hedef yerdeğiştirmeye ulaşmış yapıda, 8 adet çapraz çekme etkisi altında plastikleşmiştir.

Ayrıntılı değerlendirme sonucunda Yapı-9 'un uzun doğrultu taşıyıcı sisteminin Hemen Kullanım Yapısal Performans Seviyesi ile Hasar Kontrol Yapısal Performans Seviyesi arasında olduğu görülmüştür.

Şekil 3.64 : Yapı -9 uzun doğrultu performans seviyeleri.

3.3 Yapıların Uzun Doğrultu Deprem Performanslarının Hemen Kullanım Seviyesine Yükseltilmesi

Bu bölümde, yapıların uzun doğrultudaki mevut performans seviyelerini Hemen Kullanım seviyesine yükseltmek için gerekli olan takviye miktarları araştırılmıştır. Tüm yapılarda takviyeler çapraz elemanı sayısını arttırarak yapılmıştır. Çapraz enkesit boyutları ve diğer elemanların boyutları değiştirilmemiştir.

Yapı-1 Deprem Performansının Yükseltilmesi; Yapı-1 'in uzun doğrultu performansı Bölüm 3.2 'de Arttırılmış Güvenlik Yapısal Performans Bölgesi olarak belirlenmiştir. Performansı Hemen Kullanım Seviyesine getirmek için takviye edilmiş sistem Şekil 3.65'de gösterilmiştir. Sisteme ilave edilen çapraz elemanlar koyu olarak gösterilmiştir.

Şekil 3.65 : Hemen kullanım yapısal perf. seviyesine yükseltilmiş taşıyıcı sistem (Yapı -1).

Yapının mevcut ve takviye edilmiş durumdaki kapasite eğrileri ve hedef yerdeğiştirme değerleri Şekil 3.66'da gösterilmiştir.

Şekil 3.66: Mevcut ve takviye edilmiş sistemlerin kapasite eğrilerinin karşılaştırılması (Yapı-1).

Hemen Kullanım Yapısal Performans Seviyesine yükseltmek için yapılan takviye ile çapraz eleman ağırlığı 13.40 kN artmıştır. Buna göre toplam yapı ağırlığındaki artış % 2.44 olmuştur.

Yapı-2 Deprem Performansının Yükseltilmesi; Yapı-2'nin uzun doğrultu performansı Bölüm 3.2'de Arttırılmış Güvenlik Yapısal Performans Bölgesi olarak belirlenmiştir. Performansı Hemen Kullanım Performans Seviyesine getirmek için takviye edilmiş sistem Şekil 3.67'de gösterilmiştir. Sisteme ilave edilen çapraz elemanlar koyu olarak gösterilmiştir.

Şekil 3.67 : Hemen kullanım yapısal perf. seviyesine yükseltilmiş taşıyıcı sistem (Yapı -2).

Yapının mevcut ve takviye edilmiş durumdaki kapasite eğrileri ve hedef yerdeğiştirme değerleri Şekil 3.68'de gösterilmiştir.

Şekil 3.68 : Mevcut ve takviye edilmiş sistemlerin kapasite eğrilerinin karşılaştırılması (Yapı-2).

Hemen Kullanım Yapısal Performans Seviyesine yükseltmek için yapılan takviye ile çapraz eleman ağırlığı 14.95 kN artmıştır. Buna göre toplam yapı ağırlığındaki artış % 2.71 olmuştur. *Yapı-3 Deprem Performansının Yükseltilmesi;* Yapı-3'ün uzun doğrultu performansı Bölüm 3.2'de Azaltılmış Güvenlik Yapısal Performans Bölgesi olarak belirlenmiştir. Performansı Hemen Kullanım Performans Seviyesine getirmek için takviye edilmiş sistem Şekil 3.69'da gösterilmiştir. Sisteme ilave edilen çapraz elemanlar koyu olarak gösterilmiştir.

Şekil 3.69: Hemen kullanım yapısal perf. seviyesine yükseltilmiş taşıyıcı sistem (Yapı -3).

Yapının mevcut ve takviye edilmiş durumdaki kapasite eğrileri ve hedef yerdeğiştirme değerleri Şekil 3.70'de gösterilmiştir.

Şekil 3.70: Mevcut ve takviye edilmiş sistemlerin kapasite eğrilerinin karşılaştırılması (Yapı-3).

Hemen Kullanım Yapısal Performans Seviyesine yükseltmek için yapılan takviye ile çapraz eleman ağırlığı 34.82 kN artmıştır. Buna göre toplam yapı ağırlığındaki artış % 6.39 olmuştur.

Yapı-4 Deprem Performansının Yükseltilmesi; Yapı-4'ün uzun doğrultu performansı Bölüm 3.2'de Arttırılmış Güvenlik Yapısal Performans Bölgesi olarak belirlenmiştir. Performansı Hemen Kullanım Performans Seviyesine getirmek için takviye edilmiş sistem Şekil 3.71'de gösterilmiştir. Sisteme ilave edilen çapraz elemanlar koyu olarak gösterilmiştir.

Şekil 3.71: Hemen kullanım yapısal perf. seviyesine yükseltilmiş taşıyıcı sistem (Yapı -4)

Yapının mevcut ve takviye edilmiş durumdaki kapasite eğrileri ve hedef yerdeğiştirme değerleri Şekil 3.72'de gösterilmiştir.

Şekil 3.72: Mevcut ve takviye edilmiş sistemlerin kapasite eğrilerinin karşılaştırılması (Yapı-4).

Hemen Kullanım Yapısal Performans Seviyesine yükseltmek için yapılan takviye ile çapraz eleman ağırlığı 26.97 kN artmıştır. Buna göre toplam yapı ağırlığındaki artış % 4.91 olmuştur.

Yapı-5 Deprem Performansının Yükseltilmesi; Yapı-5'in uzun doğrultu performansı Bölüm 3.2'de Arttırılmış Güvenlik Yapısal Performans Bölgesi olarak belirlenmiştir. Performansı Hemen Kullanım Performans Seviyesine getirmek için takviye edilmiş sistem Şekil 3.73'te gösterilmiştir. Sisteme ilave edilen çapraz elemanlar koyu olarak gösterilmiştir.

Şekil 3.73: Hemen kullanım yapısal perf. seviyesine yükseltilmiş taşıyıcı sistem (Yapı -5).

Yapının mevcut ve takviye edilmiş durumdaki kapasite eğrileri ve hedef yerdeğiştirme değerleri Şekil 3.74'te gösterilmiştir.

Şekil 3.74: Mevcut ve takviye edilmiş sistemlerin kapasite eğrilerinin karşılaştırılması (Yapı-5).

Hemen Kullanım Yapısal Performans Seviyesine yükseltmek için yapılan takviye ile çapraz eleman ağırlığı 34.82 kN artmıştır. Buna göre toplam yapı ağırlığındaki artış % 6.39 olmuştur.

Yapı-6 Deprem Performansının Yükseltilmesi; Yapı-6' nın uzun doğrultu performansı Bölüm 3.2'de Arttırılmış Güvenlik Yapısal Performans Bölgesi olarak belirlenmiştir. Performansı Hemen Kullanım Performans Seviyesine getirmek için takviye edilmiş sistem Şekil 3.75'de gösterilmiştir. Sisteme ilave edilen çapraz elemanlar koyu olarak gösterilmiştir.

Yapının mevcut ve takviye edilmiş durumdaki kapasite eğrileri ve hedef yerdeğiştirme değerleri Şekil 3.76'da gösterilmiştir.

Şekil 3.76: Mevcut ve takviye edilmiş sistemlerin kapasite eğrilerinin karşılaştırılması (Yapı-6).

Hemen Kullanım Yapısal Performans Seviyesine yükseltmek için yapılan takviye ile çapraz eleman ağırlığı 26.97 kN artmıştır. Buna göre toplam yapı ağırlığındaki artış % 4.91 olmuştur *Yapı-7 Deprem Performansının Yükseltilmesi;* Yapı-7'nin uzun doğrultu performansı Bölüm 3.2 'de Arttırılmış Güvenlik Yapısal Performans Bölgesi olarak belirlenmiştir. Performansı Hemen Kullanım Performans Seviyesine getirmek için takviye edilmiş sistem Şekil 3.77'de gösterilmiştir. Sisteme ilave edilen çapraz elemanlar koyu olarak gösterilmiştir.

Şekil 3.77: Hemen kullanım yapısal perf. seviyesine yükseltilmiş taşıyıcı sistem (Yapı -7).

Yapının mevcut ve takviye edilmiş durumdaki kapasite eğrileri ve hedef yerdeğiştirme değerleri Şekil 3.78'de gösterilmiştir.

Şekil 3.78: Mevcut ve takviye edilmiş sistemlerin kapasite eğrilerinin karşılaştırılması (Yapı-7).

Hemen Kullanım Yapısal Performans Seviyesine yükseltmek için yapılan takviye ile çapraz eleman ağırlığı 23.62 kN artmıştır. Buna göre toplam yapı ağırlığındaki artış % 4.33 olmuştur.

Yapı-8 Deprem Performansını Yükseltilmesi; Yapı-8'in uzun doğrultu performansı Bölüm 3.2'de Arttırılmış Güvenlik Yapısal Performans Bölgesi olarak belirlenmiştir. Performansı Hemen Kullanım Performans Seviyesine getirmek için takviye edilmiş sistem Şekil 3.79'da gösterilmiştir. Sisteme ilave edilen çapraz elemanlar koyu olarak gösterilmiştir.

Şekil 3.79: Hemen kullanım yapısal perf. seviyesine yükseltilmiş taşıyıcı sistem (Yapı -8).

Yapının mevcut ve takviye edilmiş durumdaki kapasite eğrileri ve hedef yerdeğiştirme değerleri Şekil 3.80'de gösterilmiştir.

Şekil 3.80: Mevcut ve takviye edilmiş sistemlerin kapasite eğrilerinin karşılaştırılması (Yapı-8).

Hemen Kullanım Yapısal Performans Seviyesine yükseltmek için yapılan takviye ile çapraz eleman ağırlığı 24.25 kN artmıştır. Buna göre toplam yapı ağırlığındaki artış % 4.44 olmuştur.

Yapı-9 Deprem Performansının Yükseltilmesi; Yapı-9'un uzun doğrultu performansı Bölüm 3.2'de Arttırılmış Güvenlik Yapısal Performans Bölgesi olarak belirlenmiştir. Performansı Hemen Kullanım Performans Seviyesine getirmek için takviye edilmiş sistem Şekil 3.81'de gösterilmiştir. Sisteme ilave edilen çapraz elemanlar koyu olarak gösterilmiştir.

Şekil 3.81: Hemen kullanım yapısal perf. seviyesine yükseltilmiş taşıyıcı sistem (Yapı -9).

Yapının mevcut ve takviye edilmiş durumdaki kapasite eğrileri ve hedef yerdeğiştirme değerleri Şekil 3.82 'de gösterilmiştir.

Şekil 3.82: Mevcut ve takviye edilmiş sistemlerin kapasite eğrilerinin karşılaştırılması (Yapı-9).

Hemen Kullanım Yapısal Performans Seviyesine yükseltmek için yapılan takviye ile çapraz eleman ağırlığı 34.40 kN artmıştır. Buna göre toplam yapı ağırlığındaki artış % 6.31 olmuştur.

3.4 Sonuçların Karşılaştırılması ve Değerlendirilmesi

Bu bölümde yapılan analizler sonucunda elde edilen sistem kapasite eğrileri, performans seviyeleri, kullanılan malzeme miktarları ve yapıları Hemen Kullanım Seviyesine getirmek için yapılan takviye miktarları karşılaştırılmış ve değerlendirilmiştir.

Yapıların kapasite eğrileri karşılaştırılması; İncelenen endüstri yapılarında kısa doğrultuda çerçeve sistemler kullanılmış ve tasarım depremi altında herhangi bir plastikleşme oluşmamıştır. Buna göre kısa doğrultudaki performans seviyesi Hemen Kullanım Performans Seviyesi olarak belirlenmiştir. Uzun doğrultuda ise merkezi çaprazlı perde sistemler kullanılmış tüm çapraz tipleri için daha düşük performans seviyeleri elde edilmiştir. Örnek olarak Yapı-1'e ait uzun ve kısa doğrultu kapasite eğrileri ve hedef yerdeğiştirmeler Şekil 3.83 'te karşılaştırılmıştır.

Şekil 3.83 : Yapı-1 'de kısa ve uzun doğrultu kapasite eğrilerinin karşılaştırılması.

 Kısa ve uzun doğrultudaki taşıyıcı sistem tipleri birbirinden farklı olduğu için rijitlik ve yük taşıma kapasitesi bakımından çok farklı davranışlar elde edilmiştir. Deprem performans seviyesi bakımından karşılaştırıldığında ise genel olarak uyumlu performans seviyeleri elde edilmiştir.

- Hedef yerdeğiştirme değerine ulaşmış yapılarda en büyük yatay yük taşıma kapasitesi süneklik düzeyi normal olarak tasarlanan Sadece Çekmeye Çalışan X tipi çaprazlı perde sistemde elde edilmiştir. En düşük yatay yük taşıma kapasitesi ise süneklik düzeyi yüksek olarak tasarlanan Ters V tipi çaprazlı perde sistemde elde edilmiştir (Şekil3.84).
- Yapılar arasında, basınç çaprazlarının burkulması nedeniyle oluşan en büyük dayanım azalması süneklik düzeyi yüksek olarak tasarlanan Ters V tipi çaprazlı perde sistemde elde edilmiştir. En düşük dayanım azalması ise X tipi çaprazlı perde sistemde elde edilmiştir.

Tepe Yerdeğiştirmesi [m]

Şekil 3.84 : Yapıların kapasite eğrilerinin karşılaştırılması.

Sistemlerin performans seviyelerinin karşılaştırılması;

- Süneklik düzeyi yüksek olarak tasarlanan Ters V tipi çaprazların kullanıldığı sistemde ASCE 41-13'e göre Can Güvenliği performans seviyesinin sağlanamadığı diğer tüm çapraz tiplerinde ise sağlandığı belirlenmiştir (Şekil 3.85).
- En iyi performans seviyesi, "Hemen Kullanım P.S ile Hasar Kontrol P.S arasındaki bölge " olarak elde edilmiştir. En kötü performans seviyesi ise "Sınırlı Güvenlik P.S ile Göçme Önleme P.S arasındaki bölge" olarak elde edilmiştir. Süneklik düzeyi yüksek ve normal olan Diyagonal tip perdeli sistemlerde, 2 Katta X tipi çaprazlı sistemde, süneklik düzeyi normal olarak tasarlanan X tipi perdeli sistemde ve Sadece Çekmeye Çalışan X tipi çaprazlı sistemde en iyi performans seviyeleri elde edilmiştir. En kötü performans seviyesi ise süneklik düzeyi yüksek olarak tasarlanan Ters V tipi çaprazlı sistemde elde edilmiştir (Şekil 3.85).
- Süneklik düzeyininin yüksek yerine normal olması Ters V tipi çaprazlı perdeli sistemde, 2 Katta X tipi çaprazlı sistemde ve X tipi çaprazlı sistemde performans seviyesini iyileştirmiştir.
- Aynı miktarda ve aynı kesitlerde eleman kullanılmasına rağmen 2 Katta X tipi çapraz perdeli sistemin, aynı süneklik düzeyine sahip Ters V tipi çapraz perdeli sisteme göre deprem performansı bakımından çok daha iyi sonuçlar verdiği görülmüştür (Şekil 3.85).

Şekil 3.85 : Yapıların performans seviyelerinin karşılaştırılması.

Yapıların tepe yerdeğiştirmelerinin ve göreli öteleme oranlarının karşılaştırılması;

- Yapıların tepe yerdeğiştirme değerleri 2.1 cm ile 3.8 cm arasında değişmektedir.
- En düşük tepe yerdeğiştirmesi süneklik düzeyi normal olarak tasarlanan **Diyagonal** tipi çaprazlı sistemde elde edilmiştir. En büyük tepe yerdeğiştirmesi ise süneklik düzeyi normal olarak tasarlanan **Sadece Çekmeye Çalışan X tipi** çaprazlı perde sistemde elde edilmiştir (Şekil3.86)

Şekil 3.86 : Yapıların tepe yerdeğiştirmelerinin karşılaştırılması.

Yapının 1. katında en düşük göreli öteleme oranı % 0.42 ile süneklik düzeyi normal olarak tasarlanan Diyagonal tipi çaprazlı sistemde elde edilmiştir. En büyük göreli öteleme oranı ise % 0.73 ile süneklik düzeyi yüksek olarak tasarlanan Ters V tipi çaprazlı perde sistemde elde edilmiştir (Şekil 3.87).

Şekil 3.87 : Yapıların 1. kat göreli öteleme oranlarının karşılaştırılması.

Yapının 2. katında en düşük göreli öteleme oranı % 0.025 ile süneklik düzeyi yüksek olarak tasarlanan 2 Katta X tipi çaprazlı sistemde ile süneklik düzeyi normal olarak tasarlanan Ters V tipi çaprazlı sistemde elde edilmiştir. En büyük göreli öteleme oranı ise % 0.30 ile süneklik düzeyi normal olarak tasarlanan Sadece Çekmeye çalışan X tipi çaprazlı perde sistemde elde edilmiştir (Şekil 3.88).

Şekil 3.88 : Yapıların 2. kat göreli öteleme oranlarının karşılaştırılması.

Mevcut yapı ağırlıklarının ve performansı yükseltilmiş yapı ağırlıklarının karşılaştırılması ; İncelenen yapı sistemlerinde tüm kolonlar ve kirişler aynı boyutta olup sadece çapraz tipleri ve enkesitleri farklılık göstermektedir (Tablo 3.76). Bu nedenle yapılarda kullanılan çapraz ağırlıklarının karşılaştırılması ekonomik sistem tipinin belirlenmesinde yeterli olmaktadır. Ayrıca deprem etkisinde olmayan ikincil taşıyıcı elemanlar (arakat kirişleri, arakat kolonları, döşeme kirişleri, aşıklar, stabilite bağlantıları ve cephe taşıyıcıları) toplam ağırlığa dahil edilmemiştir.

Yapı Adı	Kolon Profili/Ağırlığı (kN)	Kiriş Profili/Ağırlığı (kN)	Çapraz Kiriş Profili/Ağırlığı (kN)	Alt Çapraz Profili/Ağırlığı (kN)	Üst Çapraz Profili/Ağırlığı (kN)	Toplam Ağırlık (kN)
Yapı-1	_	IPE 450 (242kN)	Kutu 140*140*8	Boru 219.1*5 (14.94 kN)	Boru 193.7*4.5 (11.88 kN)	548.82 kN
Yapı-2				Boru 244.5*5.4 (18.01 kN)	Boru 193.7*4.5 (11.88 kN)	551.89 kN
Yapı-3				Boru 168.3*4 (12.72 kN)	Boru 139.7*4 (10.51 kN)	545.23 kN
Yapı-4				Boru 193.7*4.5 (16.48 kN)	Boru 139.7*4 (10.51 kN)	548.99 kN
Yapı-5	IPE 500 IPE 450 (185kN) (242kN)			Boru 168.3*4 (12.72 kN)	Boru 139.7*4 (10.51 kN)	545.23 kN
Үар1-б		(95 KN)	Boru 193.7*4.5 (16.48 kN)	Boru 139.7*4 (10.51 kN)	548.99 kN	
Yapı-7			-	Boru 127*4 (13.77 kN)	Boru 101.6*3.6 (9.84 kN)	545.61 kN
Yapı-8				Boru 133*4 (14.39 kN)	Boru 101.6*3.6 (9.84 kN)	546.23 kN
Yapı-9				L 130*130*16 (17.48 kN)	L 80*80*8 (5.47 kN)	544.95 kN

Tablo 3.76 : Yapılarda kullanılan birincil elemanlar ve eleman ağırlıkları.

 İncelenen yapılardaki çapraz eleman ağırlıklarının 23 kN ile 30 kN arasında değiştiği görülmüştür. En fazla çapraz ağırlığının süneklik düzeyi normal olarak tasarlanan Diyagonal tipi çaprazlı perde sistemde, en düşük çapraz ağırlığının Sadece Çekmeye Çalışan X tipi çaprazlı perde sistemde olduğu görülmüştür (Şekil 3.89).

Şekil 3.89 : İncelenen yapı sistemlerindeki çapraz ağırlıkları.

 Hemen kullanım performans seviyesine yükseltilen yapılar arasında en fazla çapraz eleman takviyesi, süneklik düzeyi yüksek olarak tasarlanan Ters V tipi ve 2 Katta X tipi çaprazlı perdeli sistemlerde, en düşük takviye ise Diyagonal tip çaprazlı perde sistemde yapılmıştır (Şekil 3.90).

Şekil 3.90 : Hemen kullanım performans seviyesine sahip yapılardaki çapraz ağırlıkları.

 Yapıları Hemen Kullanım seviyesine yükseltmek için yapılan çapraz takviyesinin tüm yapı ağırlığına oranları % 2.44 ile % 6.39 arasında değişkenlik göstermiştir (Şekil 3.90). En büyük takviye süneklik düzeyi yüksek olarak tasarlanan Ters V tipi ve 2 Katta X tipi çaprazlı perde sistemlerde elde edilmiştir. En düşük takviye ise süneklik düzeyi yüksek olarak tasarlanan **Diyagonal tipi** çaprazlı perde sistemlerde elde edilmiştir (Şekil 3.91).

Şekil 3.91 : Yapıları hemen kullanım p.s 'ne getirmek için takviye edilen çapraz ağırlıkları.

- İncelenen çapraz tipleri arasında kullanılan malzeme ağırlığı ve performans seviyesi bakımından en uygun çapraz tipinin Sadece Çekmeye Çalışan X tipi çapraz olduğu belirlenmiştir (Şekil 3.84, Şekil 3.89).
- İncelenen endüstri yapılarının uzun doğrultuda, deprem sonrası Hemen Kullanımını sağlayacak şekilde tasarlanmaları durumunda malzeme ağırlığı bakımından en uygun çapraz tipinin Diyagonal tip çapraz olduğu belirlenmiştir (Şekil 3.90).

4. SONUÇLAR

Çalışmada, Türk Deprem Yönetmeliği 2007'ye göre tasarlanan çelik endüstri yapılarında farklı çaprazlı perde alternatiflerinin deprem performansları değerlendirilmiş ve yapıların deprem sonrası hemen kullanımını sağlayacak performans seviyesine yükseltilmesi için gerekli çapraz takviyeleri belirlenmiştir. Performans değerlendirmeleri ASCE/SEI 41-13 çerçevesinde Doğrusal Olmayan Statik Yöntem ile yapılmıştır.

İncelemeler örnek olarak iki katlı tipik endüstri yapıları üzerinde yapılmıştır. Yapıların taşıyıcı sistemleri kısa doğrultuda çerçevelerden, uzun doğrultuda ise merkezi çaprazlı perde sistemlerden oluşturulmuştur. Çalışmada 4 farklı merkezi çaprazlı perde tipi incelenmiştir. Bunlar **Diyagonal tipi**, **Ters V tipi**, **X tipi**, ve İki **Katta X tipi** (alt katta ters v üst katta v tipi) çaprazlı perdelerdir. Herbir çaprazlı perde tipi süneklik düzeyi normal ve yüksek olarak ayrı ayrı incelenmiştir. X tipi çaprazlı perdede ayrıca yüksek narinlikli elemanların kullanıldığı **Sadece Çekmeye Çalışan** alternatif de incelenmiştir.

Çalışmada elde edilen sonuçlar aşağıda özetlenmiştir ;

- İncelenen endüstri yapılarının kısa doğrultudaki çerçeve sistemlerinde, tasarım depremi altında sadece kolonların alt ucunda plastikleşme oluşmuş ve performans seviyesi "Arttırılmış Güvenlik Performans Bölgesi" olarak belirlenmiştir.
- Çapraz tipleri arasında en iyi deprem performanları Diyagonal tip, 2 Katta X tipi, X tipi ve Sadece Çekmeye Çalışan X tipi çaprazlı sistemlerde elde edilmiştir. En kötü performans seviyesi ise Ters V tipi çaprazlı sistemde elde edilmiştir.
- Süneklik düzeyi normal olarak tasarlanan tüm çaprazlı sistemler Türk Deprem Yönetmeliğinde öngörülen "Can Güvenliği" performans seviyesini sağlamıştır. Ancak süneklik düzeyi yüksek olarak tasarlanan Ters V tipi çaprazlı perdede öngörülen performans sağlanamamıştır.
- Süneklik düzeyinin değişimi (nomal veya yüksek) tasarımda genel olarak eleman boyutları değiştirmiş bu da eleman hasar düzeyini etkilemiştir. Bazı sistemlerde

(Ters V, 2 Katta X, X ve Sadece Çekmeye Çalışan X) bu değişim performans seviyesini değiştirecek mertebede etkili olmuştur.

Buna göre az katlı çelik endüstri yapılarında tasarımların süneklik düzeyi normal olarak yapılmasının deprem performansı bakımından daha uygun olacağı söylenebilmektedir.

- Aynı miktarda ve aynı kesitlerde eleman kullanılmasına rağmen 2 Katta X tipi çapraz perdeli sistemin, aynı süneklik düzeyine sahip Ters V tipi çapraz perdeli sisteme göre deprem performansı bakımından çok daha iyi sonuçlar verdiği görülmüştür. Bunun nedeni, Ters V tipi çapraz sisteminde basınç çaprazları burkulduktan sonra çekme çubuğundaki kuvvetin dengelenememesi, 2 Katta X tipi Çapraz sistemde ise üst kat çaprazlarının söz konusu dengeyi sağlayabilmesidir.
- Ters V tipi çaprazlı sistemlerde çaprazların burkulması ile oluşan büyük ve ani dayanım kaybı ASCE 41-13'e göre statik yöntemin kullanım sınırını aşacak mertebede olmuştur. Diğer tüm çapraz tiplerinde ise statik yöntem yeterli olmuştur.
- İncelenen çapraz tipleri arasında kullanılan malzeme ağırlığı ve performans seviyesi bakımından en uygun çapraz tipinin **Sadece Çekmeye Çalışan X tipi** çapraz olduğu belirlenmiştir.

Deprem yönetmeliğine göre en çok iki katlı yapılarda izin verilen bu çapraz tipinin endüstri yapılarında kullanılmasının uygun olduğu söylenebilmektedir.

 İncelenen endüstri yapılarının uzun doğrultuda, deprem sonrası Hemen Kullanımını sağlayacak şekilde tasarlanmaları durumunda malzeme ağırlığı bakımından en uygun çapraz tipinin **Diyagonal tip** çapraz olduğu belirlenmiştir. Bununla birlikte incelenen yapıları çapraz takviyesi yaparak "Hemen Kullanım" performans seviyesine yükseltmek için gerekli takviye miktarı en düşük performanslı çapraz tipinde dahi bina ağırlığının % 7 'sini geçmemektedir.

Buna göre deprem sonrası Hemen Kullanımın gerekli olduğu endüstri yapılarında performans esaslı değerlendirme ile bunun ekonomik olarak gerçekleştirilebileceği söylenebilmektedir.

KAYNAKLAR

- Altay, G. and Güneyisi, E. M., "Türkiye'de yapısal çelik sektörü ve yeni gelişimler", (ed: A. Koçak), *Antalya Yöresinin İnşaat Mühendisleri* Sorunları Kongresi, Antalya, (2005).
- [2] Davision, B., Steel Construction Institute and Owens, G. W., Steel designers manual, vol 6, England: Blackwell Publishing - John Wiley, (2005)
- [3] Martin, L. H. and Purkiss, J. A., *Stuructural design of steelwork*, vol 3, United Kingdom: Elsevier Ltd: Butterworth-Heinemann, (2007).
- [4] Bayındırlık ve İskan Bakanlığı, "Deprem Bölgelerinde Yapılacak Binalar Hakkında Yönetmelik", (2007).
- [5] Kandilli Rasathanesi ve Deprem Araştırma Enstitüsü, "İstanbul Yüksek Binalar Deprem Yönetmeliği versiyon 3", İstanbul, (2008).
- [6] ASCE, Seismic Rehabilitation of Existing Buildings, ASCE/SEI 41-06, American Society of Civil Engineers, Virginia, USA, (2007).
- [7] ASCE, Seismic Evaluation and Retrofit of Existing Buildings, ASCE/SEI 41- 13, American Society of Civil Engineers, Virginia, USA, (2013).
- [8] Eurocode 8," Design of Structures for Eartquake Resistance" Comité Européen Normalisation, Brussels, 2003.
- [9] Vision 2000, "Performance Based Seismic Engineering of Buildings", Structural Engineers Association of California, , Sacromento, CA, (1995).
- [10] ATC, Seismic Evaluation and Retrofit of Concrete Buildings, ATC 40, V.1, Applied Technology Council, California, USA, (1996).
- [11] FEMA, NEHRP Guidelines for the Seismic Rehabilitation of Buildings, FEMA 273, Federal Emergency Management Agency, Washington, DC., USA, (1997).

- [12] SEAOC, "Recommended Lateral Force Requirements and Commentary, Blue Book", Structural Engineers Association of California, Seventh Edition, Sacromento,CA, (1999).
- [13] FEMA, Recommended Seismic Design Criteria for New Steel Moment-Frame Buildings, FEMA 350, Federal Emergency Management Agency, Washington, DC., USA, (2000).
- [14] FEMA, NEHRP Commentary on the Guidelines for the Seismic Rehabilitation of Buildings, FEMA 356, Federal Emergency Management Agency, Washington, DC., USA, (2000)
- [15] FEMA, Improvement of Nonlinear Static Seismic Analysis Procedures, FEMA 440, Federal Emergency Management Agency, Washington, DC., USA, (2004).
- [16] ASCE, Seismic Evaluation and of Existing Buildings, ASCE/SEI 31-03, American Society of Civil Engineers, Virginia, USA, (2003).
- [17] Dinçer, T., "Performance Based Evaluation of An Existing Industrial Steel Structure With Semi-Rigid Connections", Yüksek Lisans Tezi, *Boğaziçi* Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, İnşaat Mühendisliği Anabilim Dalı, İstanbul, (2003).
- [18] Apaydın, Y., "Çelik Endüstri Yapılarının Deprem Performanslarının Belirlenmesi Üzerine Sayısal Bir İnceleme", Yüksek Lisans Tezi, İstanbul Teknik Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, İnşaat Mühendisliği Anabilim Dalı, İstanbul, (2005).
- [19] Dizdar O., "Merkezi Çaprazlı Çelik Çerçevelerin Sismik Performansları", Yüksek Lisans Tezi, Gebze Yüksek Teknoloji Enstitüsü, Deprem ve Yapı Anabilim Dalı, Gebze, (2009).
- [20] Aşçı, A., "2007 Türk Deprem Yönetmeliğine göre Tasarlanan Çelik Endüstri Binalarının Deprem Perfromanslarının İrdelenmesi", Yüksek Lisans Tezi, Balıkesir Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, İnşaat Mühendisliği Anabilim Dalı, Balıkesir,(2012).

- [21] Bulut, Y., "Merkezi Çaprazlı Çelik Çerçevelerde Çapraz Düzeninin Çelik Çerçevelerin Dinamik Davranışına Etkisi", Yüksek Lisans Tezi, Gebze Yüksek Teknoloji Enstitüsü, Deprem ve Yapı Anabilim Dalı, Gebze, (2013).
- [22] Kaygusuz, A., "Dış Merkez Çaprazlı Çelik Çerçevelerin Doğrusal Olmayan Davranışlarının Farklı Bağ Kirişi Teşkilleri İçin İncelenmesi". "Yüksek Lisans Tezi, İstanbul Teknik Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, İnşaat Mühendisliği Anabilim Dalı, İstanbul, (2015).
- [23] TS 648, Çelik Yapıların Hesap ve Yapım Kuralları, Türk Standartları Enstitüsü, Ankara, (1980).
- [24] TS 498, Yapı Elemanlarının Boyutlandırılmasında Alınacak Yüklerin Hesap Değerleri, Türk Standartları Enstitüsü, Ankara, (1997).
- [25] Deren, H., Uzgider, E., Piroğlu, F. ve Çağlayan, Ö., Çelik Yapılar, İstanbul : Çağlayan Basımevi, (2008).
- [26] Odabaşı, Y., Ahşap ve Çelik Yapı Elemanları, İstanbul : Beta Basım A.Ş, (2000).
- [27] Aydınoğlu, M.N, Celep, Z., Özer, E. ve Sucuoğlu, H. Deprem Bölgelerinde Yapılacak Binalar Hakkında Yönetmelik Açıklamalar ve Örnekler Kitabı, IPKB, (2012).
- [28] SAP 2000.V.8, *Structural Analysis Programs User's Manual*, Computers and Structures Inc., Berkeley, California.
- [29] AISC, Specification for Stuructural Steel Buildings, ANSI/AISC 360-05, American Institute of Steel Construction, Inc., Illinois, USA, (2005).
- [30] AISC, Load and Resistance Factor Design Specification for Structural Steel Buildings, American Institute of Steel Construction, Inc., Illinois, USA, (1999).